PRINCIPVM,

Ac illustrium aliquot

& eruditorum in Anglia *virorum*,

Encomia, Trophæa, Genethliaca, *& Epithalamia.*

A Joanne Lelando Antiquario conscripta,
nunc primùm in lucem edita.

Quibus etiam adiuncta sunt, Illustrissimorum aliquot Heroûm,
hodiè viuentium, aliorúmq; hinc indè Anglorum,
ENCOMIA et EVLOGIA: à Thoma Newtono,
Cestreshyrio, succisiuis horulis
exarata.

LONDINI,
Apud Thomam Orwinum,
Typographum. 1589.

HONORATISSIMO,
ſplendidiſsimo, ac ornatiſsimo, viro,
D. Thomæ Henneagio, Equiti aurato, Cameræ Regineæ Gazophylaci perſpicaciſsimo; eidem Reg. Ma. Procamerario digniſsimo, & Conſiliario fideliſs. Literarum ac literatorum patrono ſummo: Domino mihi multis nominibus ſuſpiciendo,
Εὐδαιμονίαν.

Dent alij gemmas, dent fulua metalla, pyropos
Dent, ebur, Eôis granáque lecta vadis:
Dent Lybicos dentes, dẽt myrrhina munera, picta
Dent ſaga, dent Serum vellera, aroma, merum,
Coccyneas chlamydes dent, Aſſyrióſque tapetes,
Dent etiam Phrygij flaua talenta Midæ.
Talia nulla tibi *Newtonus* munera defert
Henneagi, ô Clarij flos generoſe gregis.
Non Pactôlus ei, non profluit aurifer Hermus,
Non Tagus: huic potiùs Caſtalis vnda fluit.
Qua, pro viriculis ſtudet æternare patronos,
Quotquot & Aonidum numina ſacra colunt.
Inter quos, recolende mihi clariſsime ſemper
Henneagi fulges, conſpicuúſque nites.
Lelandus Tuccam celebrauit carmine doctum,
(Gazophylax Cameræ, Tucca Brienus erat.)
Gazophylax Cameræ ſub Dia principe floret
Henneagius, Tuccæ & munia gnauus obit.

Lelandus

Lelandus Tuccam, *Newtonus* honore diſertum
Hennagium recolet, carmine, mente, prece.
Teſſera ſynceri ſint iſta poemata amoris,
Quæ tibi ſubmiſſa conſecrat ipſe manu.
Queis modò ſi faueas, vultu & dignere ſereno,
Maxima pro paruo munere dona dabis.
Tanto ego (cèu clypeo) tectus munimine, vulgi
Nil moror applauſus, ſcommata, probra, minas.
Intentet lites mihi quilibet, infremat ore,
Vulnifico inq; meum fulminet enſe caput.
Vndíque corradat peditúmque equitúmque cateruas:
Fulgentes rigido congreget ære duces.
Bellica nulla trucis Mauortis machina deſit:
Cuncta tuo fretus ſperno patrocinio.
Det tibi Neſtoreos cœleſtis Iuppiter annos,
Neſtoreum quoniam pectus & ora dedit.

Amplitud. T. addictiſsimus,

Thomas Newtonus.

AD ILLVSTRISSIMVM Henricum Octauum, Regem Angliæ, Franciæ, & Hiberniæ incomparabilem.

Regia cum latis floreret Roma triumphis,
Esset & in pretio lingua latina suo:
Lauriger Augustus, Vates ornare studebat
(Vt decuit) Flaccũ, Virgiliumq; suos,
Illius hinc crenit spatiosum fama per orbem;
Fama quidem nullo deperitura die.
Ergo si nomen valet immortale parare,
Officijs doctos excoluisse Viros:
Perge laboranti Rex, nunc succurrere Musa,
Quæ pleno laudes concinet ore tuas.

Ad Philomelam.

Dulcia quæ vasto meditaris carmina saltu
Vocibus argutis, huc Philomela veni.
Vtque diem radijs Phœbus patefecerit almam,
Somnia nectareis discute vana modis.
Hic locus est inter densas gratissimus vmbras,
Qui musco totus luxuriante viret.
Hunc cole, multisoni concentus nota magistra,
Auriculásque tuo carmine pasce meas.
Sic tibi contingant longa solamina vitæ,
Et fœtus simileis gignere sæpè tui:
Sic pedicas auceps nullas tibi tendat auarus,
Viscoso pennas impediátue luto.

Synchrisis Cygnorum & poëtarum.

Cvm niueis ipsos cygnis conferre poëtas
Illum qui studuit, digna notasse puto.
Candidus est toto concentor corpore cygnus,
Pectora sunt vatis candidiora nive.

Lætus olor gelidis fluuijs gaudere videtur,
Gaudet illimi fonte poeta suo:
Dulcia Ladæus modulatur carmina cygnus,
Cum flores Zephyri lenior aura fouet:
Purpureo vates cum vere Fauonius inflat,
Arguto resonum fundit ab ore melos.
Viminea cygnus casula contermina ripis
Sæpe sub ardenti sydere tecta petit:
Frigora vicina sylua torrentibus vndis
Æstiuo vates tempore captat onans.
Quis neget albenteis cygnos nunc atque poëtas
Conueniſſe suis vndique nominibus?

In effigiem *Temporis.*

Effigiem cuius refert, dic, ista tabella,
Quam pinxit viuo docta colore manus?
Temporis. Occipiti cur caluo? Certior vt sis,
Prensandam frontem Temporis esse docet.
Cur gerit has alas? rapido fugit ocyor euro,
Ni caueas, rebus prospiciasque tuis.
Cur falcem dextra curuam gerit, oro, minaci?
Illa, omneis huius demetit orbis opes,
Sola potest aciem diuina retundere virtus:
Hanc recolas, nec erit falx metuenda tibi.

Ad muſicam teſtudinem.

Tv mihi curarum testudo dulce leuamen,
Cum canis, articulis sollicitata meis:
Tu mihi solamen studiorum suaue meorum,
Assiduo quoties lassa Camæna libro.
Tu mihi composito ad requiem bene dulce iuuamen,
Comprimat vt lenis lumina fessa sopor.
Perge precor dominum modulis mulcere canoris,
Per me perpetuum sic tibi nomen erit.

Commi-

Commigratio bonarum literarum in Britanniam.

CAna bonas passim cantauit fama Camenas
Alpinas nunquam transiliisse nives.
Vt Pandionias facundia liquit Athenas,
Venit ad Italicos Musa polita lares.
Fronte tamen salua dicam nunc, audiat ipsa
Roma licet, Musas transiliisse nives.
Nam penitùs toto diuisis orbe Britannis
Tersa Camena dedit, verba rotunda loqui.
Illa vetus linguis florebat Roma duabus,
At linguis gaudet terra Britanna tribus.

Ad Cygnum, Iouiani Pontani cultorem.

POntani ingenium soles diserti
Cygne & ter niuea notare gemma.
Pontani numeros, soles fluentem
Et venam niuea notare gemma.
Pontani hinc veneres, & hinc lepores,
Gemma ter niuea soles notare.
Te gemma niuea notent venusti
Omnes, candiduli, elegantiores,
Cultorem resoni chori, meum qui
Pontanum niueo notes lapillo.

Ad Auroram.

PVrpureis venias inuecta Aurora quadrigis,
Cernere da vultus ô mihi Diua tuos:
Poscimur, & nos hic studiorum commonet alma.
Vranie, roseo tincta colore veni.

Instauratio Britannicæ antiquitatis.

DOctorum genitrix fœcunda Britannia, vatem
Ne te pœniteat, me celebrare tuum.
Nam mihi si vita paucos produxerit annos
Iuppiter, & dederit prosperitate frui;

Qua modò sunt crassis monumenta obducta tenebris,
Restituam Phœbo lucidiora tibi.

In effigiem Thomæ Dunouedi, ad Brienum Tuccam, equitem Anglum, Sereniſſimo Regi, Henrico Octauo, a Theſauris.

INgens gloria Martius Britanna
Gentis Dunouedus, fera cruento
Qui prôh naumachiæ dolor tumultu
Inter fulmineos cadebat ignes,
Inter cæruleas peribat vndas,
Spirat, (Tucca) tua elegante villa,
Pictus dexteritate tam absoluta,
Viuo vertice vt inuicem capillos
Diſcretos vigili putes labore:
Vt nunc hinc oculos putes & illinc
Alterna ſubitò rota moueri:
Et plenas tepido cruore venas
Toto corpore ſuſcitare vitam.
Quid? quod mirificis modis venuſtet
Illuſtrem tabulam coronis alma,
In qua tot veneres, tot & lepôres,
Tot blanda illecebra, tot & colores,
Cum grata nouitate ſuaue rident,
Quot promittere noluiſſet vnquam
Clarus Parrhaſius, nec ipſe Zeuxis.

Ad Zachariam iuriſconſultum.

DOctis Zacharia artibus refulgens,
Qui Muſas colis & leues choreas,
Parnaſſum celebrem tuum relinque,
Nec ſpernas veteris caſas amici:
Sint quamuis humiles, tua tamen ſunt,
Virtutéſque tuas canunt lubenter.
Ad luſus tibi cognitos venito,
Ornatus viridi caput corona,

Ac dextra tremula lyram canoram
Pulsa. Quis numeris neget valere
Te, quem plectiger ipse Phœbus olim
Omneis perdocuit modos canendi?
Sed tu desine plura nunc Thalia:
Phœbi Zacharias alumnus intrat.

In effigiem Andrææ Smythi, Christophorum filium complectentis.

PVrpureis pinxit fucis quam clarus Apelles,
Christophorum iungit viua tabella patri.
Mollibus ingenuum puerum complectitur vlnis
Smythus, Apollinei gloria nota gregis.
Hoc quasi sentiret, radiantia lumina blandè
Voluit, amor patris deliciumque, puer.
Gaudet & amplexu chari puer ipse parentis,
Cuius in optato lusitat vsque sinu.

Ad Cygnum iudicem.

STabit iudicio cadetque semper
Nostrum Cygne tuo diserte carmen.
Quare si niteat suis figuris,
Alma inter biferi roseta Pesti
Atque inter violas suauiores
Fœlix perpetuo thoro fruatur.
At si purpureo vacet colore,
Pascat loripedis Dei caminos.

Votum ad Libertatem.

NOn in Erythræo fulgentes littore conchas,
Aut molleis Arabum post ulo auarus opes.
Non ego menticulos argenti posco dolosi:
Candida Libertas, tu Dea sola veni.
Quid iuuat aurata circundare tempora mitra?
Quid Veneta corpus cingere veste iuuat?
Puniceo vel quid caput insignire galero?
Candida Libertas, tu Dea sola veni.

Sceptrigeri valeant reges, gemmataque serta,
Et valeat splendor (nobilis Aula) tuus.
Pictarum valeat Nympharum cultus adulter,
Candida Libertas tu Dea sola veni.
Quicquid habet rutila dines Pactolus arena,
Cedat, & auriferi splendida ripa Tagi.
Cedite telluris sudantia munera vastæ,
Candida Libertas, tu Dea sola veni.

Ad Stellam Virginem.

STella serenato color est tibi talis in ore,
Qualis, mixta sient lilia quando rosis.
Lumina sideribus certant, auroque capilli:
Mollia puniceo murice labra rubent.
Maxima naturæ possunt hæc munera dici,
Casta tamen quiddam mens tua maius habet.
Virgineum serua tàm puræ mentis honorem,
Sic niteas alto lucida stella polo.

Immortalis Linacrus.

DEseret antè suos modulos philomela canoros,
Nullus & in vitreo flumine piscis erit:
Nullus ager verno producet tempore flores,
Quàm pereat nomen, docte Linacre, tuum.

Natale solum.

MAntua Virgilium genuit, Verona Catullum,
Patria Londinum est vrbs generosa mihi.

Ad Mariam Henrici Octaui, regis Angliæ filiam.

QVicquid habent Charites niuea, Leneia proles,
Musarum quicquid candida turba nouem:
Quicquid habet Pithô, quicquid fœcunda Minerua,
Denique virtutis fœmina quicquid habet:
Non minus est in te (Maria illustrissima rerum)
Conspicuum, quàm sol qui sine nube micat.

In

In reditum amici.

Spargite formosas violas, mea cura, Napæe,
Spargite Pestanis lilia mixta rosis.
Vos latæ choreas Charites iam ducite festas,
Sollicitaque nouo carmine Phœbe lyram.
Adsis letitiæ pater, & spumantia musta
Quæ tua sunt larga munera funde manu.
Namque domum rediit longùm expectatus amicus:
Fausta mihi numeris omnibus ista dies.

Ad Gulielmum Guntetiden amicum fidelis.

O Quantum illa dies semper mihi fausta colenda,
Quæ studio iunxit pectora nostra pari!
Nam tunc Pymplæum montem conscendere primùm
Conabar, sacris tingere & ora vadis.
Tunc etiam Aonios montes lustrare parabam,
Nominis ac vrbem Pallas adire tui.
Denique tunc doctum Phœbum, doctasque sorores
Vidi Aganippææ margine latus aquæ.
Omnia quæ tibi nunc Gulielme accepta referre,
Nostra cupit plena Calliopeia tuba.

Ad Cygnum, de commigratione Musarum ad Grantanam Academiam.

Doctiloquas constat peramænum Helicona sorores
Cum duce laurigeri deseruisse chori.
Candide sed tandem scis quò nunc Cygne migrârint?
Rectà ad Grantanas, tecta diserta, scholas.

Ad munificentissimum Henricum Octauum, Angliæ Regem.

Dij tibi dent omnes Rex illustrissime paruum
Henricum, referat qui patris ora sui.
Dij tibi dent patri patriæ, fœliciter illa
Viuere Cecropij secula longa senis.

Dij tibi dent fidei tutori, Maxime princeps,
Vt faueant votis optima quæque tuis.
Qui facis, vt faueant, fuluo regaliter auro,
Assiduè votis optima quæque meis.

Laus historiæ.

Historia quicunque cupit cognoscere laudes
Eximias, nostro carmine doctus erit.
Quod sol æthereo præstat pulcherrimus orbi,
Id nostris præstat vsibus historia.

Ad Camænam, vt Martialem saluet.

I nunc Pegaseo gradu Camæna,
Et docti pete tecta Martialis.
Scis tu certò vbi sint? viamque nosti?
Volsagi ædibus adiacent potentis,
Qui nunc vel Tyrio relucet ostro.
Illic tu facilis fores modesto
Pulsabis digito, rogans, patronum
Vt paucis veterem cliens salutes,
A curis modò peruacet seueris.
Si tunc annuerit serenus ille,
Intrabis. Pudor inuenustus absit:
Ac de more, statim meo salutem
Dices nomine plurimam. Docebis
Vltrà, cur ego miserim te ad illum
Planè magnificæ virum nitelæ:
Nempe hinc vt liquidò meos amores
Erga tàm veterem probarem amicum,
Integros, niueos fuisse semper.
I nunc Pegaseo gradu Camæna,
Et docti pete tecta Martialis.

E græco Epigrammate, in laudem Homeri.

IGnibus astra suis, Lunamque obfuscat & ipsam
Auricomus medio Phœbus in axe nitens.

Non

Non secus hymnisonos vates obscurat Homerus,
Illustris claro lumine Pieridum.

In effigiem Amoris.

ZEuxis in illustri tabula formabat Amorem
Pictor, quo nullus clarior orbe fuit.
Purpureique botri teretes superaddidit vuas,
Aligeri niuea munera digna manu.
In quibus ars sic est vinos imitata colores,
Luserit vt eorum preda petitus nigrum.
Pinxisset puerum, si quàm feliciter vuas,
Omni perfectum parte fuisset opus.

Ad Thomam Lupsetum.

SVnt qui pectore postulent auaro
Thesauros Phrygij Midanitentes.
Sunt, qui Nirea maximis venustum
Votis ore petant referre pulchro.
Sunt, qui Cæsarum ambiant fauorem,
Munus tam breue blandientis Aulæ.
Sunt & qui ambrosijs gulæ placere
Affectent dapibus, meroque dulci.
Ast ter magnum ego deprecor Tonantem
Lupsete, vt liceat mihi petenti
Tecum viuere, commoriique tecum,
Tam noto & nineo vndecunque amico.
Queis nunc si annuerit meis secunda
Sors votis, titulum inuidebo nullis
Quantumuis (mihi credito) superbum.

Successus studiorum suorum.

ARtes me septem docuit celeberrima Granta,
Et Schola quæ clarum de Iside nomen habet.
Parrhisij at Musas mihi persuasere colendas,
Hinc varijs cecini carmina mista modis.

Ad Thomam Houardum, Principis Icenorum filium.

Qvi genus Heroo clarum de sanguine ducis,
Hos lege versiculos candide Thoma meos.
Alter ab vndecimo postquàm te viderat annus,
Ingenium excoluit nostra Thalia tuum.
Nomine quo faueam quantum tibi, nulla referre
Lingua quidem, sed nec scribere arundo valet.
O vtinam posses dijs concedentibus ipsis,
Cernere, quæ nostro pectore clausa latent.
Tunc rectè scires, quo te præceptor alumnum
Prosequar eximio semper amore meum.
Pernia sed quoniam mortalia pectora non sunt,
Sint animi testes hæc mea dicta pij.
Siquid & officij nos te præstamus amando,
Esse rogo tantùm par in amore velis.

Ad Catullum.

Svnt qui admirantur, sunt qui venerantur, & vsque
Carmina suspiciunt docte Catulle tua.
At mihi Musa quidem sic est blandita Marulli,
Amplius vt dubitem num tuus esse velim:
Et mihi sic placuit Pontani Musa diserti,
Hic ego dispeream, si tuus esse velim.

Lucretiæ pudicitia.

Cvm foederet castum formosa Lucretia pectus,
Telaque purpureus tingeret atra cruor:
Tunc exempla dabat nullos moritura per annos,
Quàm non mens tacto corpore tacta fuit.

Ad Famam.

Dic tandem mihi Fama, dic amâbo,
Num donare velis meas Camenas
Grato munere longioris æui.
Non sum nescius hic quidem venustas

Illas esse parùm: tuum fauorem
Qualescumque tamen petunt benignè.
Quem si nunc dederis, nona studebunt
Forma, ac purpureum induent colorem,
Vt sint persimiles Catullianis,
Vt sint persimiles Marullianis,
Pontanisque, fluentibus quidem illis
Musis, nostra quibus nihil videbit
Ætas pulchrius, elegantiúsue,
Sed cur hæc ego curiosus inquam?
Cum sis diua satis tuapte sponte
Propensa hymnisonum beare vatem.

Applausus Posteritatis.

Aëra dum volucris, fluuios dum pisces amabit,
Applaudet numeris Musa Britanna meis.
Forsitan inuidulis nimium sperasse videbor,
Opto candidulos inter habere locum.
Posteritas sileat, nullum sit in omine pondus,
Præsenti sæclo mi placuisse sat est.

Ad Thomam Lupsetum,

Laus notissima temporum tuorum
Lupsete, æquoreis frequens in ore
Facundo Venetis, & eruditis
Gallis, hic placidam parabis aurem
Dum scribit numeros tuus volanti
Lelandus calamo tibi dicatos:
Sint quámuis meritis tuis minores.
Tam sunt omnia quæ facis serena,
Vt nulla sæcula nitere nostra
Possint splendidiúsue, fusiúsue.
Artes in patriam bonas reducis,
Linguas restituis politiores,
Thesauros veterum inuehis librorum
Doctos, & recolis choros disertos.
Interpres facilis latina formas

Ex Græcis monumenta, & ex latinis
Rursus Græca quidem labore grato,
Nec certè minùs vtili, pioque.
Perge hac ire precor via, nec alte
Londino, *patria tua, meaque*
Clarus lumina tum feres minora,
Germano eloquij suo Nouo *quàm*
Como *fulmine Plinius politus.*

Ad Formosum, de liberalitate Nic. Odoualli.

DEfuit ô studijs nostris crescentibus aurum,
Munus at Odalli sustulit omne malum.
Ista priùs faciles contemnent pectora Musas,
Et capient lato Gothica verba sinu.
Illius hoc in me meritum quàm oblinio magnum
Impia Lethæis mergere possit aquis.

Ad nobilem quendam iuuenem.

CArmina bella canis, dulci fluitantia vena,
Quæ referunt dotes, ingeniumque tuum.
Fac simili pergas filo deducere versus,
Et lepidum cinget festa corona caput.

De Thermis Britannicis.

NOta Murotrigum calidis stat gloria thermis,
Quo nitet eximium flumen Auona loco.
Hic natura potens tepidos (miracula) fontes
Excitat, & quædam vis salientis aquæ est.
Crediderim venas vicinas sulphuris esse,
Nascitur vnde latens perpetuúsque tepor.
Et si quando latex ebulliat auctior, ater
Consurgit fumus, fœtor & inde gravis.
Tres numero fontes, (memini si rectius) extant,
Regius, inter quos, nobile nomen habet.
Cinguntur muro: sedes quoque, Regius offert
Excisas saxis sedulitate pia.

Collinio

Colluit in medicis vndis numerosa caterua,
Fracta salutifero & membra calore fouet.
Hic vrinantium puerorum in margine fontis
Sperat denarios officiosa cohors,
Talia decantans: Visne hospes candide nostra
Vti nunc opera? turba parata sumus.
Dives, & ei largus, sua nunc patet atque crumena,
Promittens nobis præmia lata manu;
Hæc eadem poscunt fontes de more salubres,
Hospitis extollunt munificamque manum.
De meliore nota paucos nunc proijce nummos,
Vndas in medias subsideantque graues,
Nos tamen insultu facto scrutabimur ima:
Desine mirari, nos referemus opes.
Hactenus & pueri: doctorum turba virorum
Vndique decertant qua sit origo loci.
Somnia Cambrorum Bladudum *ad sydera tollunt,*
Inuentorem operis scilicet eximij.
Maildulphusq; *sui decus admirabile sæcli,*
Cæsaris hic curas officiumque probat.
Territa quæsitis ostendit terga Britannis
Cæsar: & officium præstitit ille? logi.
Induperatores alij, Romanaque virtus
Vrbem Thermarum *percoluere suam.*
Mœnibus inq; ipsis retinet monumenta Quiritum
Antiqua clarum nobilitatis opus.
Gloria Thermarum *sic luceat inclyta semper,*
Tantùm sint memores hospitis vsque mei.

Ad Musam suam, vt Christophorum Smythum salutet.

CHristophoro multam Smytho dic Musa salutem,
Cum dabis hos versus, munera grata, meos.
Ille puer quamuis decimum vix computet annum,
Extersis loquitur verba latina modis.
Histrio, cum scænis gestit comœdia, laudem
Accipit, & plausu læta theatra sonant.

Voce refert tristi cum tristia facta tragœdus,
Spectator lachrimis mastulus ora rigat.
Illius hinc genitor componis Apolline dextro
Carmina, perpetuas quæ meruere cedros.
Hæc eadem argutus recitat, cantatque puellus,
Diffluere in labris Attica mella putes.
Ingenij sunt ista quidem vel signa beati,
Nec tamen ingenio candida forma minor.
Scire cupis vultus quæ sit præstantia? Talis
Est, in Apelleis qualis Amor tabulis.
Sic nostræ voluit te commendare Camœnæ,
Virtus laudata vt cresceret illa tua.

Collatio Plutarchi & Seueri.

PLutarchus vitas scripsit: vitásque Seuerus;
Et pulchrè officio est functus vterque suo.
Quanto Plutarchus lingua præstantior, alter
Materie tanto est clarior atque fide.

Ad Calliopen.

CAlliope lasso veniam dabis inclyta vati,
Officij non est immemor ille sui.
Crastina cum roseos vultus ostenderit orbi
Aurora, ad solitum penna recurret opus.

Ad Guilielmum Blondum, titulo Montioij, illustrem.

SEquanicis mitto parvum tibi munus ab oris,
Candida Pierij gratia Blonde chori:
At si animum spectes, magnum misisse videbor,
Res vbi deficiunt, est voluisse satis.

Ad Ioannem Fraterculum, insignem medicum.

MEe curis vacuum beata turba
Nunc Fratercule detinent amice.
Contentus laris hic quiete parui,

Sed

(Sed quem fertilis hortulus coronat,)
Compono lepidos Poeta versus,
Versus, quos (clario fauente, docta
Forsan posteritas canet probatas.
Te sacra retinet locus sophiæ,
Illic lector vbi frequens columnas
Tritas occupat, & labore longo
Palmæ dulce decus parat superbæ.
Vnde inter medios, sophos, sophistas
Monstraris digiti nota benigni.
Vt tu gymnasij celebritate
Gaudes; sic ego amanitate ruris.

Ad somnum.

GRatæ quies fessis membris dulcissime somne,
Languida permulcens lumina, somne veni.
Fulserit ignifera cum clarus lampade Phœbus,
Hinc è turgidulis somne recede genis.

Vnio Rosæ & Lilij.

PRima rosis sedes picto debetur in horto,
Proximam & a prima, Lilia cana tenent.
Illa, Sidonia tinguntur murice gentis,
Hæc sunt Sithonia candidiora nive.
Illas noster amat, tanquam sua stemmata, Princeps:
Hæc etiam summo Gallus honore colit.
Lilia purpureis dij iungant alba roſetis,
Vernet vt in terris pacis alumna quies.

E Græco.

CAndidus est ingens planè Thesaurus amicus,
Siquis seruandi norit habere modum.

Ad Brienum Tuccam, Henrico Octauo, Regi à thesauris.

LVmen Pierij gregis Briene
Quem vel tergeminis virûm caterua

Doctorum

Doctorum, titulis ad astra tollit:
Si te non teneant tui meique
Causa Principis inclyti seuera,
Ignotam accipe schœdula Camœnam.
Quæ pro tempore gratiam laborat
His pancis numeris apud te inire.
Vt sic freta tua benignitate,
Plures, ac etiam elegantiores
Promat, queis celebrem tuam Britannis
Virtutem faciat celebriorem.

In effigiem Nymphæ, terrarum orbem altero calcantis pede.

CAstalios decorat Smythi formosa Penates
Nympha, coronati Zeuxidis arte nitens.
Stat roseo vultu, crispat quóque vertice plumas,
Syndone se mediam, cætera nuda, tegit.
Calcat ouans orbis subiecta cacumina vasti,
Fœmina quòd iuuenes presserit, atque senes.

Ad Christophorum Smythum maximæ spei puellum.

INter candidulos decus puellos
Non vulgare quidem, nouem sorores
Ipsas qui colis, huc adesto Smythe,
Dum nos primitias damus recentes,
Suadente hendecasyllabos Thalia.
Huc aurem facilis tuam reflecte,
Nostrum & consilium libenter audi,
Musis sic potieris & citò almis.
Selectos veterum bono libellos
Ediscе auspicio, ex quibus latina
Lingua munera comparabis ampla.
Si porrò cupias venustus esse,
Et tersum ac teretem stylum peroptes,
Tunc amplectere candidi Terenti
Argutum eloquium: sales docebis

Sparsis

Sparsos ac venerem simul iocosam.
Si molles numeros amor decorus
Exposcat, tibi Naso tunc colendus.
Solus regnat enim potens rotundo
Versus ore loqui: duos soneto
Hos rectè, teneris tuis dicatos
Annis: ne fugias cane citato
Ut prater casulam gradu, morantes
Mellito resonent cibo puellos.

In aduentum candidæ Libertatis.

VEnisti, toties petita, tandem,
Libertas placida mihi quietis:
Illud dulce quidem datura munus
Quo curam minuas laboriosam,
Et tristes animi mei labores.
An fallor volucris nigrore somni?
Ipsa est. Nosco etenim remissiorem
Frontem, lumina lata, syderumq;
Instar, tota micantia hinc & illinc.
Tum vestes video leueis, & auro
Seruili vacuas, tamen decentes:
Subridet loculum ferens apertum,
Laudata mediocritate felix.
Felix & comite optima quiete:
Nec pili faciens opes Midaas,
Fortunam tenuem beata præfert.
Qua nunc lætitia, quibúsue dignè
Aduentum celebrem tuum corollis?
Vos Musæ, mea cura maxima, ô vos
Musæ incendite nunc focis Sabæa
Plenis munera: vos rosas suaue
Spirantes date, cateróq; fundit
Quos ver purpureum nouos odores.
Hæc nam prima dies tulit salutem,
Libertate mihi fauente blanda.

Qualis Gulielmus Latimarus Isiacus.

Si quis Cecropiæ gentis sermone venusto
Floret, & eloquio Roma diserta tuo:
Si quis Aristotelis fecunda volumina versat,
Iuditij rara dexteritate boni:
Si quis legiferum Mosen, sanctósque Prophetas
Excolit, ac Christum purius ore docet:
Si quis anaritia pulsa, mediocria curat,
Est ea Latimari gloria vera pij.

Pardus venator.

Aeripedem cursu volucri præuertere cervum
Nuper erat canibus palma superba citis.
Prodijt intrepidè, non vinci at vincere sperans
Pardus, habens maculis vellera sparsa nigris.
Cursu Gnosiacas illum superare sagittas
Et volucres credas vincere posse leues.
Romanis, rerum Dominis, venatio forsan
Perplacuit: similem sæcula nostra vident.

Ad Iustum, Paulinæ scholæ moderatorem.

Qui linguas teneras nouæ refingis
Quadam dexteritate, nec ruinam
Musarum pateris nitentium vllam,
Tu nunc Iuste meum manu benigna
Carmen suscipe, lectitaq; pridem
Conscriptum monitore præpotente
Phœbo, cuius amor mihi indies sic
Crescit, conspicuos ferens ab alto
Cœlo tot radios, quot hac arundo
Istis nunc facilè illinire chartis
Certè nulla potest: lubens patroni
At magni imperium sequetur omne,
Virtutesq; tuas ad astra tollet

Comptis

Comptis hendecasyllabis Phaleuci,
Quos Paulo chorus ille consecratus
Laudem concinet in tuam canorus.

Columna in Isidis vado, à Nicolao Cratzero Mathematico erecta.

Marmoreas cantat celeberrima fama columnas,
Quas claris statuit maxima Roma viris.
Nec minùs insignem cantabit fama columnam,
Cratzeri artifices quam statuere manus.
Candida Zodiacus circundat circulus aptè
Marmora, quæ vario picta colore nitent.
Fulgidus auricomo cum splendet lumine Titan,
Umbriferis spatijs tempora certa docet.
Cum nitidis fulget Phabe redimita coronis,
Horarum numeros linea tincta notat.
Præterea varijs inscripta columna figuris,
Astrorum motus ingeniosa refert.
Cuius ab exemplo, doctorum turba columnas
Erexit rara sedulitate nouas.

Ad N. Ionum.

Illustris veteres nota poetas
Tu versas studiose Ione dextra
Nostro consilio: precor recepta
Vt prouincia nunc tuo labori
Fructus accumulet fauente Musa
Amplos. Dimidium quidem negoti
Est rectè incipere: exitus probabit
Dictorum mineus fidem meorum.
Durum principium: sed hoc voluptas
Mollit blandula. Scire qua sit ista
Vis? Audi. Resonos colit poetas
Quisquis indicio valet profundo.
Ille autem poterit volare certis
Pennis per varias vices, & atris

Lucentem tenebris opem referre.
Hinc tutus poterit genúsque quodnis
Doctrinæ melioris ore terso
Orbi pandere, & Aonas sorores
Sacris montibus euocare, cum queis
Aut molleis elegos amator ardens
Totus consonet, aut cruenta grandi
Cantet bella virûm tuba, Deorum
Laudem aut hymnisonis modis supremam,
Vel fulgentia ad astra transfigurat.
Me sic magna loqui putes, modò adsit
Viua industria, mens & incalescens.
Maturas segetes tui laboris
Exacti pretium feres perenne.

Laus Macrini.

BArbitus argutis Macrini personat edit,
Quas vel Pierides concinuisse velint.

Comparatio, in gloriam Henrici octaui Regis potentiss.

QVantum puniceis nouo rosetis
Cedunt vere suis rubeta spinis:
Quantum lilio amanioris horti
Gemma omnes aliæ nitore cedunt:
Quantum cætera punicis decoro
Malis poma quidem rubore cedunt:
Quantum coniferis breues myrica
Concedunt quoq; gloria cupressis:
Quantum stelligero repressa tellus
Cælo, mole sua & nigrore cedit:
Tantum omnes alij, celebritate,
Fama, nomine, gloriaq; vera
(Vt mittam ingenij valentioris
Lumen, flumina, fulmen atq; vires
Rari iudicij tui perennes)

Concedunt tibi Principes sereni,
Henrice, ô patria tua columna
Talis, qualis erat celebris illa
Olim quam extulit Hercules triumphans.

Ad Musas.

AOnis quæ montibus assoletis
Lusitare, & virgineam choream
Ducere, insertis manibus, sorores
Carmine dulci,
Ferte vires, atq; lyram canoram
Consonis hic versiculis poetæ
Cognito gratissima dona vestro
Ferte sorores.
Omnis arbor parturiens odoris
Floribus, spirante fauonio tam
Molliter, mentem ad numeros canoros
Illicis almam.
Aspera bruma impatiens hirundo
Tecta (nidos intepidos quidem illos)
Iam relinquens penna agili serenas
Verberat auras.
Sepibus læta volucres amœnis
Dulce cantillant, resonantq; claris
Vocibus pulsata celebriori
Aethera cantu.
Si lyram Musæ faciles rogatam
Hic nouo vati dederitis, aptis
Laudibus diuina canet benignus
Numina vestra.

Ad Franciscum Poinum, equitem vndequaquè clarissimum.

SIc Franciscе tuis chorus canentis
Phœbi laudibus insonat, decora
Vt se quisq; putet sacri tulisse

Vatis nomina, gloriamq; & vnà
Ornamentum hederæ sequacis alumnum,
Si te carmine laudet, ornet, effert:
Quem Musa, Charites, Venus, lepósq;
Tollunt vnanimes ad astra celsa.
Quare nunc mea candidum Thalia
Persuasit mihi calculum inserendum,
Quo dotes celebrem tuas benignus:
Gaudes qui rigidos & inter hostes
Blando Pegasides sinu fouere.
Contendisq; tuis dare id Britannis,
Priscis quod dedit inclytus Latinis
Mecœnas, studiosus & Maronis,
Et Flacci lyrici illius poetæ.

Iudicium de Brixio & Moro.

BRixius est niuei candoris plenus, & ille
Iudicij veri libera verba ferit.
Brixius æquanit mellito carmine Morum,
Clarior ingenij nomine Morus erat.

Ad Ephœbum.

NActus oportunum tempus, formose salutem
Lelandus multam mittit Ephœbe tibi.
Nec modò contentus solam misisse salutem,
Dona etiam studijs mittit & apta tuis:
Nempe hoc reticulum, neruoso stamine tensum,
Bissenas numero Sequanicasq; pilas.
Tu scio gaudebis collato munere paruo,
Ac si mississem gemmea dona tibi.
Nec sine causa equidem, si tandem iudico rectè,
Respondent animis munera nostra tuis.

Ad Briennum Tuccam, Equitem.

VIrgilij carmen quòd non violauerit iuuis,
Tucca dedit: tu das Bacchica serta mihi.

Quili-

Quilibet è doctis versus seruaret ab igne,
Principis est hederam sed tribuisse viri.
Quanto priuatus minor extat principe, tanto
Maior Romano, Tucca Britannus erit.

Sciurus Chrysidis.

Hastas dum coryli colit vibrantes
Rufus testigeram nucem sciurus,
Hamis prandiolum rotans aduncis,
Aures latus & arrigens acutùm,
Erectusque sedens statim reduxit
Et candam ad tremulum caput pilosam,
Naturæ referens sua latentem
Certè nescio quam potentiam: vnde
Et nomen proprium inditum eleganter,
Illic scilicet oriens Pelasgo è
Fonte, & significanter vndecunque.
Hinc exercet acutulos receptis
Testis denticulos, opusque fernet.
Fragmenta vndique decidunt refracta,
Testarum & cumulus citò fit ingens.
Elugent sua præmia hæc puelli
Sic sublata quidem, frequenter idq;.
Tunc viscum & pedicas, crucem tyranno
Immiti, vnanimes minantur omnes.
Fœlix ille tamen fame repulsa
Maturas coryli nuces recondit
Cautus continuò horreis in ipsis:
Illic arbor vbi incanata prostat,
Securosque thoros suis alumnis
Musco luxuriante præparauit.
Libertatis erat sciurus iste
Cultor perpetuus: sed (heu) puellus
Vnus fraudibus vsus (heu) malignis
Tam grata inuidet illius quieti.
Hic verò nemus omne curiosus
Collustrauerat, & dolo assuetus

Compegit

Compegit remoras, quibus miſelli
Vel collum implicet, aut pedes catenet.
Ignarus laquei ſciurus atri,
Prædatum egreditur vagus per umbras
Optatas, coryleta quà virescunt
Et fructus reparant ſuos abundè.
Nec quicquam timet: interim impeditus
Et multùm ſubito malo granatus
Perſentit pedicæ ſubeſſe fraudes.
Contendit miſeris modis retorta
Vi diſſoluere vincla, ibi tumultu
At nil proficit, arctiúſq; tandem
Irretitus & inuolutus omnem
Seruus ſpem proijcit, doloq; cedit.
Præſtructor videt, adeunitq; latus
Et vinclis citò prædulam ſolutis
Captæ colla feræ premit catena.
Hinc prudens animalculo puellus
Tam molli & lepido potitus, vrbem
Turritam repetit, ſui & patroni
Hæc munuſcula deferens amicæ,
Formoſam Venerem ſalutat ore.
Tunc illa officij memor, puellum
Laudatum aureolo venuſta donat.
Chryſis bella ſuis videns parata
Dona hæc delicijs, comit foueq;
Cicurat quoq; dextera ſciurum
Molli, ac ambroſios cibos miniſtrat.
Nunc collum illius aureâ catena
Cingit, longiùs ille ne vagetur.
Sic qui frondicola eſſe totus olim
Aſſuenit, facilè hàc domeſticus ſit.
Et non illepidos mouere luſus
Doctus, tum Domina ſuæ placere:
Cuius tam bene cognitam ille frontem
Obſeruator habet, nuces amaræ
Quàm fuſcas coryli: nigros ocellos

Obſernat Domina, indices doloris
Atri, latitiæue: quos ſolo ipſo
Fixos cum videt, ô quot ille triſteis
Tum curas ſimulat? ſeuerus aureis
Demittit teneras, gemenſque mœſta
Claudit lumina, velat omne panſa
Cauda corpus, & algida recumbit
Terra, triſtitiam docente vultu.
At cum Chryſidis aureæ micantes
Cernit clarè oculos, redit lubenter
Ad luſus veteres, & ad cachinnos:
Fulgentis Domina ſinum tepentem
Scandens, lacteolas premit papillas.
Atq; vt Chaoniæ ſolent columbæ,
Iungit molliculis labella labris.
Nunc tundit pedibus ferox proteruis
Pectus marmoreum ſuæ Dianæ.
Iras & ſimulat graues receptas:
Nunc & depoſitis minis ſerenus
Fingit ludicra blandulus faceta,
Notum præmiolum petens puellæ.

In reditum Richardi Pacæi, vtriuſque linguæ ornamenti clariſs.

IAm ſoſpes rediit noſter ab inclytis
Pacæus Venetis, Aönidum decus,
Et ſecum in patriam lumina rettulit,
Aut (verum vt fatear) numina rectius.
Ecquis luciduli candidus vnio
Conchis inuitet? Ecquis mihi fulgidus
Ramus concrepitat frondibus aureis?
Cum quo pectoris ingentia gaudia
Plaudentis celebrem? Quæ mihi conſona
Muſa clara ferent carmina, queis ego
Pacæo reduci gratuler intimè?
Quem abſentem miſeris vocibus ambijt
Doctorum chorus, O ſydera conquerens

Vel crudelia. Quem ſplendidus inſuper
Nympharum numerus notus Apollini
Abſentem indoluit mirificis modis.
Quem ſaluum ac reducem viſere geſtiens
Grex natus ſtudijs, plauſibus aſſonat.
Quem Muſæ reducem denique ſplendidæ
Vinctæ purpureis tempora floribus,
Certant carminibus vel ter ouantibus
Ad cœli nitidi tollere culmina.

In ſtatuam Ioannis Coleti, fani Paulini Decani.

ELoquio iuuenes vbi Lilius ille polimit,
In ſtatua ſpiras magne Colete tua.
Quam ſi Praxiteles feciſſet magnus & ille,
Forſitan æquaſſet, non ſuperaſſet opus.
Hæc ſalua ſtatua, diuini forma Coleti,
Temporibus longis non peritura manet.

Ad Ioannem Diconum.

EXimius noſtri cultor Dicone fuiſti,
Nominis, eximius cultor & ipſe tui.
Sæpè tibi nugas noſtras recitare ſolebam,
Sæpe mihi nugas tu recitare tuas.
Poſteritas igitur meritò teſtabitur ipſa,
Numen amicitiæ nos coluiſſe pium.

Ad Cygnum.

CYgne, coronaſti viridi mea tempora ciſſo,
Et mea ſunt hederæ munera, Cygne, tibi.
Creſcite felices hederæ, fœlicia vatum
Præmia, non vllo deperitura die.

Ad Thomam Milonem.

DIcerer à cunctis meritò ingratiſſimus eſſe,
Si non laudaret te mea Muſa, Milo.
Tu me vel teneris annis vtroque parente
Orbum accepiſti, vel pietate mera.

Tu me informandum studijs melioribus vsque
Curasti: instructor Lillius ille fuit.
Cuius ab industri cura didicere Britanni,
Facundè pubes ingeniosa loqui.
Tu me Socraticos iuuenem pòst inter alumnos
Quà nitet eximiè Granta beata, locas.
Deinde etiam Isiacam petij feliciter vrbem,
Extincto Iceno Principe, morte, meo.
Postremò Henrici Regis mihi gratia multùm
Profuit octani, munificaque manus.
Hinc mihi facta domus studiosa Lutetia, ad vnguem
Doctos qua colui sedulus vrbe viros:
Budaum, Fabrum, Paulum Æmiliumq;, Ruellumq;,
Æternis planè nomina digna cedris.
Pro quibus ô meritis cessabit fundere summo
Lucifer antè suum clarus ab axe iubar,
Impiger & fluctus odio delphinus habebit,
Æquoreásque ferox vrsus amabit aquas,
Quàm Milo chare tuum labatur pectore nostro
Nomen, quod pietas perfouet ipsa sinu.

Ad Petrum Vannum.

Laudasti tenuem doctissime Petre Camanam
Qua cecini Tucca nomina clara mei.
Ipse tua mentis niueum laudabo vicissim
Candorem, simili non ratione tamen.
Nam tuus ille mea candor decus addere musæ,
Candori poterit nil mea musa tuo.

Gratulatio ad amicum, pro munere.

Temporibus duris quod certè defuit aurum,
A famulo accepi, (munera grata) tuo.
Quid tibi nunc reddam tali pro munere munus,
Mittere cum tenuis seris mea, magna vetet?
Si præstare nouem quicquam per carmina Musæ
Possint, & siquid fautor Apollo meus,
Deseret ante suas syluas philomela canora,
Quàm non officij sim memor ipse tui.

Ad Gonellum, vt vrbem relinquat.

CVr tanto studio colas celebris
Londini Aönie improbos Gonelle
Luxus, non video: quibus fouetur
Corpus molliculum, ingeni impotenter
Cura posthabita sacri: vel illos
Cur vanos strepitus ames superba
Vrbis, multiloquus licet popellus
Te monstret digito, quòd inter ipsos
Doctos doctus & ipse consequaris
Linguæ delicias meras latinæ.
Auerte auriculas tuas ab illo
Plebis iudicio leui frequenter.
Si laudis solida petis coronam,
Secessus pete, conferent & illi
Flores ad cumulum venustiores.
Ædes ergò age cinicas relinque,
Nam me iudice non videtur ille
Dignis sat propria modis studere
Vitæ, qui genium suum per vrbis
Cessator medias fouet popinas:
Quin vltrò ingenium colit qui amœnum
Intento studio & quidem perenni.
Hic forsan videor tibi molestus,
Dum totus cano cantilenam eandem:
Certè candor, amor, monent iubentque,
Ac nunc vltrà etiam imperant, vt audax
Scribam, sustineamque constitutam
Causam, sed ratione quadam honesta
Hac, vt peruehemens velim videri
Orator potius tibi, imperator
Quàm subdurus ego. Satis voluntas
Est autem tua cognita, at labori
Currenti stimulum addere impetentem.
Sic villam repetas tuam beatus,
Commissamque tibi sacro patrono

Defendas

Defendas querulos pius clientes.
Te Grantania predicabit illa,
Qua floret Schola maxime diserta,
Lingua & gloriola vtriusque pollens.
Venatoria te statim obuiusque
Gens amplexibus aduolans fouebit
Viuum, tum reducem sibi valentémque
Hinc indè accipient: libenter ergò
Secessum celebra, relinque & vrbem.

Quale carmen Borbonij.

TAlia Borbonius modulatur carmina vates,
Qualia cum moritur, concinit albus olor.

In effigiem. D. Hieronymi.

DIue tuos cerno quoties Hieronyme vultus,
Scriptura toties ardeo amore sacra.

Ad lectorem de Cygni querela.

PAlladias miserè facundus Cygnus Athenas
Ingenijs queritur non superesse bonis.
Quid Pandionia iam sunt nisi nomen Athenæ?
Carminibus cecinit Naso poeta suis.
Sed cur sic queritur? florebunt semper Athenæ,
Atticus æterno perfluet ore lepos.
Vrbes vt pereant, facundia nulla peribit,
Gloria virtutis non moritura viret.
Natura vitio fons areat vnus & alter,
Non expectatus tertius ecce fluit.
Ingenij Eloquijque vices commutat & ipsa,
Sic tamen vt reparet semen vtrique bonum.
Vrbis Athenarum monumenta illustria multùm
Suspicio, veneror, percolo, laudo, cano.
Nomen Athenarum mihi non bene tinnit ad aurem
Nudum; Granta quidem personat vsq; mea.
Illam barbaries Scythicis fœdauit ab oris
Vrbem, progenies & truculenta, Getæ.

Hanc Sigbertus *apex regni, & Burgundie falix,*
Certabant ſtudijs condecorare ſacris.
Vicus (& exiguus tantùm) male tectus & ille,
Antiqua fama perdidit omne decus.
Cognitione trium linguarum Granta *coruſcat,*
Attici & eloquij fulmine præſtat acri.
Quàm innat ingenua nutricis dicere laudes!
Parta per illam ſi nunc mea fama nitet!
Tempora deducant longam felicia vitam,
Laudibus aſſurgam Granta *ſerena tuis.*

Ad Brienum Tuccam, in frontiſpicio Procopij.

SIquid in humanis ſit rebus, reddere poſſit
Quod nos prudentes, multiſciósq; viros:
Siquid ſit vitæ quod proſit, & vndique mentem
Moribus informet tèrque quatérque bonis:
Hiſtoria hoc præſtat Tucca ornatiſſime, cuius
Nulla tibi laudes dicere Muſa poteſt.
Accipies igitur quem mitto fronte ſerena,
Hunc Procopum, ſtudijs munera digna tuis.

Ad Thomam Sulmonem, Henrico octauo, Angliæ Regi, ab Epiſtolis Gallicis.

TV mihi doctrinam tribuis laudemq; diſerti,
Et celebras longo nomen honore meum.
Non ego mi Sulmo tali me dignor honore,
Laurea nominibus conuenit iſta tuis.

In natalem diem.

TEmpora pierides roſeis vincite corollis,
Conſona Caſtaliæ fila mouete lyræ.
Hæc eſt feſta dies, qua primùm vidimus illa
Sideribus picti lumina clara poli.
Hæc lux alma quater ſenis natalibus Idus
Septembris reparat: tempora læta quidem,

Atq; mihi certè niueo signanda lapillo,
Officij vt videar commeminisse mei.
Sic mihi Nestoreos concedat Iuppiter annos,
Et det tranquilla prosperitate frui.
Delicijs nec enim statuo hic extendere vitam,
Otia vel rebus pigra fouere malis.
Hoc tantùm cupio, studijs prodesse politis,
Laudibus & patriæ crescere certo meæ.
Nobilis illa fuit, sed tantùm hoc defuit vnum,
Scriptores memores, posteritatis amor.
Vos antiquarum rerum (mea cura) Britanni,
Sollicitæ excutitis qui monumenta fide,
Exerite ô calamos, exempla ostendite clara,
Patria vt eniteat, picta colore suo.

Ad Laur. Sparchfordum.

SI fortuna potens meis faueret
Votis, præmia pectore allubente,
Donarem aurea: sed mihi volenti
Hæc sors inuida cum neget, retortam
Ostentans faciem, boni feres nunc
Parvum carmina munus ista. Tantùm
Effusos numeros sinit seuerum
Hoc tempus dare, quos tuus benignus
Certè poscit amor. Manet repostus
Namq; imis penetralibus tenacis
Constantisq; animi, quibus beatis
Me pridem officijs domi tuæ, cum
Smithum, *delicias meas, venirem*
Visurus: poteram & lubenter illic
Tecum perpetuos dies manere.
Nymphis non Helicon sacris videtur
Fons nunc gratior, illa quàm tua istinc
Visa est villa mihi, nitens serenum
Passim floribus & situ tam amæno.
Supplex comprecor vt tuis amicis
Serues atque tibi valens (paratum

Musis

Musis hospitium) bonis ad annos
Illos centuplices: granis nec vnquàm
Vita tadia sentias amara
Mi Sparcforde, vel horridùm ruentis
Fortuna illius impetus feroces.

In effigiem Fortunæ nauigantis.

NAuigat aquoreo Fortuna in gurgite picta,
Qualis Apellais est Venus in tabulis.
Lubrica dat puppim lunatus corpora delphin,
Cæruleas sulcans impete ventris aquas.
Dat tenuis syndon curua quoque vela carinæ,
Quam tenet in niuea splendida virgo manu.
Quattuor horrisono spirantes turbine venti,
Distendunt pleno flamine vela simul.
I nunc, & dubites tecum, fortuna proterua
Cur vna nequeat sede manere diu.

Ad Gulielmum, Gunteri filium.

HErculis æterni celebrant præconia vates,
Victor quòd Cacum pressérat ille trucem.
Cecropius famæ tulit inclyta præmia Theseus,
Qui sæuum rigido contudit ense Scynin.
Nec minor ipsius crudelem fama latronem
Quòd Scyron ad Stygias miserit vltor aquas.
Si tanta Alcidis debetur gloria facto,
Si tanta Aegiden gloria iure manet:
Quanta tuis meritò accedent encomia factis,
Quo duce, pirata, victa caterua, iacent?
Quos neque Turcarum potuit conuincere princeps,
Armiferiue Rhodos insula clara viris?
Quos neque vitifera potuerunt agmina Creta
Vincere, quos Veneti nec potuere duces.
Macte animo: & monstris fac talibus æquora purges,
Gunterc, armisoni cura decusque Dei.

Ad

Ad Thomam Voluesęgum, Archiepiscopum Isurocanum.

Sic tuus Henricus, regum qui gloria florens,
Perpetuo studio te colat, ornet, amet:
Sic pia coniungat proceres concordia magnos,
Vt iusto belli fulmine Turca ruat:
Sic vastas operum tantorum denique moles
Absoluas, summo templa dicata Deo.
Sis bonus ô fœlixque mihi: tutela Camana
Dicêris merito, præsidiúmque meæ.

Ad Nicolaum Odouallum.

O Doualle, nouem comes sororum,
Doctas pectore litteras benigno
Qui totus deamas, sinistra planè
Mœstus sidera nunc vocare possum,
Qua te tàm nouum mihi sodalem,
Qua te tàm veterem intimúmque amicum,
Fato non placido mihi abstulere,
Translatum ad rigidos quidem Brigantes,
Quò vix crediderim migrâsse Musas.
Nam Manors ibi regnat, ac cruentos
Exercet gladios, premens subinde
Scottos, & valida manu Britannos.
Quid Musis modò Marte cum furenti?
At si fata negant, tuos penates
Vt dulces repetas, precor diserto
Te Septentrio barbarus patrono
Linguis floreat vndecúnque doctis.

In naumachiam, á Gulielmo Guntero in mari Gallico commissam.

Fulmineo hostilem premeret cum Marte carinam
Gunterus, tumido victor in orbe potens,
Occuluit pater Oceanus sua cana timore
Tempora, qua vitrei gurgitis ima latent.

Cæruleisque ſuum caput ocyùs abdidit vndis
Neptunus, ſalſa rex ſtupefactus aqua.
Qui ferrugineos alga præcingere crines
Aſſolet, attonitus Glaucus in antra ruit.
Quique capiſtrati delphini curua Palæmon
Terga premit, ſcopulis condidit ora canis.
Nec minùs horriſono Triton qui perſonat ære,
Merſit præcipiti corpora vaſta fuga.
Omnes nam tonitru pauefacti, & fulmine multo
Tormentorum, animos vix habuere ſuos.
Iratúmque Iouem è cœlo veniſſe putabant,
Vt fratrem è reſluis pelleret vltor aquis.
At cum depoſito latum Pæana furore,
Victor ſo ingeminans, concinuiſſet Io:
Et ſpolijs captis, hoſtili & naue refracta,
Magnanimum fœlix exhibuiſſet opus,
Æquoreus ſenſim princeps caput extulit vndis,
Lumine colluſtrans ſpumea regna vago.
Qui poſtquàm chari cognouerat hoſpitis ora
Gunteri, eminuit totus ab amne Deus:
Conchiſonumque ſuum ex vndis Tritona vocauit,
Vt caneret forti prælia facta manu
Ille patris properans audita voce, marinis
Vndis exilijt, claſſica bella canens.
Tum virides toto vidiſſes æquore nymphas,
Doridaque in numerum diſpoſuiſſe pedes.
Quarum & ad exemplar, tunc turba Britannia recurua
Littore gaudebat ducere tota choros.
Atque reuertentem latis complectitur vlnis
Victorem tantum, præſidiumque maris.

Ad Ioannem Barretum Iuriſperitum.

Sic tua Budæi diuina volumina magni
Sepe manus verſet, verſet & Alciati.
Sic tua ſollicitos facundia vara clientes
Subleuet, & medio ſtet tua cauſa foro.

Perlego

Perlege quaſo meas Barrete Epigrammata ingas,
Cenſorem quoniam te ſtatuere ſuum.

Ad Brienum Tuccam, Equitem.

MAgnus Alexander fertur praclara poëtis
Grandiſonis larga dona dediſſe manu:
Sed nec Tucca tulit meus vlla minora, Philippos
Qui totidem, quot nos carmina lata dedit.
Pierides tanto patrono aſſurgite veſtro,
Æquat Alexandrum munere Tucca ſuo.

Ad D. Quietem.

SAlue lata Quies, veniſti ſydere fauſto
Vt vatem inuiſas Dia ſerena tuum?
Te rogo per Phœbum mihi dicas perq́ ſorores,
Tam longa fuerit qua tibi cauſa mora.
An te detinuit vates Hieronymus, an te
Heſſus, an Vrſinus, Borboniúſue meus?
Doctorum certè quiſquis fuit ille virorum,
Fœlicem multis credo fuiſſe modis.
Ergò velis mecum longos habitare per annos,
Et mea Muſa tuum nomen ad aſtra feret.

Ad Arturium Arcium nobiliſs. Equitem.

VEnit fama mihi frequens ad aures
Qua te magniloquo ore prædicabat
Doctrina eximium politioris
Cultorem, obtigerat mihi priuſquam
Tecum notitia vlla luculenta:
Quam me confiteor bono meo amplo
Arci hic omnibus erudite veram
Inueniſſe modis. Memor ſerena
Frontis, qua me ita candidus beâſti
Vel tum cum Domino tuo, meoque
Læta porrigerem manu Libellum:
Vt certè mihi viſus inde fautor
Virtutis celeberrimus veniſta.

Quare nunc calamo tibi volucri
Nactus temporis otium quieti,
Has transmittere litteris parabam
Grates, ne beneficium putares
Ingrato, immemorine contuliſſe.

Ad Muſas, vt Mariam, Henr. Oct. filiam inuiſant.

FAuſtis nunc auibus nouem ſorores
Sumptis organulis decenter ite
Ad diuam Mariam, decus Britanni
Rarum Troiugena: bonas colit quæ
Multùm pectore litteras benigno:
Latè & conſpicuis nitet per orbem
Quæ virtutibus optimis ſerena.
Rectà pergite, cura noſtra, nymphæ
Ad nympham faciles, & ora læta
Læta ſoluite vocibus canoris.

Ad Mellitum.

DIgnus es hoc dulci Melliti nomine, ſic ſunt,
Quæ ſcribis, quouis mellea melle magis.

Ad Rodolphum Bouteum.

DVm certas animo creſcentem ornare poëtam,
Candidulo nectens florida ſerta mihi,
Munera pro tenui fortuna maxima præbes,
Vt doceas Muſis quæ tribuenda bonis.
Talibus officijs ego motus, arundine ſumpta
Impæribus cupio nectere verba ſonis.
Sed dare iam numeros paucos tibi docte Rodolphe,
Eſt aquulam vaſtis fundere gurgitibus.

In effigiem Nymphæ.

EXercet digitos Veneta teſtudine nympha,
Puniceus radius cuius in ore nitet.

Aurea

Aurea & hanc gracilem commendat corpore veſtis,
Ac lepidum cingens pluma ſuperba caput.
Cætera quid narrem? narrabo pingere Apellis
Artifices talem vix potuiſſe manus.

Ad Richardum Tomionem.

AVt me deſtituet Clarius, Clariique ſorores,
Aut Tomio in noſtro carmine primus eris.
Nam quámuis ſolido multos complectar amore,
Pectoris ipſe tamen maxima cura mei.
Nota ſatis cauſa eſt, (nec enim manifeſta negabo)
Me quoniam ſummè diligis atque colis.
O mihi ſi linguæ centum ſint, oraque centum,
Creſceret in laudes tunc mea Muſa tuas.
Deſtituor: tennis certè facundia noſtra:
Quanta tamen quanta eſt, ſerviet illa tibi.

Gratulatio in reditum Thomæ Lupſeti.

VEniſti incolumis iam mihi reddite
Lupſete? & Venetûm linquere floridos
Vis campos, ſtudijs mote Britannicis,
Quæ ſic auxilium concupiunt tuum?
Veniſti vt veteres ſoſpes amiculos
Nunc tandem recolas? ô niteam mihi
Lucem, quæ potuit te modò reddere
Optatum toties ſollicita prece.
Hæc feſtis radians frondibus eſt dies,
Et ſertis mihi ſignanda recentibus:
Hæc votiua dies, hæc mihi calculo
Ornanda eſt niueo: quæ ſimul expulit
Curas è tremulo pectore lugubreis,
Et te delicium reddit amabile.
Non certè lyrico lauriger ille erat
Flacco Virgilius gratior, Atticis
Poſt longum rediens tempus ab intimis,
Quàm Lupſete mihi tu modò reddite:
Quem longùm cupiens cernere ſæpius

Lassabam superos vocibus asperis.

Posteritatis amor dubius.

POsteritatis amor mihi perblanditur, & vltrò
Promittit libris secula multa meis.
At non tam facile est oculato imponere, nosco
Quàm non sim tali dignus honore frui.
Græcia magniloquos vates desiderat ipsa,
Roma suos etiam disperiisse dolet.
Exemplis cum sim claris edoctus ab istis,
Quî sperem Musas vinere posse meas?
Certè mî sat erit præsenti scribere seclo,
Auribus & patriæ complacuisse meæ.

Ad Carolum Blondum, Guil. Blondi filium.

PAruum candidule en tibi libellum
Dono Carole mittimus, quem Homero
Magno Thespiadum sacer sororum
Vt vero tribuit chorus parenti.
Tu munus specie licèt pusillum
Ne spernas tamen. Indicus lapillus
Sæpe est vel Pario prior columnis.
Ne spernas Latia lyra mouentem
Græcum stamina suauiora Homerum:
Nam Musa illecebras habet Latina,
Qua sapè Aonios tenent poëtas.

Epithalamium Io. Clementis medici, & Margaretæ.

MVsæ purpureis nouem reuincta
Sertis, nunc Helicone cur relicto
Huc tendant, lepidos modos canentes:
Cur iunctis manibus leuem choream
Tàm prater solitum colant, venustæ

Die

Dic quaſo ſoror ô mihi Thalia.

Thalia.

HÆc lux qua roſea lampade panditur,
Clementi niueam iungit amiculam,
Et dat coniugij ſydere fauſtulo
Pulchri primitias ſacras.
Gratis litterulis vir nitet vndique,
Coniunx eloquio prænitet Italo,
Hinc feſtus properat Pieridum chorus
Vt dulces decorent thoros.

Euphroſyne.

SPlendidam lucem celebremus ergo,
Sedula cura niuea ſorores:
Illitas dextris faculas tenentes
Sulphure viuo,
Virgines & nunc alacres amana
Incolas Cyrrha comitemur almas,
Vocibus bellè reſonis canentes
Carmina lata.

Aglaia.

HVc Hymenæe veni, croceave dimite tiara,
Et grato ſaueas ignibus ara nouis.
Lucida fœlici veniat fax omine quaſo,
Aſſuetaſque preces dic Hymenæe tuas.
Candida nam docto Clementi *iungitur vxor,*
Margaris, *inſigni virgo decore nitens.*

Ad Brienum Tuccam, equitem.

TVcca tibi mitto chartacea munera vates,
Non eſt ſors Muſis amplior vlla meis.

Ad Andræam Smythum.

QVid verbis referam iam tibi pluribus
Quàm ſit res grauis (ah) te ſine viuere!

Cum

Cum quo ſæpe fui pectoris intima
Arcani ſolitus pandere, & ad lyram
Argutis reſonam dulcia vocibus
Fœlix aſſiduè fingere carmina.
Cum quo ſum ſolitus prata nitentia
Gemmis viſere tam verſicoloribus.
Quòd tantùm niſi me pelleret inuida
Per fluctus miſerum ſors malè concitos,
Tecum perpetuò vivere molliter
Quàm lætus poteram! méque beatulum
Te ſemper ſocio credere candido!
Non auri ſtudium, vel ſacer ambitus,
Non quicquid gremio fertilius ſolum
Producit, ſolidam ſic aliò mihi
Mentem diſtraheret, quin tibi iungerem
Me totum facili. At nunc prohibet mea
Cum me ſors miſerum longiùs aſpera,
Te præſente frui, iudico proximum,
Crebris litterulis damna rependere.
Sic præſens animus me comitem tibi
Abſenti nineo iunget amiculo.

Laus Roſæ, a comparatione.

LEntula coniſera quantùm viburna cupreſſi
Vincunt, & ſalicem vincit oliua ſerax:
Degeneres fructus, acida, & ſylueſtria poma,
Punica vt euincunt mala decore ſuo:
Quantùm vere nouo ſuperat formoſior hortus
Herbifera montes fertilitate rudes:
Tantùm crediderim cunctos ſuperare nitore
Flores, puniceam (Cyprica dona) roſam.

Ad Brienum Tuccam.

TV mihi, tu fuluum magni das pignus amoris
Aurum, munifica ſplendide Tucca manu.
En ego pauca tibi parca do carmina dextra,
Sic me pro magnis parua dediſſe putes.

Quod

Quod mihi Tucca dabas nuper, iam fugit & aurum,
Tàm bene non loculus quàm capit, ipse tenet.
Sit fors fausta mea musa, tua candide Tucca
Aurea carminibus vicero dona meis.

Ad Io. Clericum, Epis. Badunicum.

CLerice, facundos inter numerande patronos
Qui ius Cæsareum & Pontificale colunt:
Te mea musa studet modulis laudare canoris,
Sit quamuis impar laudibus illa tuis.
Sat scio Parrhisios tua dicere facta solere,
Et tua Romano gloria nota foro.
Nec te sanctarum studiosa Bononia legum
Desinit emeritis irradiare notis.
Quid referam, quibus ipse modis vtranque Minervam
Exornes? doctos qua ratione viros?
Pontifices claros Badunum reddidit olim,
Vrbem nunc claram clarior ipse facis.
Diligat illa suum pastorem, pastor et vrbem,
Ingenij dotes vt mea musa tui.

Ad R. Craifordum.

DVm me Sequanicus chorus benignè
Craiforde illecebris tenet quibusdam
Linguarum, & solidæ eruditionis,
Tu vel totus obambulas beatus
Aulæ inter celebres viros Britannæ,
Et vultu frueris sereniori
Ter fœlix Domini tui, meique.
Quam non ipse tamen tibi secundam
Fortunam inuideo: mihi vicissim
Nunc in re tenui artium bonarum
Non planè tennes macrèque fructus
Contingat modò strenuè parare,
Antiquam ac nitidam vloquentiámque
Instaurare, meo fauente Phœbo.

Ad Cygnum de Thoma Linacro.

TE sæpè audiui quærentem Græca Latinè
Cuius adoptaret Pieris ore loqui:
Certior vt fieres super hac re, nuper adibam
Plectrigerum phœbum, Thespiadásque Deas.
Ipse mihi Phœbus Linacrum, Linacrúmque sorores,
Totaque Castalij turba diserta chori
Dixerunt vno consensu, verba Latina
Esse illum, vellent cuius in ore loqui.

Laus Borbonij Vandoperani.

GAllia Borbonium celebrat facunda poetam,
Cuius nectareum spirat ab ore melos.
Non sum Borbonio par versibus, attamen olim
Cantabit Musas terra Britanna meas.

Solsequium.

SUrgeret Eôo nitidus cum Phœbus ab orbe,
Surrexi, vultus exeruíque meos.
Occiduas sed cum fessus pertingeret vndas,
Velauit rutilis ora vennsta comis.
Solus amatores inter mihi perplacet omnes
Phœbus, Iô cœli, deliciúmque soli.
Hinc ego demonstror digito formosa per hortos,
Nomine vulgari Solsequiúmque vocor.

Ad Musas, vt Henricum octauum concelebrent.

MVsæ dicite Iô & iô nunc dicite Musæ,
Tempora Pestanis cingite festa rosis.
Totius Henricus rex illustrissimus orbis,
Pectore ter niueo nos colit, ornat, amat.
Nunc licet ô tali, tanto ac sub principe nobis
Lumina Sequanicæ visere pulchra scholæ.
Nunc licet Italiam nobis lustrare disertam,
Condire & Græco verba Latina sale.

Quo

Qua vestrò dabitis regi, vestróque patrono,
Dicite, pro tali pectore dona mihi?
Qua? nisi dulciflui notissima munera vatis,
Munera per longos non moritura dies.

In librum Th. Linacri de emendata structura.

NOn Palamedais opus impallescere chartis,
Nec Diomedais inuigilare libris.
Talia nam peperit Linacer *monumenta politus,*
Longa dies rerum qualia nulla dedit.
Hoc facilè euincam sub quouis iudice recto,
Dulcia praripuit pramia Grammaticis.
Quicquid ab antiquis selegit & ipse latinis,
Seu Gracis, recitat fertilitate sua.
Illeque cornicum tentabit figere ocellos,
Aedere qui tentat scripta polita magis.

Aliud carmen, de eodem Libro.

VIrgineam docti iuuenes celebrare catervam
Quid iuuat, aut nitidas Bellerophontis aquas?
Quidue Helicona sacrum iuuat, aut Permessidos amnes?
Laurigero Cyrrha quid loca festa Deo?
Huc potius latis concurrite passibus omnes,
Fingite victuris ora tenella libris.
Somnia Parnassi valeant, Bœoticaq; arua:
Nunc Linacer nobis omnibus vnus erit.

Ad Richardum Guntherum.

PUrpurei ambrosios veris noua semina, flores
Tu mihi decerpens, munera grata paras.
Sapius hoc cures, quo certè nomine, multo
Ingenium inuenies mitius esse meum.

Ad Calliopen, de Io. Claimundo.

TE nunc Calliope colit politus
Claimundus facilis, nouem sororum

Cui fert tot niueos chorus lapillos.
Exornat quoq; te frequenter ille
Largo munere, & ore perbenigno.
Quare Calliope lyra resumpta
Cures officium tuum vicissim,
Nomen Castalij ferens ad astra
Claimundi aurea laudibus canoris.

Ad Richardum Hirtium.

LVmen Castalij chori serenum
Hirti, qui decoras tuo Britannos
Doctos ingenio illo amaniori,
Currenti calamo iubet notatos
Hos me iam numeros Camena dulcis
Ad te mittere, cuius os replerunt
Hyblæa ambrosio cibo volucres.
Nam cum nectareis latina verba
E labris fluitant tuis renata,
Tum planè videor mihi videre,
Facundi Ciceronis illa sæcla.
Et cum mellifluos modos poeta
Fœlix aggrederis fauente Musa
Bella scribere, tum meas fluenti
Vena has auriculas stylóque mulces.
Plures dicere nunc Camena versus
Noli: nam dabis Hirtio canenti
Nostro carmina, vt vndulam tumenti
Infusam pelago, & minuta ligna
Densis robore saltibus vetusto.

In pictam Occasionis effigiem.

QVisquis in argutis tabulis te Occasio pinxit,
Seu notus Coæ gentis alumnus erat,
Seu multùm toto cantatus Zeuxis in orbe,
Naturam penitùs sentiit ille tuam.
Námque dedit fronti molleis gestare capillos,
Occipiti prorsùs crine vacante tuo.

Fortunam

Fortunam arripiant præsentem: Occasio frontem
Auertens, iterum non capienda, fugit.

Collatio Budæi & Cuthoberti Dunostalli.

Qva te nostra canet Dunstalle Britannia laude?
An qua Budæum Gallia docta suum?
Candidus ille studet Græcam celebrare Minervam,
Græcorum celebras tu monumenta patrum.
Ille colit veteres intento pectore leges,
Sunt studij leges cura diserta tui.
Ille rudes assis docuit cognoscere partes,
Tu numeros primus verba latina loqui.
Gallia, causidicum tecum dignare Britannum
Conferri, niueis dignus vterque notis.

In mortem Hippolyti crudelissimè interfecti.

Hippolytus quondam succincta cura Diane,
Occidit, à sæuis dilaceratus equis.
Noster at Hippolytus perijt, (quid non furor audet?)
Transfossus gladio pectora tincta fero.
Integer ille fuit liquidas renocatus in auras
Numine fœlici Delia casta tuo.
Hic melioris erat vitæ renocatus in auras,
Mortis & authorem pœna secuta fuit.
Nam miserè perijt serpentis fulmine diro,
Spectat sanguineos exitus iste viros.
Parcite mortales, scelerato parcite ferro:
Tangunt vltores impia facta Deos.

De Zephyro & Cygno.

Miratur Zephyrus meus canori
Cygni mellifluum silere carmen?
Aspiret Zephyrus, modis canora
Cygnus dulcisonis resoluet ora.

Ad Sequanam fluuium.

SEquana vitiferis crinem redimite corollis,
Gallica qui vitreo gurgite prata rigas:
Tu noſtro præſtas ſolamen dulce labori,
Et tetricum miſces luſibus vſq; ſophos.
Namq; tuis ripis cum lentis paſſibus erro,
Flora quidem nares paſcit odora meas.
Atq; oculos eadem pictarum lumine rerum
Detinet inſignis, vel ſine fine, Dea.
Nominis illa tui cultrix, vicinaq; fœlix
Hoſpitibúſque tuis officioſa fauet.
Tu quoq; cum ſalicis requieſco feſſus in vmbra,
Perſtrepis arguto murmure, Somne Veni.
Audijt hæc Zephyrus genialis, flatq; ſecundo
Intentus ſtrepitu, ventilat atq; ſalax.
Inſuper illimi natito cùm flumine nudus,
Lympha tua eſt votis candida tota meis.
Fac mihi, fac ſemper te talem Sequana præſtes,
Et recinet numen Muſa Britanna tuum.

Ad Grantanam Acadæmiam, vt Io. Redmanum celebret.

SI vis te facilem mihi nunc te oſtendere Granta,
Et vatem officio demeruiſſe pium:
Qua peto iuſta, mea præſtabis candida cauſa,
Ni cauſa manus gratior eſſe tua.
Nominis en tuus eſt noſtri ſtudioſus alumnus
Redmannus, lingua doctus vtraq; probè.
Hunc fama ſtudeo modò conſecrare perenni,
Sed mea vix poterit Muſula tanta dare.
Tu benè magna potes præſtare, ſoleſq; diſertis
Diſcipulis ſemper grata fauere tuis.
Ergo bonas quoniam puris è fontibus hauſit
Artes, Cecropij quot docuere patres,
Effice fama mei Redmanni vt floreat, vtq;
Lathaas nunquàm mortua guſtet aquas.

In frontiſpicio libelli.

INtra laurigeros liber penates
Henrici modò principis ſereni:
Intra, & pellito ruſticum pudorem.
Te rex accipiet manu benigna,
Notus Pegaſidum comes, canentiſque
Argutus Clarij piuſque cultor.

Ad Thomam Viatum, Equitem clariſs.

DVdlegus patrias ſuum hinc in oras
Ornaturus iter, monebat vt te
Et notum & veterem mihi ſodalem
Impertirem aliqua memor ſalute.
Feci quod voluit, lubenſque certè.
Illum nam ſtudijs tuis ſciebam
Vinclis mirifici quibuſdam amoris
Coniunctum: ac etiam addo litterarum
Fautorem & nimium quidem mearum.
Tu nunc fac animum rogo Viate
Noſtrum, non Veneres ſtyli fluentis
Expendas propiùs nitentiores.
Quas ſic Caſtalia tibi puella
Conſenſu facili ſimul dederunt,
Vt vel montibus Aõnis in ipſis
Te natum chorus æſtimet virorum
Doctorum nimium fuiſſe planè.
Tu nunc officium vides amici
Qualecunque tui, proba & valeto.

Ad Briennum Tuccam Equitem.

MOs erat antiquis Iani celebrare Calendas
Strenis, quem ritum ſecula noſtra probant.
Hinc eſt, quod mittam munus tibi ſplendide Tucca,
Officij vt videar commeminiſſe mei.
Quod tibi dant alij gemmas, ſat ſcimus, & aurum:
Contenit vt magnis mittere magna viris.

Panca

Panca ego, at illa libens, antiqua numiſmata mitto,
Exigua ſortis munera parua meæ.
Ille tamen qui quanta poteſt dat, maxima certè
Non auro aut gemmis inferiora dedit.

Ad Ianum Laſcarim.

NOſtrorum vnice temporum polite
Phœnix Laſcari, qui tuis Athenas
Muſis Cecropias nitere totum
Phœbi iudicio facis per orbem:
Iam longùm mea geſtijt Camœna
Longùm intrare aliquà tuos penates,
Et præſens oculis ſuis videre
Præſentes numero nouem ſorores
Cum cantato Helicone, cumque feſtis
Parnaſſi Clario ingis fauente.
Quæ tu ſi niuea benignitate
Commonſtraueris, illa ſe putabit
Multis & meritò modis beatam.

Ad Guilielmum Guntherum.

HOrrida præſignis victor Gunthere ſolebas
Bella ſequi, & magnos enſe ferire duces.
Poſt domitos Turcas, poſt Gallica prælia, tandem
Te poſt naumachiam nunc habet alma quies.
Fixiſti galeam criſtatam vertice plumis,
Emeritus poſtem miles ad Herculeum.
Pro niueis tantùm caſtris, pro puppibus altis,
Coniuge cum chara, cimica tecta colis.
Spirat Apellæa quorum penetralibus arte,
Principis Henrici lucida imago tui.

Ad S. Gardinerum.

ARgutos reſona modos Camœna
Gardinere tibi mea dicatos
Facunde accipe dextera benigna.
Certat quandoquidem nitentioreis
Virtutis animi tui probare,

Paucis

Paucis hendecasyllabis libenter.
Tu certè innumeris locis ad illum
Leges vel veterem labore grato
Splendorem renocas, docens vieta
Tot glossemata, (opus recentiorum
Scriptorum) ingenijs bonis obesse.
Hinc monstras, Cicero vt parens latini
Sermonis veterum recepta iura
Orando insinuet, polita lingua &
Vt causas placidè statim serenet.
Tu Plauti quoq; fabulas poeta
Antiqui lepidas quidem & venustas
Illas, conspicuo decore quodam
Fœlix actor & eloquens, vel vsque
Ad miracula, nunc suis theatris
Pulchrè restituis, nitesque facto.
Miles lumina glorioſus ille
Sic certè mea capta detinebat,
Vt dum vixero, semper actionem
Illam vel memori sinu recondam.
Partes præstitit Hancuinus *amplas,*
Achinus *quoque tunc sua decorum*
Persona exhibuit: sed vnus ille
Fabrilegus *erat puellus, instar*
Multorum lepidus, venustus, ardens,
Cuius gloria crescet vndecunque.
Tu nunc denique iuris vtriusque
Consultissimus hoc agis, prius quod
(Quantum intelligo) præstiterè nulli,
Nempe vt causidicus sacra patronus
Interpres vigeat schola beatus:
Instrumenti etiam vetustioris
Et mysteria magna dehinc nouelli
Tractet iudicio valens secundo.
Hæc Fortuna videns manu expedita
Fama ducet ouans gradus te ad altos,
Perducétque, tuum caput decenter
Donec præniteat mitra bicorni.

Ad Leonardum Coxum.

INclyta Sarmatica Craconia gloria gentis,
Virtutes nouit Coxe diserte tuas.
Nouit & eloquij phœnix vtriusque Melanthon,
Quàm te Phœbus amet, Pieriúsq; chorus.
Praga *tuas* cecinit, cecinítque Lutetia *laudes,*
Vrbs erga doctos officiosa viros.
Talia cum constent, genitrix tua propria debet
Anglia *te simili concelebrare modo.*
Et faciet, nam me cantantem nuper adorta,
Hoc ipsum iussit significare tibi.

Ad Rosetum Gallum poetam.

CLarum Threicij Roſete vatis
Plectrum cui faciles dedere Muſæ,
Quod sæpè Armenias tigres sonoro
Mulcet carmine, montibúsque quercus
Deducit rigidas, & alta (mirum)
Sistit flumina, paululùm Camœnas
Ponas quæso tuas seueriores,
Atq; adsis tenues modos canenti
Lelando, sólita serenitate
Frontis: sic titulos tuos sonabit
Post hàc grandiloquis tubis, secreta
Ruptus viscera Delphico furore.

Ad Philippum.

TErga premis Scythici quoties violenta caballi,
Nomina de factis vera Philippe probas.

Ad Antonium Barkerum.

ANtoni veteres qui nostros inter amicos
Iure tuo loca non inferiora tenes:
Si potes à studijs tetrica cessare Minerua,
Paululùm ad has nugas lumina flecte meas.
Non facilè hic credas quantum Barkere polito
Indicio tribuat nostra Thalia tuo.
Ergò adsis, chartas parui & transcurre libelli,
Qui Musa seruat pignera chara mea.

Ad

Ad Borbonium Vandoperanum.

VAndoperane, mei censor tu carminis esto,
Quàm vellem Nugis *proximus esse tuis.*

Filiæ Thomæ Mori. *Charitæa corona.*

TRes numero Charites Græci finxere poetæ,
Æmulæ quas toties carmine Roma sonat.
Hactenùs at nunquam res est hæc credita vera,
Vt neq; de Musis fabula vana nouem.
Nos tamen intrantes facundi limina Mori,
Attoniti Charites tres nouitate rei
Vidimus. Et quid enim est oculis (rogo) certius? Ergo
Accipiat plenam fabula prisca fidem.

Ad Sereniss. Mariam, Reg. F.

CLarum virgineæ decus cohortis
Quæ nubes patriæ tenebricosas
Virtutis facibus tuæ serenas:
En tectos Senecæ nitenti in horto
Flores attulimus suauiores,
Quàm quos purpurei ferunt roseta
Pesti. Nam hi perituro odore paucas
Post horas bifores fouent latebras
Nasi. Illi autem animi sacros recessus
Quàm longùm Ambrosio fouent odore.

Ad Nicolaum Vilsonum.

IRatas habeam nouem sorores
Cum toto Clarij choro canente,
Si quicquam acciderit mihi petenti
Gratum litterulis magis venustis,
Quas nuper mihi reddidit disertus
Lupsetus, solidum Britannicarum
Musarum decus, addita tuo vel
Multa nomine candido salute.
Vnde esse officium meum putaui
Ad te scribere litteras vicissim,
Et candorem animi parem referre.

Non autem similem styli nitorem.
Nam hoc præstare quibus modis, rogo te,
Possim? penè reliqueris locum tu
Cum nullum Veneri elegantiori.
Sed tandem quid ego hæc tibi modesto,
Qui præconia negligis fauentis
Linguæ? Rectius obsecrem erudite
Villone, *vt veteri colas amore*
Me, qui suspicio tui nitenteis
Virtutes animi, perenne lumen,
Vt cum occasio fulserit serena,
Commendes Domino tuo, meoq.

Ad Ambrosium.

COnuenit Ambrosij pulchrè tibi nomen amœnum:
Moribus es dulci dulcior ambrosia.

Instauratio Britannicæ antiquitatis.

QVantum Rhenano debet Germania docto,
Tantum debebit terra Britanna mihi.
Ille suæ gentis ritus & nomina prisca
Æstino fecit lucidiora die.
Ipse antiquarum rerum quoque magnus amator,
Ornabo patriæ lumina clara meæ.
Quæ cum prodierint niueis inscripta tabellis,
Testes tum nostræ sedulitatis erunt.

Ad Musam, de Henr. 8. Rege Angl.

SI tu post cineres meos secundo
Fato vixeris, inter & latinas
Musas si poteris locum tenere,
Fac vt præsidium tuum, meúmque,
Fac vt dulce decus tuum, meúmque
Henricum, patriæ patrem suprenum,
Doctorum resonet chorus disertus.

Ad Carolum Blondum, iuuenem nobilem.

TEmpus nostra suum Camœna tacta
Fusum mollibus otijs amico

Me tali alloquitur ſono decora:
Plenas aggredere inclyti puellis
Laudes carmine Caroli inſonare.
Namque is Gorgoneos colit beato
Torrentes ſtudio, comes ſororum
Doctarum ſolitus, leueis choreas.
Cum alti in vertice germinante ducunt
Parnaſſi, ſua floreis reuincta
Sertis tempora more perdecente:
Pro quo nunc ſtudio nouem puellæ
Apta hæc munera Blondulo *puello*
Conſenſu vnanimi quidem dedere,
Linguæ perpetuum Attica lepôrem,
Linguæ & delicias meras latinæ.
Parendum monitis Camœna honeſtis,
Bis pulchrum reputo tuam Minervam
Inſignem numeris meis probare.

Ad Rogerum Aſchamum.

ASchame litterulas tàm bellè pingis, vt ipſa
Gracia te ſcribam peruelit eſſe ſuum:
Vt velit eſſe ſuum, rerum caput, inclyta Roma,
Quamuis Italicos ſcribere docta modos.
Sed calamos cur certo tuos attollere vates
Carmine; ſit virtus cum tua nota ſatis?

Ad Robertum Seuerum.

DVm tu declamas Granta, verſaſque beatus
Auſoniæ facili tot monumenta manu:
Græcorúmque omnem luſtras ſtudioſior orbem,
Bellerophonteis fontibus ora rigans:
Ipſe tuus, vetus ipſe tuus Lelandus *amicus*
Fato felici Gallica regna colo.
Hic tibi ſi curæ eſt, quid agam, cognoſcere, tandem
Accipe, ſed breuiter facta relata mihi.
Condo & compono quæ mox depromere poſſim,
Vt reſono Flacci carmine Muſa canat.

Præterea veterum multa exemplaria quæro,
Exploro, crassis eruo & è tenebris.
Ecce vides nostræ rationem (& certius) omnem
Vitæ hic transactæ: docte Seuere vale.

Ad Valerium Martialem.

EGregij vates scripsere Epigrammata multi,
Quæ canit in toto doctior orbe chorus.
Iudicio nostro sed vnum solus acumen
Vates tu semper Bilbilitane refers.
Materiam Morus si pertractasset eandem,
Certasset Musis æmula Musa tuis.
Ille quidem tantùm voluit, paruóque labore,
Monstrare ingenij lucida signa sui.
Tu vastum pelagus penetrâsti: diuide laudes,
Gloria sic fama crescet vtrique sua.

Ad Desiderium Erasmum Roterodamum.

SI vis Castalio choro placere,
I nunc, i mea sed gradu citato
Dulcis Pieri, gentis ad nitentes
Agros Heluetica, recurrus vndis
Quà Rhenus tumidis volat per arces
Defluxu Basilaias amæno.
Illic inuenies disertum Erasmum,
Insigne eloquij decus latini,
Pulsantem querulo lyra canoros
Neruos pollice; subtrimentibus cùm
Musis, tum Clario: inclytos honores
Ne mons verticibus sacer duobus
Perdat, ne titulos suos Cytheron,
Et dent Teutonico locum poetæ.
Cui si Pieri plurimam salutem
Nostro nomine dixeris, statim vltrò
Te amplexabitur obuijs benignus.

Ad Musas, de Guilielmo Blondo, Barone Montioio.

MVsæ, si Domino placere nostro
Et rem ter facere hic quater q. gratam
Lato pectore concupiscitis: nunc
Tandem ostendite vos meo obsequentes
Blondo, qui patria eruditionem
Felix asseruit politiorem:
Dum totus studijs dicatus ipse
Et virtutis amator eminentis,
Exempli specimen tulit perenne.
Mecænatis erat loco probati,
Cuius sedulò gloriam secutus
Doctos muneribus beauit omnes
Amplis, atque Schola Lutetiana
Cultor conspicuus, frequens, disertus.
Inprimis sibi comparauit illum
Torrentem eloquij, sodalem Erasmum:
Creuit fructus & inde luculentus,
Ac Desiderius nouis adauctus
(Blondo munifico fauente) amicis,
Ditescit: nimeus patronus vnde
Commendatus ad astra celsa scandit,
Et facti precium accipit supremum,
Quod nunquàm morietur: enitebunt
Dum libri radijs suis politi.

In laudem Aetitis.

SÆpè sub exiguo virtus latet alta lapillo,
Iudicio Ætites omnibus esse potest.
Ipse aderam in medijs paritura doloribus, heu,
Cum clamaret, opem fer Dea casta mihi:
Cuius sollicita tactus pietate maritus,
Ventriculo etiten admouet ille manu.
Vix lapis attigerat gremium, mox vagijt infans,
Exilijtque ferens parvulus ora patris.

O qualis

O qualis Rector, subiectas numine magno
Qui lapides nostris vsibus esse iubet!

Ad Io. Chæredamum.

MVltùm magnificis diserte verbis
Passim Chæredame, & lubenter effers
Lelandi tennes tui Camœnas:
Qui nunc aggreditur tuas vicissim,
Spirantes tragicum oppidò cothurnum,
Impar ter gracili sonare auena.
Forsan surgere ad altiora post hàc
Arguto poterit fauente Phœbo:
Et claram æquoreis tuam Britannis
Famam Maonia tuba referre.

Horti Guilielmi Guntheri, hyeme vernantes.

NVnc biferi sileant laudare rosaria Pesti,
Hortos nec iactet regia Roma suos.
Vidimus æquoreis hortum florere Britannis,
Cum premeret gelido frigore Ianus agros.
Purpureas violas, ferrugineumq; hyacinthum,
Luteolam caltham, Cecropiúmque thymum
Hinc Clyties florem mutatæ vidimus almum,
Et Paphiæ suaueis, dona venusta, rosas.
Atque alios, quorum mihi dicere nomina longum:
Vinite fœcundi iugera picta soli.

In Borbonij laudem.

ESt mihi Borbonius *merito decorandus honore,*
Qui valet ingenio, qui viget eloquio.
Cedite nunc Musæ (Pymplea turba) canore,
Et tu cum resona cantor Apollo lyra.
Ite aliò Veneres, Charites, Suadela, lepósq;
Nil moror applausus, vestra nec eulogia.
Forsitan ingratus dicar, contemptor & idem:
Quisquis erit doctus, Phœbus & ille mihi.

Talem

Talem ego delectum facio: meus ergò disertus
Borbonius nostro carmine clarus erit.

Insignia regis Henrici Octaui.

Lilia magnanimis coniuncta leonibus alma,
Regis ab Henrici *numine lumen habent.*

Insignia Eadueardi principis.

Aurea ter geminis ornata coronula plumis,
Sidereo Eduardi vertice celsa nitet.

Ad Cygnum, de Ioanne Masono, Equ.

Cygne, decus montis Pymplei, queris amore
Masonum quali prosequar ipse meum.
Illud quandoquidem studio tu poscis amico,
Accipe syncera verba relata fide:
Tali Masonum *fidum complector amore,*
Qualem nulla tibi dicere lingua potest.

Eduardo principi Cambriæ illustrissimo, Duci Coriniæ & Comiti Palatino.

Est mea Musa tuo vel deuinctissima patri,
Cuius precingit festa corona caput.
Omnibus ergo modis studet inuigilatque modestis
Te talem ac tantum demeruisse sibi.
Vt desint vires, animo tamen ardet amico
Eximias dotes concelebrare tuas.
Præbuit exemplum nuper, cecinitque canoro
Natalem illa tuum carmine læta diem.
Prodijt in lucem tuus qualiscunque libellus,
A doctis legitur, iudiciumque subit.
Non maiestatem potuit conferre Maronis,
Nasonis fontes sed nec adire sacros.
Candida sollicitè, potuit quod, præstitit omne
Musa per argutos officiosa modos.
Inque tua ditione frequens demonstrat apertè
Antiquas vrbes, flumina, castra, sinus.

Quorum nigrârant ingrata silentia famam,
Quæ prius emicuit, lumine clara suo.
Nec contenta bonis studijs hanc addere metam,
Ad solitum fœlix Musa recurrit opus.
En liber hic prodit referens Encomia *latus,*
Inclyta, Nobilibus dona parata viris.
Mirificéq; tuum cupit ille extendere nomen,
Famam, virtutes, numen & omne decus
Talia decantans de te, quæ concinat ætas
Præsens, quæ aduenies posteritásque canat.

Ad sereniss. Elisabetham, Virginem incomparabilem, Henrici octaui, regis Angliæ, &c. filiam.

SIc tua collucet virtus clarissima Virgo,
Fulget vt in nitidis vecta Diana rotis.
Atque sibi laudes meritò deposcit opimas,
Præmia in æterna viuere digna cedre.
Quàm vellem me posse tuas extendere dotes,
Luceres medio stella serena polo.
Si mihi Castalius fons ora rigâsset abundè,
Fudisset liquidum tunc mea Musa melos.
Interea possum testis pius ista referre,
Quæ te commendent, perplaceantque mihi.
Ardenti studio conflagrans ipse videndi
Illustrem Eduardum, qui decus omne meum,
Aunthullum *perij felici sidere montem,*
Hic vidi fratrem percolúique tuum.
Tempore quo Chæcus, *Musarum cura, politus,*
Me commendauit voce fauente tibi.
Vtque salutares me tunc sermone latino
Egit, vt hinc scirem quantus in ore lepos.
De te concepi certè vel maxima quæque,
Candida iudicium vincis at omne meum:
Quid referam hic aures quæ tu dulcedine nostras
Expleris, clarè Gallica verba sonans?

Au

Aut quid commemorem quos tu testudine sumpta
Concentus referas, melliflúosque modos?
Rectius insinuare tuum volo Nympha pudorem
Virgineum, mores ingenuósque tuos.
Ad cumulum accedet tua nota modestia laudis,
Fortuna teres & circulus omnis erit.
Perge hac ire via precor Heroina beata,
Virtutémq; tuam suspice læta ducem.

Ad Ioannem Pollardium. Equ.

QVamuis nominibus tu multis clarior extes,
Vtpote vir prudens, iudicióque valens,
Et patrocinij colluxens munere claro,
Cansidico fernet cum tua cura foro:
Attamen eluces magè nullo nomine, quàm quod
Musarum fautor floridus ipse ſies.
Inde tibi a doctis est gratia plena relata,
Perfruere hac grata commoditate tua.
Námque operis precium memor illa extenderit omne,
Fulgebis medio Castalidúmq; choro.
Sim licet exiguus, Musas tamen excolo sacras,
Et dotes possum tollere præco tuas.
Interea tantùm quod posco, candide præsta,
Musa & cantanti perge fauere mea.

Ad Io: Brennum, Equ.

SPlendida belligeri præluxit gloria Brenni,
Innotuit cuius nomen utrique polo.
Militiæ decus ille fuit, victórque triumphans
Romulidûm pressit colla superba iugo.
Illius hinc laudes Græci & scripsere Latini,
Certantes talem concelebrare ducem.
Gallus erat, si Roma refert vera omnia verè,
Et Senonum ductor strennuus ipse fuit.
Illum ductorem Senonum cognosco fuisse,
Pernegat at Gallum Musa fuisse mea.
Notus erat Gallis per Martia facta, sed illum
Prætulit in lucem terra Britanna parens.

Frater & huius erat Bellinus *natus ad arma,*
Dulce Britannorum qui decus omne fuit.
Talibus intentum sic me docuere priores,
Contemptor patriæ non ego laudis ero.
Interea pergas exemplo assurgere claro,
Atq; tui fœlix æmulus esse Ducis.
Sic decet vt Brenno Brennus subseruiat alter,
Virtutis solidæ gloria calcar habet.
Ergò hic cum referas nomen de nomine Brenni,
Exhibeas forti Brennica facta manu.
Italia edocuit te multa illustria fœlix,
Maxima pars famæ crevit & inde tuæ.
Marte Caledonios Scottos fusosq; fugatosq;
Aspexisti audax, tu quoque victor eras.
Cum caderet multa vi fracta Bononia, miles
Tunc atrox aderas, tela cruenta gerens.
Sed quid ego in bellis tantum nunc immoror istis?
Spes meæ sunt Musæ, deliciæq; meæ.
Candida pax regnat: Deponas tela molesta,
Fac Musas repetas impiger atq; tuas.
Illa te statuent felicem in vertice summo
Parnassi: precium nobile laurus erit.

De Hectore Boethio.

Hectoris historici, tot, quot mendacia scripsit,
Si vis vt numerem, lector amice tibi:
Me iubeas etiam fluctus numerare marinos,
Et liquidi stellas connumerare poli.

De libro Hieronymi Vidæ de Scacchis.

Mæonides cecinit fera prælia, gessit Achinus
Quæ cum Dardanio milite miles atrox.
Ludicra sed Marcus cecinit Vida prælia, pictis
Quæ gessere duces, albus & inde niger.
Ilias æternum sublimi nomen Homero
Contulit, at Marco ludicra bella ferent.

Ad

Ad Polydorum Virgilium.

PRimus ego asserui nostra sua nomina gentis
Vrbibus antiquis, ne Polydore neges.
Et qua Cimmerijs obducta fuere tenebris,
Accepere nouum (me referente) diem.

Ad Carolum Capellium, Oratorem Venetum.

IPse tuos legi sermones docte Capelli,
Eloquio claros, relligione, fide.
Te quis in Hebraa sic profecisse putasset
Lingua? Rabbinos vel superare potes.
Expectare quidem potuissem talia Diuo
Vel de Munstero, vel Capitone sacro.
Sed tu iudicium voluisti fallere nostrum:
Macte animo: ad superos hac via recta deos.

Ad Antonium Rossum.

SIc doctas habeam nouem puellas,
Fautrices mihi Rosse, Apollinémque,
Vt te tanquam oculos amem meos, qui
Absentem studio colis sodalem
Nullo inquam penitùs tuum minori,
Quàm quo tempore singulis diebus
Præsens tecum ad agros amœnieres
Iret, sumpto aliquo in manus libello,
Lingua non modò qui decus latina,
Sed virtutem etiam doceret ipsam.

Ad Ludouicum Viuem.

GEntis rarus honor decúsque Ibera
Viues, qui patriam tuam serenas
Claris artibus, eloquentiáque,
Authores cupiens suo nitori
Doctos reddere, quos moleſta valdè
Illa iniuria temporum repressit,

Aſpira reſonos modos canenti
Muſa, qua vehementer ardet illas
Virtutis ſolidæ tuæ nitelas
Toto pectore conſecrare fama.
Vt te poſteritas celebret omnis.
Marcus Tullius vtriuſque lingua
Fons vel perpetuus, bonuſq; poſcis
Orator Fabius minora nulla.
Illius quoniam diſertus aptuſq;
Interpres, ita Scipionis alti
Somnum diſcutis, vt vel elegantis
Commentaria Macrobi labore
Pergrato ſupereſ, potens vel aquæ.
Atq; huius recolis frequenter artes
Dicendi, probus artifex & ipſe.
Tantundem tribuit tibi ſeuerus
Hiſpano Seneca eruditionis.
Almum lumen & interim libelles
Illuſtri calamo tuo notatos
Fœlices reputat ſuos: ouátque
Auguſtinus Apher, ſacratioris
Scripturæ pius, optimúſque cœrte
Doctor, gaudet alacritate motus
Qua tu reſtituis Deo ſupremo
Oblatrantibus impijs, coronam
Feſtam, munera ſumma Ciuitatis
Cœleſtis, ſcholia aſpicítque lætus,
Queis illum nouis modis beaſti.
Perge hæc comprecor ire: ſic micantes
Conſcendes nitidi ad choros Olympi.

In Flores Terentij, à Nic. Odouallo illuſtratos.

CAndidus eximiam monſtrare Terentius artem
Eloquij nouit Roma diſerta tui.
Illius ex horto flores ſelegit amœnos
Odallus, cupida ſedulus inſtar apis.

Quóque

Quòque labor pueris studiosis gratior esset,
Transtulit in patrios, verba latina, sonos.
Insuper & scholion, facunda munera linguæ
Addidit, æterna viuere digna cedro.
Vos igitur iuuenes Odallum ornate Britanni,
Sic fluat è vestro comicus ore lepos.

Ad Eaducardum Foxium.

FLores gratia patriæ Britannæ
Foxi, inter celebres tenens latinis
Sermonis meritò locum patronos.
Te bis térq; tuus rogat benignè
Lelandus, capias vt hæc amicis
Lata munera fronte, quà notauit
Currenti teneris manu papyris:
Nondum cincta quidem Camœna pulchrè
Fulgentes hederæ comas nitenti.
Quod te non dubitat lubentiori
Facturum studio, (vel hoc probato
Inquam nomine) principem eruditum,
Communem Dominum, fauente sorte,
Quòd tecum deamet, colatq; fœlix.
Cuius gloria vera sic coruscat
Virtutum radijs, vt vnus ille
Totum sol nitidus serenet orbem.

Ad Augustinum Paitonum medicum.

NOn equidem possum satis admirarier, vnde
Ista tibi in Musem laus sine fine meam.
Forsitan expectas, alterno rursus amore
Prædicet vt laudes nostra Camœna tuas.
Rectiùs hoc facient Patauini, docta caterua,
Inter quos olim tu quoq; talis eras:
Qualis erat Linacer, medicæ celeberrimus artis,
Iudicio & lingua clarus vtraq; meo.
Des igitur veniam tenui Augustine Camœnæ,
Laudes si posset, diceret illa tuas.

In

In frontiſpicio Petronij Arbitri.

ERuit hic venas abſtruſas diuitis auri,
Quarit Erythræi littoris alter opes.
Nos veteres libros, linguæ monumenta latinæ,
Sollicita aſſerimus terque quaterque manu.
Ecce tibi lector ſtudioſe Petronius ille
Prodit, & in niuea veſte ſerenus adeſt.
Aurum temporibus cedet, gemmæque, Petroni
Perpetuus docti fama ſuperſtes erit.

Ad N. Biſſum, Fontanum.

ESt tua perpetua probitas digniſſima laude
Multis nominibus cognite Biſſe *mihi.*
Et tua præclaros titulos doctrina meretur,
Seu te ſacra vocet concio, ſiue forum.
Addo quod & niueus candor morum ille tuorum
Inſignem ac meritò poſtulet vſque notam.
Ergo ego fortunas vt raras oſculor iſtas,
Sic Fontanæ *omnis te chorus vrbis amet.*

Calamus Niloticus, dono datus Guilielmo Blondo.

QVam mihi tranſmiſit pro pignore Smythus amoris,
En ad te exiguum munus, arundo venit.
Sit licèt exiguum, ne ſpernas attamen: Ingens
Gratia vel paruis rebus meſſe ſolet.
Námque alia hæc præter quæ ſecum plurima defert,
Commoda, Niloticis venit arundo vadis.
O quoties volucri depinxit carmina curſu,
Officium præſtans nocte dieque ſuum?
Accola Niloticæ ripæ proferre ſuſurros
Edidicit, Zephyro & flante canora ſonit.
At mihi muſeum poſtquam excoluiſſet amœnum,
Concinnit variis carmina miſta ſonis.
A dominóque agrè dimelli paſſa, penates
Quo fortuna vocat, ſuſpicit illa tuos.

Ad Thaliam, vt Eaducardum Ododunum medicum inuisat.

TV nunc auriculis studes placere
Si tersis, pete candidum Ododunum,
Quo fœlix Apium loco caterua
Flores excutit, at suauiores,
Et clarum celebra virum Thalia.
Ille alto Siculi docet poetæ
Carmen indicio. Explicat disertis
Libros magniloqui modis Homeri.
Tulli & Rhetoricos sui colores
Orator vehemens venustat ipse.
Cultor deniqúe maximus Galeni
Exercet medicas lubenter artes,
Et nostris studijs fauet serenus.
Natura locus est sacer Camœnis,
Ibis gratior hospes, & redibis.

Encomium Rosæ, ad Mariam, Regis F.

Rosa loquitur.

GLoria qua clari virgo tèr maxima patris,
Et patria à cunctis diceris esse tua:
En rosa florigero (formosum munus) ab horto
Adsum, lacteolo gemma locanda sinu.
Id quod vt obtineam, paucis tibi, nympha serena,
Narrabo generis nomina celsa mei.
Est mihi (Diua) pater Zephyrus, qui flamine leni
Temperat hortensis florida regna soli.
Mater at eximia veniens ab origine Tellus,
Omnifero cuius numine prata virent.
Vbera prima mihi charæ præbebat alumnæ
Flora, renascentis gratia veris ouans.
Si patriam quaris, pulchra est mihi patria Pestum,
Appulicos inter fama superba lares.
Si quoque fragrantem triuit quis casus odorem
Queris, & vnde mihi sanguinis iste color:

Expediam. Phrygius Ganymedes nectaris olim
Fortè ministrabat pocula plena Ioui.
Dúmq; miniſtraret, ſtellantis lumina cœli
Miratus, fudit nectara dulce puer.
Quod liquidi ſtillans ſinuoſa per atria cœli,
Suſceptum ſolijs diffluit vſque meis.
Purpureum magnæ Veneri debemus honorem,
Quæ me præ cunctis floribus alma fouet.
Illa per Idalios lucos dum quærit Amorem,
Sorte pedis dura vulnerat ima rubus.
Vnde ego preſſa nouos lacero de vulnere ſuccos
Imbibi, & ex albo facta colore rubens.
Iam tibi ſi placeo Maria illuſtriſſima, primùm
Baſia da ſolijs térq; quatérq; meis.
Tum quoq; cum nares fragor demulſerit ardens,
Iſte ſinus niueus me gerat vſq; tuus.
Sic decet vt foueas præſtantior omnibus vna
Me florem, generis participémq; tui.

Ad Antonium Cocum nobilem.

CVris totis mihi iacebat atris
Languens Muſa, lyræ nec vlla currua
Manſit gratia, cum tua obſeratas
Pulſauit digito fores Thalia
Noſtras, puniceis decora ſertis:
Et docta citharam manu canoram
Pulſans vſquè adeò ſuauiter, me
Captum vt mirificis modis ſimúlque
Delectauerit, excitauerítque
Deſuetam ad reſonas fides Camœnam.
Nunc Amphiona prouocaſſe credo
Dulci carmine ſaxa delibuta,
Thebanas facili labore ad arces.
Nunc Arioniam lyram ſecutum
Credo pinnigerum fuiſſe piſcem.
Nam tu qui ad numeros vocare noſtram
Tam tardam potes erudite Muſam

Antoni, minimo labore, saxa, &
Pisces aquoreos potes mouere.

Ad Gloriam.

GLoria, tu celebris semper stas vertice summo
Parnassi, iuuenes ad tua sacra vocans.
Inter quos fateor quondam me thura dedisse,
Votaq; cum preculis ingeminasse pijs.
Gloria, vis verum dicam? & qua sentio? vulgi
Non moror applausus, iudiciúmue lene.
Intereà potero laudes agnoscere, sed quas
Doctorum tribuet calculus ille virûm.

Ad Thomam Roncornum.

FŒlix cum teneas linguam Roncorne latinam
Iudicij rara dexteritate boni:
Cur sibi non partem studiorum vendicat vnam
Carmen, & effusis miscet amara iocis?
Incipe Mæonio vates praludere versu,
Aduenient cœptis dexter Apollo tuis.
Ipse ego præterita peterem cum nocte cubile,
Clausissétque mihi lumina fessa sopor,
Laurigerum vidi Phœbum, vidique sorores
Ex hedera facili texere serta manu.
Cum quibus ornârant postquam tua tempora, dixit
Delius: Auspicijs cresce poeta bonis.
Omina ne spernas sacri fœlicia Phœbi:
Est magnum, talem demeruisse deum.

Moriades. Charitæa corona.

DEsine facundas nimiùm laudare diserti
Natas Hortensî (maxima Roma) tui.
Candida tres Charites nam Mori cura politi,
Obscurant multis nomina vestra modis.
Non illis studium Milesia vellera dextra
Carpere, non facili ducere fila manu.
Sed iuuat eloquij crebrò monumenta latini
Versare, & doctis pingere verba notis.

Nec minus authores Græcos euoluere, Homerum
Et quem dicendi gloria prima manet.
Vt nec Aristotelis dicam quo pectore libros
Scrutentur, Sophiæ mystica dona deæ.
Turpe viris post hàc erit ignorare Minervæ
Artes, grex adeò quas muliebris amet.

Ad Ludouicum Dubringum.

CArmen quo Ludouice me salutas
Post longos reducem schola labores,
Arridet varia mihi figura:
Non tam quòd facilem chorum sororum
Secum magnificè afferat, deique
Sacrum Laurigeri gregem poetas,
Quàm quòd sic animi ferat benigni
Candorem niueum, fidémque certam
Inter nos similes futuri amoris,
Quam nunc accipio, lubensque: non quas
Tu laudes calamo incalente scribis
Accepturus: habent enim altiora,
Nostra hæc quàm tenuis Minerua possit
Fronte agnoscere maximè pudica:
Sed tu, inquam, facile id facis, quod vltrò
Et semper facis illici fauore:
Hoc est, laudibus euehis frequenter
Omnes magniloquis Dubringe, saltem
Addictos sophiæ sacris seuerè.
Ergò carmine reddimus Phaleuco
Laudem, quam tribuis canorus ipse
Præco. Sic etenim decet, inuátque
Par munus numeris tuis dedisse.

Ad illustrissimum Henricum, Ducem Richomontanum.

QVo Romana modo maiuscula littera pingi,
Pingi quo possit littera parua modo,
Hic liber ecce tibi signis monstrabit apertis,
Princeps, Aõnij spes & alumne gregis.

Qui tibi si placeat, quod certè spero futurum,
Maxima pro paruo munere dona dabis.

Ad inuictissimum Regem Henricum octauum, *De Hippomachijs.*

SPlendida quis nescit veteris spectacula sæcli
Quot titulis vatum tollat in astra chorus?
Quæ collata tuis, Rex inuictissime Regum,
Frigent: nunc liceat dicere vera mihi.
Præmia nam pugnæ quoties decernis equestri,
Ipse sedens Scythico conspiciendus equo,
Flaminij longè vincis miracula circi,
Et quicquid campus Martius ille tulit.
Testis erit magnus Cæsar, mihi testis & ipse,
Gallica qui forti robore regna tenet.
Hi vel sæpè tuos coràm videre triumphos,
Et visis palmam numen vtrumq; dedit.
Quis valet applausus hic connumerare tuorum,
Quos dant, cum sonipes verberet ære humum?
Quis valet insultus satis admirarier altos,
Cum ferit alipedis calcar vtrumq; latus?
Artificésq; manus, illos forteſq; lacertos,
Quis valet emeritis condecorare notis?
Clamat iò populus, quoties cum laude reportas
Concusso fractam victor ab hoste trabem.
Scinditur interea procerum sententia latè,
De virtute ferunt iudicium q; tua.
Omnes magniloqui: certantes fortiter omnes,
Insignes titulos accumulare tibi.
Vnus contendit, domitor quòd Castor equorum
Talis erat, qualem te tua turba videt.
Alter, lætitia perfusus pectora dulci,
Hæc dicit: Talis Troicus Hector erat.
Tertius, applaudens consert tibi nomen Achillis,
Virtutis similem sortem in vtróque notans.
Denique vt excrescat factorum fama tuorum,
Non desunt, hac te qui ratione probant:

Belliger horrisonis quantus Mars fertur in armis,
Henricum tantum sentit arena ducem.

In laudem Desiderij Erasmi.

ORatore bono tumeat Demosthene Græcus,
Et celebret Marcum turba Latina suum:
Dummodo collaudet magnum Germanus Erasmum,
Eloquij cuius fons et in ore fluit.

Ad Rob. Aldrigum.

– – – ∪∪ – ∪ – ∪ – –

SI scires penitùs mea Camœna
Erga te studium, benignis illam
Vlnis acciperes, tuóque dignam
(Ni fallor modò) diceres fauore.
At quì scire mea (rogo) tacentis
Affectum potes intimum Camœnæ?
(Vt sis ergo sciens) lubenter in te
Testatos faciet suos amores,
Attingétque tuas canora laudes
Doctrinæ solidas, iubente Granta:
Quæ te quæ iuuenem bonas docebas
Artes ingenuum, elegantiamq;:
Illo tempore, quo beata Erasmum
Ingentis pretij virum fouebat,
Non magno sine commodo suorum
Omnium, & tulit vt quidem secundus
Casus, præcipuè tuo. Assidebas
Nam Desiderio laboriosè
Exemplaria docta conferenti,
Castæ reliquias latinitatis.
Nunc Aldrige tibi suas Camœnæ
Partes præstitit, additura metam
Succincti hendecasyllabis Phaleuci.

Acclama-

Acclamatio ad illustrissimum Henricum octauum Angliæ regem, Isidis vadum reuisentem.

VEnisti princeps expectatissime rerum,
Vt tandem (radijs veluti sol aureus orbem)
Isidis illustres sedem numerumque sophorum?
Vlnis te meritò Charis, & complectitur Isis,
Quóque fouent placido gremio tua nomina, dulce
Cantantes excelsa ferunt ad sidera Cygni.
Perge precor doctis sua præmia reddere princeps,
Qui te virtutésque tuas sic vasta per orbis
Climata distendent, videaris vt omnibus instar
Vnus multorum victor ter maximus esse.

De quibusdam nostri sæculi poetis.

HIc inter vates, quos sæcula nostra tulere,
Si quæris, quis me iudice primus erit:
Inuidia dicam posita, quod sentio planè:
Vngues nec metuet nostra Thalia nigros.
Splendida collucet Pontani *gloria primi,*
Nasonis *cultor maximus ille fuit.*
Proximus a primo Græca de gente Marullus,
Ad numeros natus melliflúosque modos.
Actius *æterno* Synceri *nomine dignus,*
Florem virginei tollit ad astra chori:
Mantua quem genuit Baptista *canorus eandem*
Concinuit Mariam: clarus vtérque nitet.
Angelus *ad numerum venit immortalis eorum:*
Diuinus vates subsequitúrque Vida.
Nobilis est Hessi *Musa, illustrissima testis*
Ilias in Latijs conspiciendа scholis.
Nicoleos *noto dictus cognomine* Valla,
Candidus interpres hac quóque parte micat.
Ætas nostra sales, ac Mori *laudat acumen,*
Gratior hæc eadem posteritasque canet.

Borbonij

Borbonij *Nuga nostri vel seria ducunt.*
Sunt alij quorum carmina digna cedris.
Non ego Sedigitus *: mihi qui volet, vsque reclamet:*
Iudicium per me stet modò cuique suum.
At si nunc sciolus vel confidentior vnus
Pontani *minuat dona beata mei:*
Præstat quod referā (nec enim metuo mihi ab vmbris)
Vnde operis precium censor & ipse ferat.
Quicquid Cecropij proceres docuere: Latini
Quicquid & eloquij Roma diserta tulit:
Eximium quicquid Dea prudentissima Pallas
Præstitit, ingenij fertilitate sui:
Excoluit quicquid Phœbus, doctæque, sorores,
Quicquid in Aonijs præmitet atque iugis:
Et Veneres quicquid, Charitésque, salesque, lepôresq;
Ac Pithô niueis exhibuere notis:
Vt mittam Vranien, cæli stellásque micantes,
Hesperidúmque hortos, munera læta quidem:
Adde antiquarum monumenta celebria rerum,
In lucem è tenebris iam renouata nouam:
Omninò edidicit, mente atque recondidit alta,
Intentus studijs nocte diéq; bonis.
Hæc me virtutis radiantia signa serena,
Tollere Pontanum *sydera ad ipsa iubent.*

Ad Eadmundum Bouerum.

NOn ego glandiferas possum deducere quercus
Montibus, aut dulci saxa mouere sono:
Non possum rapidos fluuiorum sistere cursus:
Sectantes prædam nec retinere feras.
Parua loquor paruus: forsan mulcere Thalia
Auriculas poterit nostra Bouere *tuas.*

Ad Lud. Bedellium.

SVppeteret mihi si dicendi tanta facultas
Olim quanta fuit Naso poeta tibi:

Aut

Aut mihi si dives præstaret copia cornu,
Virgilij quondàm quale fuisse canunt:
Te vel in illustri tabula depingere vellem,
Bedelli, Aenij candida fama gregis.
Sed quoniam non ista meo dat curta supellex
Ingenio, vati sit voluisse satis.
Nec voluisse satis, repetat nisi paucula, quæ te
Commendent, laudes insinuentque tuas.
Cantius *ille suum te magni fecit alumnum*
Varramus, *multæ nobilitatis homo.*
Omnibus hinc doctis cœpisti gratior esse,
Præcipuèque tuus magnus Erasmus erat,
Qui fuit æqualis magno Grocinus Erasmo,
Insigni coluit te pietate diù.
Prima salutiferæ medicinæ gloria, Thomas
Te Linacer noster fouit amore pari.
Deniquè te longo dilexit tempore Morus,
Morus *amor Phœbi, deliciúmque fori.*
Hæc habui, cupidus te commendare perenni
Fama. Nunc votis annuat illa meis.

Ad Tho. Har. Theologum.

TAlis nuper erat tua certè oratio fœlix,
Excoluit linguæ quæ decus omne sacræ,
Qualis erat magni Demosthenis optima quondam,
Atticus effluxit cuius ab ore lepos.
Qualis & eximij Ciceronis floruit illa,
Qua duce, securus constitit ipse Milo.
Unde hæc tam subitò crevit facundiæ dives?
Aures, quæ mentem detinuitq; meam?
An dulcis Pithô rorem tibi nectaris illum
Infudit? vel apes mella dedere sua?
Intulerit quæcunque tuis fors fausta liquorem
Labris mellissimum, profuit illa quidem.
Deniqúe si tua me post hæc oratio lecta,
Quantum audita semel, mulserit arte pari:

Confirmator ero vel maximus ipſe tuarum
Laudum; præterea præco canorus ero.
Et mea Muſa tuum celebrabit carmine nomen,
Cedro quo nullum dignius eſſe puto.

Liber Fr. Barbari, de re vxoria, D. Mariæ, Regis filiæ datus.

BArbarus hoc paruo, quid res vxoria, Libro
Explicat egregiè (diua Maria) tibi.
Accipies igitur plenis hæc nubilis animis
Munera, ab officijs non aliena tuis.
Sed qua fronte ſolet turbæ Regina pudicæ,
Cum vehitur niueis conſpicienda rotis:
Sic tibi contingat formoſius (Nympha) maritus,
Quem facias læta fertilitate patrem.

Inſtauratio bonarum literarum.

ECce renaſcentis doctrinæ gloria floret,
Linguarum floret cognitióque trium.
Migrat in Italiam Græcus theſaurus, & artes
Se reparaturum prædicat vſq; bonas.
Excolit eloquij viuos Hiſpania fontes,
Gallia nunc ſtudijs tota dicata nitet.
Nutrit honorificè doctos Germania multos,
Quorum ſunt orbi nomina nota probè.
Ingeniorum altrix & noſtra Britannia, Phraum,
Tiptotum Viduum, Flaminiúmque tulit.
Lumina doctrinæ, Grocinus deinde ſecutus,
Sellingus, Linacer, Latimariúſque pius,
Dunſtallus, Phœnix, Stocleius atq; Coletus,
Lilius & Pæceus, feſta corona virûm.
Omnes Italiam petierunt ſidere fauſto:
Et nituit Latijs Muſa Britanna ſcholis.
Omnes íq; ſuam patriam rediere diſerti,
Secum theſauros & retulere ſuos:
Nempe antiquorum ſcripta exemplaria paſſim
Græcorum, æternas qua meruere cedros.

Viuat

Viuat doctorum felix industria, per quam
Lux pulsis tenebris reddita clara nitet.

Ad Robertum Talbotum.

TV qui Castalio sitim liquore
Musarum comes excutis beatus,
Atq; in verticibus sacri duobus
Parnassi, placido sopore felix
Languenteis oculos subinde mulces:
Tu qui nunc hederam geris sequacem,
Clari premia consueta vatis:
Arguta ad cytharam camisque voce
Concentus melicos, Apollo quales,
Quantúmuis deus, ipse comprobaret:
Adsis oresona modis Camana
Talbote, Aonij chori nitela,
Qua certè vehementer optat acre
Istud iudicium tuum subire,
Quo nil tersius, elegantiúsue,
Sed nec doctius, absolutiúsue,
Vt sic vel cadat impotenter acta,
Aut stet candida, calculo notata
Insigni, tereti, vnionis instar:
Et blattas timeat nihil, sitúmque.
Iam tandem videor mihi videre
Crescentes facie in tua fauillas,
Ignes qua benè suscitent amoris.
Sic frons lata quidem serenat ora,
Mentis sic oculi indices fauentis
Elucent radijs, benignus ipse
Subrides etiam, titillat illud,
Me tùm commonet, vt putem Camana
Vel salua omnia iam esse, salua plane.
Rumores igitur seueriorum
Omnes vnius æstimabit assis,
Et Codros (genus inuidum) malignos,

Picos obstreperos, loquaciorem
Illum denique psittacum, sinistra
Et cornos crocitatione rancos
Contemnet, clypeo valente freta:
Ac rursus niueam benignitatem
In charta memori tuam locabit.

Fauonius, instructor musicus.

QVis docuit Cygnum cantare? Fauonius ille,
Cuius ab occiduo spiritus orbe venit.

Ad Henricum octauum, Regem potentiss.

ANtè suos Phœbus radios ostendere mundo
Desinet, & claras Cynthiâ pulchra faces:
Antè fluet rapidum tacitis sine piscibus æquor,
Spinifer & nullam sentis habebit auem:
Antè sacra quercus cessabunt spargere ramos,
Floraque, sollicita pingere prata manu:
Quàm Rex dine tuum labatur pectore nostro
Nomen, quod studijs portus & aura meis.

Ad Timotheum Lucium.

LVci, Pieria decus cohortis,
Cum quo sum solitus iocis seueras
Curas fallere maximè: obsecrator
Ad te nunc venio: simúlque causa est,
Vt Plauti numeros tui, salésque
Deponas aliquot lubens ad horas:
Noti & versiculos legas amici,
Qui dotes faciles tuas celebrant:
Qui te tam veterem mihi sodalem
Cantant, suspiciunt, colunt, adornant
Pro candore tuo: suas putantes
Partes esse quidem, benignitatem
Collatis meritis parem referre.

Ad Brienum Tuccam Equitem, cum ei Melam & Solinum offerret.

Si mores hominum multorum, vrbésque videre
Conuenit ingenuo Tucca diserte viro:
Si maris & terræ varios cognoscere tractus
Tam gratum est, vt nil gratius esse queat:
Occupet iste tuos oculos, animumq; libellus,
Qui tibi pro specula totius orbis erit.

In reditum Guilielmi Guntheri.

Parua remitte mihi nunc tempora dia Thalia,
Tempora nunc studijs parua remitte meis.
Hæc modò festa dies, quæ lucem protulit almam,
Cretensi multùm more notanda mihi.
En meus en rediit Guntherus lætus ab vrbe,
Dulce decus, Musæ præsidiúmque meæ.
Digna Panomphæo reddentur vota Tonanti,
Gaudia qui fausto sidere tanta dedit.

In frontispicio Libelli.

Si cupis antiquas rerum cognoscere causas,
Quicquid & inscripti marmoris orbis habet:
Hunc mentem, hunc oculos flectas, hic aurea pleno
Ingentis cornu copia fundit opes.

Ad Franciscum Dinamum.

Bellisoni doctum degustas carmen Homeri,
Exugens labris Attica mella tuis.
Perge animo forti, cœptis audacibus olim
Plenos successus pulcher Apollo dabit.
Ipse sequar, mollis Zephyri cum lenior aura
Extendet nauis vela secunda meæ.
Interea vtaris faustis Francisce diebus,
Nam sine litterulis quæ fugit hora, perit.

Ad Cygnum, de Stella virgine.

O Qualis vultus, & quali dignus Apelle
Præniteat in Stella, candide Cygne, mea!

Rursus qui mores! animus quàm candidus illi,
Pictor qui formet talia, nullus erit.

In agilitatem schœnobatis.

SPlendida famosum coluit dum Roma theatrum,
In precióque stetit fabula docta suo:
Detinuit populi fanambulus alipes usquè
Defixos oculos, sit strepitúsque frequens.
Præstitit artificis partes feliciter omnes,
Tensa leui doctus stringere lina pede.
Talia delectent sic cum spectacula plebem,
Ars precium sperans exerit alta caput.
Venit ad aquoreos animosa virago Britannos,
Spectâclo certam præstituitque diem.
Et quia cudebat nummos, vrbs inclyta visa est
Londinum, cumulas posse referre nouos.
Iámque dies aderat, numerus conuenerat ingens;
Distenti funes, area tota calet:
Ludit in extensis agili pede Gallica virgo,
Nec timet occasum præcipitésue minas.
Sed quocunque parat sese transferre, volueri
Comprimit atque agitat lina retorta pede.
Meandros populus dum suspicit, adsonat ore
Stentoreo, temeros fœmina siste pedes.
Illa volat, cursúque nouo perstringere lina
Perstat, fastuis alloquitúrque modis.
Alligat indè pilas teretes audacula plantis,
Et calcat celeri cognita lina gradu.
Mox spectatorum loculos vbi sentit apertos:
O cadat in casses præda petita meos,
Dixit. Et applaudens populus largè erogat, atq;
Virginis impigræ ludicra facta probat.
Secula quòd retinent veterum, spectacula nostra
Collando planè, suspicióque lubens.
Adsit lætitiæ cumulus: crudelia prorsùs
Damno, sanguineam, carnificémque manum.
Qualia multa quidem violenta potentia quondam
Vrbis Romanæ tristia, sæpè tulit.

Ad Georgium Golduinum.

COmmunis ſtudiorum amicus ille
Noſtrorum Tomio, meis ſalutat
Te verbis, rogitans tua vt Camœna
Carmen tam lepidum, elegans, venuſtum
Plenè carminibus meis probarem.
Quod quanquam artificem petit peritum,
Fontem ac ingenij, tamen rogatus
Tali nec potui negare amico
Quicquam, nec volui. Ergò vt imperitæ
Ignoſcas rogo Golduine Muſæ,
Quam nunc languidulam propè & iacentem
Hinc magnis Tomio excitauit auſis,
Illinc Lentulus excitauit auſis.

In laudem Gallofridi Chauceri, Iſiaci.

DVm iuga montis aper, frondes dum lata volucris,
Squamiger & liquidas piſcis amabit aquas,
Maonides Græcæ linguæ clariſſimus autor,
Aonio primus carmine ſemper erit.
Altiſonúſque lyræ Phœbo applaudente, Latinæ
Gloria Virgilius maxima ſemper erit.
Nec minùs & noſter Galfridus ſummæ Britannæ
Chaucerus Muſæ gratia ſemper erit.
Illos quis neſcit felicia ſæcla tuliſſe?
Hunc, ætas tantùm protulit illa rudis.
Tempora vidiſſet quòd ſi florentia Muſis,
Æquâſſet celebres vel ſuperâſſet auos.

Ad H. Colum.

FÆlix Theſpiadum comes diſerte
Cole, illo ingenuo calore mentis,
Lingua qui recolis patres latina,
Miſcens appoſitè latina Græcis:
Si nunc à tetrica vacet Minerua
Es non detineant ter occupatum
Maiores animum tuum labores,

Hoc

Hoc carmen breue perlegas amici,
Quo monſtrare cupit ſuum benignus
Erga te ſtudium, elegantia at non
Illa, qua nitens chorus renidet
Hinc illinc Patauinus, atq; dotes
Inſignes celebrat tuas canorus:
Sed qua principio ſacram poeſin
Creſcentes iuuenes ſolent adire,
Hoc eſt, pertenui & parùm ſonora.

De Gallofrido Chaucero, Equite.

PRaedicat Aligerum meritò Florentia Dantem,
Italia & numeros tota (Petrarcha) tuos:
Anglia Chaucerum veneratur noſtra poetam,
Cui Veneres debet patria lingua ſuas.

Victoria Viennenſis.

SIqua dies vnquam, meritò hac te fauſta canoram
Admonet vt ſumas Calliopea lyram.
Nam pater omnipotens gentem miseratus ab alto
Chriſticolûm, victo victor ab hoſte redit.
Cinxerat innumeris peditumq; equitumq; caternis,
Muros Turca ferox (pulchra Vienna) tuos.
Hunc ſenſiſſe putes immanem elementa tyrannum,
Illius inq; ſacrum tela vibrare caput.
Danubius tumuit rapidis violentior vndis,
Intentans Scythico funera iuſta duci.
Toto (vera loquor) cecidit nix plurima cœlo,
Et gelidus cœpit ſtringere cuncta rigor.
Hinc etiam cines telorum grandine denſa,
Millia Turcarum multa dedere neci.
Barbarus hac ſenſit Solymannus, & vrbe relicta
Corripuit turpem turpior ipſe fugam.

De munificentiſsimo rege Henrico octauo.

NOn poſſum domino meo referre
Grates promeritis parem ſuis: ſed

Longam

Longam si dederint secunda nostris
Vitam fata libris: futura clarè
Ætas sentiet, atque prædicabit
Demissum à superis fuisse lumen
Illum conspicuum meis Camœnis.

Ad Richardum Ventamum Iuridicum.

DEsieram plectron digitis aptare suetis,
Et chelys in theca condita nostra fuit:
Candida cum tua me virtus Ventame *iuberet*
Arguta neruis inuigilare lyra.
Quis mihi desueto dictabit carmina vati?
Quis? nisi præcipuus fautor Apollo meus?
Ille probè nouit dotes, quas sacra Minerua
Ingenij dederit inditijque tibi.
Ille etiam nouit tua sit facundia quanta,
Qua vel dura quidem saxa mouere solet.
Supprimat hæc Clarius: nos nulla minora canemus:
Sunt tua causidico fulmina nota foro.
Fulmina cordatos terrentia sæpè patronos,
Cum partes nequeunt constabilire suas.
Non ego nunc vanus iacto sine testibus ista,
Carnæus testes atque Ododunus *erunt.*
Quos habet in precio querulorum turba clientum,
Consiliũm quoties ardua causa petit.
Sit satis hic laudum partem cecinisse tuarum:
Olim fortè meo carmine maior eris.
Tunc canet alma parens nostros tua Cambria versus,
Et docti, quotquot terra Britanna fouet.

Ad Ioannem Shepreuium.

INter candidulos meos amicos
Shepreui *loca qui tenes suprema*
Ob morum lepidam suauitatem
Et musas etiam elegantiores:
En nomen placuit tuum libellis
Nostris inseruisse: non quòd ipse

His vnquàm numeris putem futurum,
Clara arrideat vt seremori
Vultu fama tibi, sed vt benigni
Cognoscas animum & probes amici.

Ad Thomam Maronem.

QVàm bene cum Zephyro violetis conuenit, & quàm
Melliferis apibus cum redolente thymo:
Coniuge cum propria viti quàm conuenit vlmo,
Tam mihi cum nineis moribus herclè tuis.
Vnanimes igitur synceri munus amoris
Curemus, dextris candidè vtrinque datis.
En mea dextra tuo promptè subscribit amori,
Ne desit fidei syngrapha certa bonæ.
Fac tua (quod superest) subscribat dextera nostro,
Impleat vt gratas charta notata vices.
Sic tibi docte Maro, illustri virtutis alumno,
Cum Musis faueat clarus Apollo, nouem.

Fama virtutis æterna.

QVàm paruo fragilis marcescit tempore forma?
Deserit & niueum corpora nostra decus?
Ille ego cognoui puerum, qui viderat annos
Bissenos, (formæ gloria prima fuit.)
Contigit hunc ipsum post paucos cernere menses,
Heu nitida formæ gratia lapsa fuit.
Virgineî decor est oris (ni fallor) amœno
Persimilis flori, nam citò vterque cadit.
Retrogradi cum sol petit igneus atria Cancri,
Florida puniceo spirat odore rosa:
Deficiente statim vitalis munere succi,
Purpureas moritur pallida facta comas.
Sic modò quæ pulchra resplendet fronte venustas,
Languebit, spatio defluet atq; breui.
Fingite formam animi, virtutem, cordibus altis,
Cultorem nunquam deseret illa suum:
Conferet hæc vitæ fructus feliciter amplos
Præsenti, pacem constituéque ratam.

Et

Et tandem à tenebris lucem perducet ad almam,
Æternùm vt videant atria celsa Dei.

De Io. Tuino.

INcipe nunc Erato nostrum laudare Tuinum,
Doctorum meritò quem chorus omnis amat.
Ille canit dextris Musis & Apolline versus,
Quos habet in pretio Cantia *tota suo.*
Insuper illustrat nostros ex ordine reges,
Imperij sobolem, Dux Gulielme, tui.
Denique scriptorum veterum monumenta polita
Disquirit, studijs prosit vt ille bonis.
Inuigilátque schola, Dorouernæ *nomine, dicta,*
Quæ Seruatori *fana dicata tenet.*
Ista quidem si sunt minimè laudanda, Tuinum
Desine tunc Erato concelebrare meum.

Ad Thomam Eliotam, Equitem ornatiss.

FOrsitan expectas Eliota diserte, venustum
Vt transmittam aliquod munus ab vrbe tibi.
Vt non expectes, mentis tamen intimus in me
Promeruit candor munus at omne tuæ.
At ne quid temerè mittam, vel quod sit ineptum,
Restat in officijs vnica cura meis.
Non aurum mittam, longo nam temporis vsu
Fulgidus est auri deperiturus honor.
Non in Erythræis crescentia munera conchis,
Margaritarum gratia fluxa, breuis.
Sed neque gemmarum radiantia sidera mittam:
Tantùm oculos pascunt, cætera nuda quidem.
Excutienda mihi quare sunt munera, quæ non
Corrumpant vllo secula longa modo.
Talia sed magno quæruntur dona labore,
Et poscunt animi fertilioris opem.
Cum mea nil aliud possit præstare Camœna,
Prater Castalijs carmina mista modis:
Carmina fac igitur capias hac fronte remissa
Munera, sed meritis inferiora tuis.

Queis modò si annuerint stabilem fata optima vitam,
Longè auro & gemmis splendidiora dedi.
Sic te perpetuò victuros scribere libros,
Ædere me iuuet & carmina digna cedro.

Ad Musam, de H. Dunouedo Equite.

QVantus erat, celebri cum Roma niteret honore,
Mecœnas Flacco Virgilioq, suo:
Quantus erat lepido facundus Stella poeta,
Quem iactat ciuem Bilbilis alta suum.
Quantus erat satyræ scriptori Caius ille
Bassus: in Ausonia cognita fama chely:
Tantus Dunouedus tibi sit, mea Musa canora,
Quo solido propior nemo in amore mihi.

Ad Nic. Ododunum, Ecclesiæ Durouernensis & Isurouicanæ Decanum.

FŒlix Cæsarei fori Ododune
Lumen conspicuum, screniores
Extende hic radios tuos: ocellisque
Lætis affice candidum libellum
In lucem modò prodeuntem apertam,
Vt doctos celebret viros, tuásque
Laudes eximias canat sonorus.
Hoc vnum rogitat, velis fauere
Nunc authori operis laborioſi.
Cuius sedulitate conualescens
Tandem sic didicit loqui disertè.
Fausto sydere pranitente primùm
Te gens libera, Cantij videbant,
Natum ex nobilium domo virorum,
Diuina indole præditúmque, cuius
Magno munere litteras politas
Degustâsti etiam domi foriſque.
Vnde & Parrhisios, chorum eloquentem,
Germancſque, gregem venustiorem,
Postremò ac Italos decus latinæ

Lingua principum, inclytámq; Romam
Inuisisti alacer, tulisti & amplos
Fructus, tunc precium laboris altum.
Sic tandem repetens tuos penates
Intrâsti medium forum, clientésque
In rebus dubijs suum patronum
Collaudant, recolunt, probant, amántque.
Auctus denique Regio fauore,
Legati officium omne præstitisti.
Noster concinuit tuas libellus
Laudes: concine tu illius vicissim,
Alternos numeros amant Camœnæ.

Ad Thomam Motershedum.

Doctarum nimium decus sororum
Mi Thoma, patriam tuam serenas
Qui virtutibus vndequáquè claris:
Ad te nunc properat gradu secundo
Vel latissima Musa nostra, sperans
Pro candore tuo futurum id, optat
Quod vel mirificis modis, benignum
Nempe vt te sibi comparet patronum;
Quo tandem duce cognito, probatóque
Insigni Clario, petat celebres
Montes Aonios, petátq; festum
Parnassum, ac Heliconios liquores
Pleno combibat ore perbeata.
Hanc tu si facili manu lubenter
Nunc perduxeris vsquè eò venire
Quò contendit, ita illa comprobabit
Erga se beneficium tuum omne
Collatum, vt resonet modis canoris
Te natum studia ad politiora:
Nam clarissima Cæsarum tuorum
Facta & Laurigeros canet triumphos,

Tum Mauros domitos, ferúmque Turcam
Deuictum resonabit & fugatum.

In laudem Hugonis Visiduni.

VIsidunus erit mea candida cura, celebris,
Qui Christum, sacram personat atque fidem.
Is cum suggestum conscendit candidus altum,
Æterni vt reseret mystica verba Dei.
Docta caterua virûm, fluuius quà labitur Isis,
Connolat, ac aures arrigit vsq; silens.
Edocet intereà magni miracula Christi,
Auditor solem iustitiæque colit.
Maiori nullus studio pia Themata dictat:
Orator dulcis, sedulus atque sagax.
Quàm pius hic tractat partes feliciter omnes
Quas vel iure suo concio sacra petit?
Audiui claros dicendi sapius arte,
Eloquio quorum raptus & ipse fui.
Hactenus at non est certè mihi cognitus alter,
Qui, Visidunus fulget vt ille meis.
Quid referam multis vultúmque habitúmque decorum
Illius? aut quod mel profluat ore merum?
Aut quibus exemplis diuinæ lumina legis
Illustret, rara dexteritate sua?
Sedulitatem apium prudens imitatus Hyblæam,
Delibat veterum tot monumenta patrum.
Quidùe loquar morem quo, denique, numine fretus,
Ad Christum alliciat mitia corda suum.
Hàc rectà pergat pius, & duce flamine sancto,
Conscendet magni culmina celsa dei.

Ad Richardum Schellægum.

SAlue delicium merum Britannæ
Gentis, qui celebres tuos parentes
Virtute alta animi celebriores
Reddis, restituísque vtrúnque linguam
Antiquo facilis suo nitori:

Momentum breue temporis remitte,
Exultis sophia libris seuera.
Tulli & Rhetoricos tui colores
Pone, hic dum Pharia notat papyro
Dulcis versiculos Camœna paucos.
Quæ stare in numero cupit tuorum,
Si tu si modò splendida relucens
Fortuna, tenuem benignitate
Admittas solita, quod ipse non te
Facturum dubito: vir es modestus,
Candoris niuei & leporis almi.
Nunc Schellage vale, manuque fausta
Artes asere, litterasque doctas.

Causa Cygneæ cantionis non æditæ ab Erasmo.

QVid fuit in causa, moriens quòd nuper Erasmus,
Cygneum tacito presserit ore melos?
Quæ solet argutos cantores reddere Cygnos,
Non flauit zephyri lenior aura sui.

Ad eruditsimum virum D. Thomam Smythium, Equ.

DOctorum celebras (Smithi) monumenta virorum
Ardenti studio & dexteritate pari.
Vnde tibi accreuit virtutis nomine, fama,
Iudice me, nullo deperitura die.
Grata venusta tuas collaudat, cantitat, ornat
Eximias dotes, ingeniumque tuum.
Quicquid in Aonijs speciosum montibus olim,
Quicquid in Italicis pranitet atque iugis:
Est tibi tam notum, quàm quod notissimum: abundas
Artibus & rara cognitione vales.
Fontibus eloquij sitientia labra rigasti:
Atticus ille tuo regnat in ore lepos.
Inst aurare bonas pergas feliciter artes,
Laudabit factum posteritasque tuum.

Ad

Ad Thomam Tidringtonum.

TE nunc per Charites rogo benignas,
Et te per faciles rogo Camœnas,
Te per Castaliæ ducem caterue,
Et numen rogo per sacram Minerue,
Quaso per Genium tuum, venustas
Et per litterulas tuas quidem illas,
Vt munus solidè meum perornes
Verbis ac stimulis nouis subinde:
Si torpet, memor excites Roæum.
Quàm tu sis probus artifex, simúlque
Noui quàm vehemens sies Pericles.
Extendas igitur velim valentes
Nerues ingenij tui expediti.
Sic stabit mea causa te patrono,
Tu laudem officij feres perennem.

In frontispicio libelli, cui titulus Antiphilarchia.

ME iussit pietas amórque veri,
Iussit religio, fidésque pura,
Christus denique, iussit ipse, stricto vt
Diuini impeterem mucrone verbi,
Hostem Euangelij ferocientem.
Lectores, mea cura, candidi, nunc
Æquum si petimus, nouo libello
Linguis ac animis fauete dextris.

Ad libellum de D. Io. Checo.

SI vis Thespiadum choro probari,
Fac vt consilio libelle nostro,
Facundo studeas placere Checo,
Quem Pandionia colunt Athena,
Et quem Roma colit diserta multum.
Quem Rex maximus omnium, supremúsque
Henricus reputans virum probatum
Spectatumque satis, reconditaque

Censorem

Censorem solidum eruditionis,
Eduardum *bene filium, summque*
Hæredem, puerum, illi ad similitudinem,
Sic concredidit, utriusque linguæ
Flores vt legeret venustiores,
Exercens facili manum labore,
Et Christi imbiberet suaue nectar.
Fœlicem arbitror hunc diem fuisse,
Tanto discipulo dedit magistrum
Quæ talem. Vnde suo venusta alumno
Granta *assurgit, & excitata plaudit.*
Quod iussi, facias velim libelle,
Checum *concilies tibique amicum.*
Is si te niuea manu tenebit,
Perlustrans oculo tuos sereno
Versus, ô facilè inter eruditos
Expectare potes locum poetas;
Et famam domini tui per orbem
Latè extendere. Perge quò parabas.

Ad Thomam Leghum, Armigerum, Adlingtonensem, de D. Richardi Coxij fide & integritate.

CVm fucis adeò laboret orbis
Totus, me rogitas amice narrem
Ore vt veridico tibi petenti,
Si dum reppererim, omnibus fidelem
Quem possem numeris virum probare.
Talem me volo repperisse credas:
Albo rarior est ac ille cygno.
Nouisti benè Coxium *pium illum,*
Sacri Euangelij tubam sonoram:
Quem clarus patriæ pater Britannus
Dilectum refouet, suóque nato
Inseruire iubet probum tenello.
Is vir iudicio omnium piorum
Omni ex parte fidelis integérque.

In effigiem Henrici oct. Regis Angliæ.

Si qua manus pinxit vinos in imagine vultus,
Hæc operis pretium verna tabella tulit.
Sidereos sic rex oculos frontémque serenat
Splendidus Henricus, sol sine nube micans.

Ad Thomam Cranmerum, Cantiorum Archiepiscopum.

Est congesta mihi domi supellex
Ingens, aurea, nobilis, venusta.
Qua totus studeo Britanniarum
Vero reddere gloriam nitori.
Sed fortuna meis nouerca cœptis,
Iam felicibus inuidet maligna.
Quarè ne pereant breui vel hora,
Multarum mihi noctium labores
Omnes, & patriæ simul decora
Ornamenta cadant, suúsque splendor
Antiquis malè desit vsq; rebus,
Cranmere, eximium decus piorum,
Implorare tuam benignitatem
Cogor: fac igitur tuo sueto
Pro candore, meum decus, patronus
Vt tantùm faueat, roges, laboris
Incœpto: precium sequetur amplum.
Sic nomen tibi littera elegantes
Rectè perpetuum dabunt, suóque
Partim vel titulos tibi receptos
Concedet memori Britannus ore.
Sic te posteritas amabit omnis,
Et fama super æthera innotesces.

Ad Henricum Houertum illustriss. Regnorum Comitem.

Quot sunt sidera candicante cœlo,
Et quot saltibus arbores in ipsis

Quot

Quot sunt pinnigeri freto Britanno
Pisces, & Lybicis lapilli arenis:
Quot sunt collibus Italis racemi,
Et quot Niliacis agris aristæ:
Tot Lelandus agit tibi benigno,
Toto pectore gratias amico
Regnorum *Comiti, tibi coronas*
Texens laurigeras, perenne munus,
Qua festum caput implicent triumphis.

Castos esse decet poetas.

Lesbia lascivo placuit formosa Catullo,
Lesbia fulgentes candida pexa comas.
Collaudant alij teneros Varronis amores,
Formosam & noto nomine Leucadiam.
Qui cecinit molles elegos resonante Camœna,
Calui Quintiliam tollit ad astra sui.
Delitia Galli docti clariique poeta,
Eximium nomen pulchra Lycoris habet.
Lactea Peligni floret Nasonis amica,
Materiem numeris sueta Corynna dare:
Cynthia laudatur detersi nympha Properti,
Et Cynara est Flacco nota puella suo.
Talia molliculi cantabant carmina vates,
Ignari vitæ qui melioris erant.
Christicola at castos castus decantet amores,
Et sacros resonet Musa pudica thoros.
Sic in siderea cœli spatiabitur aula,
Latitiaque nonos concinet ille modos.

Ad libellum, de Io. Bechensano.

Tu cum prodieris pictus fuligine prelis
In lucem, doctos extuleriscque viros:
Bechensanus *erit, tibi vel tua lapsa polibit,*
Artes qui didicit, perdocuitque bonas.
Quà celer ancipiti decursu prosluit amnis
Isis, *dicta est urbs* Isidis *unde* Vadum.

Et quà Parrhisios collambit Sequana flumen,
Valle vagus media, nobilis vrbis honor.
Te decet, excultum multa impertire salute
Illum, nam studijs annuit atque fauet.
Vtpote qui certet præstantes fortiter artes
Splendorem ad solitum iam reuocare suum.
Lectio multa quidem, linguarum & gratia fœlix
Illius hic causam promouet, auget, agit.
Officio quarè ne desis chære libelle,
Candoris niueo & munere clarus eris.

Ad Helium Eobanum, Hessum.

HEsse tuos libros vatum celeberrime legi,
Et lecti summè perplacuere mihi:
Sentio Nasonis venam facilémque fluentémque
Ingenij fontes nunc subijsse tui.
Mentior, hæc eadem nisi tota Britannia nostra
Quanta est (& meritò) prædicet atque canat.
Non opus est in re manifesta testibus vllis,
Testibus hic quanquam nec mea verba carent.
Vnus erat Burgratus, eritq; Mitocius alter,
Testis Bombergus tertius esse potest.
Quos oratores a Chatto & Saxone missos,
Splendida iam nostri principis aula fouet.
Misimus ecce tibi versus extempore natos,
Delitias musæ quas remitte tuæ.

Ad Antonium Denegum, Equitem.

ANtoni, eximios qui flores inter amicos,
Quos dedit Henrici regia clara mihi:
Te mea contendit iustis celebrare Camœna
Laudibus, & nomen tollere ad astra tuum.
In teneris annis iuncti conniximus ambo,
Qua docuit tersus Lillius ipse schola.
O quoties audita mihi tua verba ferebant
Assiduósque iocos, assiduósque sales

Ingenio nec te quisquam felicior acri,
Perpetuúsque tuo fluxit ab ore lepos.
Tum desiderio captus peregrina videndi,
Acceleras votum, duxque Briennus *erat.*
Cognitióque tibi linguarum hinc florvit alta,
Perplacuitque oculis Gallica terra tuis.
Senserat hoc regum qui prudentissimus vnus,
Te famulum fautor constituitque suum.
Quanta apud illum sit tua nunc vel gratia flagrans,
Testatur resonis aula canora modis.
Illa quidem vt soleat, sum testis certior ipse:
Commendas regi munera nostra tuo.
Hinc me conspicuo collustrat lumine Phœbus,
Promouet & causam gratia blanda meam.
Quas tibi nunc referam pro tali pectore grates?
Dicêris musa gloria magna mea.

De Gallofrido Chaucero.

CVm viuum teres Atticus *lepôrem*
Inuenisset, & vndecunque Græcam
Linguam perpolisset, insolenter
Audebat reliquos, rudes vocare.
Cuius iudicium impiger Quirinus
Intenso studio sequens, latinum
Sermonem quoque reddidit venustum,
Et cum Græco, *alios rudes vocauit.*
At quanto mihi rectiùs videtur
Feciſſe officium suum disertus
Chaucerus, breuitate primus apta
Linguam qui patriam redegit illam
In formam, vt Venere & lepôre multo,
Vt multo sale, gratiáque multa
Luceret, velut hesperus minora
Inter sidera: nec tamen superbus
Lingua barbariem exprobrauit vlli
Genti: tam facilis fuit, benignúsque.
Ergo vos iuuenes manu Britanni

Læta ſpargite nunc roſas ſuanè
Spirantes, violáſque molliores:
Et veſtro date candido poetæ
Formoſam ex hedera citi coronam.

Ad Richardum Mauriſonum, Equitem.

TRadidit Iſiacis tua carmina candidus hoſpes,
Herôum iuſto quæ pede facta canunt.
Iudiciúmque meum quærebat ſedulus idem,
Aſcribens Muſis non tribuenda meis.
Hæc cui pauca quidem dixi pro tempore: non ſum
Inter Ariſtarchos dignus habere locum.
Quin alacri potiùs teſtabar gaudia vultu,
Anſam mè numeris ſortè dediſſe tuis.
Vnde quod ipſe rudi cecinìſſem carmine, quodque
Scripſiſſem, irato térque quatérque Deo:
Tu melicis plenus numeris & Apolline plenus
Cantares, hederæ præriperéſque decus.
Sic amet Henricus doctos (tua munera) libros,
Octauus, noſtri maximus orbis honor.
Perpetuò certa noſtram ſuperare canendo
Muſam, grandiſona quæ minùs apta tuba eſt.

Promiſsis diues.

REddere ſi quenquam ditem promiſſa valerent,
Attalicas loculus noſter haberet opes.

Ad Tho. Danetium.

CAndide noſtrarum muſarum præco Daneti,
Qui veteris ſæcli tempora docta refers:
Diſpeream ſi non tàm ſis mihi charus, vt vllo
Nil prorsùs poſſit charius eſſe modo.
Cuius & indicium monſtrabo paratus amoris,
Obtulerit quoties ſe tua cauſa mihi.
Interea noſtrum hoc, quod nec leue munus, amicè
Imparibus capias carmina miſta ſonis.
Carmina quæ Phœbo doctiſque fauentibus, olim
Auſonij venient forſan ad ora chori.

Et tua seruabunt florentia nomina, libris
Ille meis genius si modò fautor erit.

Ad Thomam Caium.

CAius, imperij dum gloria floruit ampli,
Inter Romanos nobile nomen erat.
Magnificúmque refert quiddam vox illa canora,
Ausonij sic me perdocuere patres.
Tu per sè clarum, contendis reddere nomen
Clarius, eloquio iudicióque nitens.
Tu celebras sophiæ mysteria magna senera,
Et colis Aonij lumina clara gregis.
Túque laborantes Musas, qua nescio clade,
Erigis atque leuas, subsidiúmque refers.
Si nunc præstiteris deducto temporis vsque
Cursu te talem, parta corona tibi est.

Ad D. Eduardum Phyttonum, illustrem Equ.

ERigit insignes volucris Iunonia plumas,
Auricomus medio cum nitet axe Deus.
Spectat opes hinc inde suas, spectando tumescit,
Postponens formæ castra quaq; suæ.
Donec ad incuruos vngues deflectit ocellos,
Inq; suum recidunt lumina picta locum
Exemplum cunctis est hoc Phyttone *notandum,*
Et certè est multis vtile nominibus:
Elati vt fastum deponant pectoris omnes,
Cum spectant terræ debita membra putri.

De Georgio Daio, Episc. Ceicastren.

DAius est Musis commendatissimus ipsis,
Nec calamo fœlix indiget ille meo.
Attamen hic cupio veteris meminisse sodalis,
Ingenuum inueni quem mihi Granta *dedit.*
Præcipuè cum sit talis, qualem vtraq; Pallas
Approbat, & melicis tollit ad astra logis.
Et cum sit talis, qualem Suadela, Chariq;
Certârunt mammis supposuisse suis.

Non

Non loquar vlteriùs quicquam: virtutibus eius
Impensè eximijs languet auena mea.

In effigiem Eadueardi principis incomparabilis.

INtentis quoties oculis vultúmque colorémque
Aspicio lætum diue Edoarde tuum:
Expressam toties videor mihi cernere formam
Magnanimi patris, quo nisi et ore, tui.

Ad D. Audoenum, medicum Regium.

MVsis Isiacis Audœne notus
Es, quas tu recolis seueriori
Intentus studio frequenter illo,
Fructum hinc inde refers opimiorem:
Naturæ excutiens potentioris
Vel mysteria magna, quæ fauente
Illustri sophia, tuo labore
Nunc pulsis tenebris nitent serenùm.
Hinc & tu medicam celebris artem
Exerces: niuea manu volumen
Antiqui Hippocratis ratum, ac Galeni
Versas conspicui libros probatos.
Hæc persensit apex, decúsque regum
Henricus, statuítque te venusti
Eduardi medicum, deinde & almæ
Reginæ Catarinula, sibique.
Viuat Nestoreos valens at ille
Annos, præsidium tuum, meúmque.

Ad Eadueardum Northæum, Equitem.

DOctorum meritò generosa caterua virorum
Me planè ingratum diceret atque rudem.
Si mihi cessaret calamus cunctator iniquus,
Nec iustas laudes scriberet ille tuas.
Inclyta Londinum vrbs genuit nos sidere fausto,
Imbibimus lati litterulásque simul.

Tu puero in studijs mihi coniunctissimus: ipsos
Suspexi mores, ingeniumque tuum.
Et me felicem, fortunatúmque putabam,
Te socium nactus, praesidiúmque mihi.
A superis petij supplex, votóque fauebant,
Nos vt perpetuus cresceret inter amor.
Causidici tu iura fori celebrare parabas,
Applausit studijs Grantz beata meis.
Tempore sic longo disiuncta sita corpora nostra:
Praesentes animi conualuere tamen.
Confectis studijs affulsit latior hora,
Disiunctos rursus qua sociare queat.
Quid nunc commemorem, quo tu candore beasti
Exiguas Musas, vel sine fine, meas?
Hactenùs à te nil petij, quod non tuus in me
Contulerit promptus munificúsque fauor.
Testis erat factorum erga me Tucca *tuorum,*
Legius, *& testis, noster amicus erat.*
Coxius *& supereſt aeterno carmine dignus,*
Te qui patronum praedicat esse meum.
Pingere si possem, viuisque coloribus vti,
Effigiem exprimeret dextera nostra tuam.
Splenderéque foro medio, velut hesperus alter,
Signáque iustitiae conspicienda dares.
Hanc ego cum nequeam praestare venustius artem,
Id faciam certè quod mea cura monet.
Nempe vt posteritas noscat, seríque nepotes,
Virtutes semper me coluisse tuas.

Ad Henr. 8. regem.

QVinti nunc operâ loquens latinè
Dictys *Septimij venit, rogatq;*
Princeps maxime, vt erutum duelli
In lucem Priameij libellum
Verses, qui referet tibi thorum
Virtutes celeberrimas anorum.

Ad Guilielmum Henricum, nobilissimum Comitem Ostrosaxonum.

Me tua nobilitas quæ non illustrior vlla,
Prouocat ad cythara, clarisonúmque melos.
Perge fauere tuas laudes Gulielme canenti
Vati, quo certè nomine maior eris.
Te genuit scitum borealis Anonia, tellus
Eximiè omnigena fertilitate scatens.
Téq; adolescentem facundo Pindarus ore,
Ingenuum docuit verba latina loqui.
Mellissimos modulos quisquis fuit ille deorum
Qui te perdocuit contremulosq; tenos,
A te discipulo præconia lucida sumpsit,
Cuius concentus pulsat vtrúmq; polum.
Crediderim Phœbum sic te instruxisse canorum,
Carmina tam melicis concinis vsquè sonis.
Non te conuincit fama celeberrimus Orpheus,
Vt nec Arionia stamina læta lyra.
Nec te conuincit resonis philomela querelis,
Nec qui, cum moritur, concinit albus olor.
Fulmineo caderet cum fracta Bononia *bello,*
Et Morinos *premerent Martia tela truces,*
Talia personuit dulci tua cantio voce,
Qualia vel Musæ concinuisse velint.
Non meliora quidem Dantes *dedit inclytus ille,*
Aut qui Petrarchæ nomine notus erat.
Sed neq; Chaucerus *resonanti musicus ore,*
Aut meus, arguta voce, Viatus, *amor.*
Sapè es doctorum numeros laudare suetus,
Emeritis tribuens præmia digna viris.
Denique tu punctum facile hic sic omne tulisti,
Impar vt videar laudibus esse tuis.

Ad Helium Eobanum Hessum.

Exignos elegos nuper transmisimus ad te,
Cultorem Phœbi Castaliyq; chori.

Reddita

Reddita nulla tamen vobis peruenit ab Hesso
Littera, quæ posset grata referre vices.
Prouocat en iterum calamos Burgratus ineptos,
Da veniam nugis magne poeta meis.

Ad Georgium Ferrarium.

SI modò Verlamum, vetus vrbs victoribus olim,
Cognita Romanis, tota niteret ouans:
Te niueis certè insigniret grata lapillis,
Texeret ac facili florea serta manu:
Queis tua congaudens redimiret tempora festa
Quòd Musas deamet, Castaliumq; gregem.
Concidit antiquæ sed gloria funditùs vrbis,
Albani fanum *quod reparauit opus.*
Fortuna scandens alta ad fastigia summa,
Cromuellus *sibi te vir catus asseruit.*
Deinde animo leges patrias euoluis, & illas
Sedulus inseruis, causidicóque foro.
Patronum veterem repetis patronus & ipse,
Ac lepidis dictis, latitiæq; studes.
Gloria at illius cecidit, magnámque ruinam
Passa est: sic versat sors malè fida rotas.
Aulica vita tibi placuit, mox regia magni
Te Henrici gremio fouerat ampla suo.
Horrida bella sonant, Martis fœtura coruscat,
Et Scotti & Morini tela cruenta vibrant.
Fortior occurris, gladio clypeóq; resumpto,
Bellator prodis, Martius, atq; minax.
Vidisti Scottos *victor* Morinosque *fugatos,*
Et patuit virtus amplior inde tua.
Perge vt cœpisti magnum te ostendere factis
Ferrari, *& nostro carmine maior eris.*

Ad Guilielmum Pagettium, Henrico 8t. Regi, A secretis.

ILLustrare tuum Pagetti candide nomen
Percupio, niueis & celebrare notis

Lucidus aſpiret Phœbus mihi grata canenti,
Incœptum facilis promoueátque meum.
Sic ego magnificum potero deducere carmen,
Et tua per reſonos dicere facta modos.
Sentio nunc veniſſe Deum: viréſque miniſtrat,
Perſcribam laudes ingenioſe tuas.
Te puerum in lucem Londinum pretulit almam,
Eſt vrbs hæc eadem, patria clara mihi.
In qua tu ſtudijs operam cum fruge dediſti,
Sed nec ego à ſtudijs tunc alienus eram.
Grammatici enituit quo tempore gloria Lilli,
Notior ille tibi, notior ille mihi.
Cuius tu partes fautor certante Gonello
Tutatus talamo es, non ſine laude, tuo.
Intereà excreuit vitæ maturior ætas,
Atq; puellares præteriere dies.
Ecce petis vinos fontes, Grantana fluenta,
Nectareoq; rigas labra liquore tua.
Aſt ego præceſſi: nec ſegniter ipſe ſecutus,
Viciſti ſortis munera parua meæ.
Tu Gardineri *petiſti tecta, diſerti*
Eloquij ſedem, Pieriq; chori.
Sors vel ad obſtreperos me duxit iniqua ſophiſtas,
Tale quidem potui non ego ferre iugum.
Suffugio quodam ſed honeſto, Gallica regna
Inuiſi, ſchola quà Parrhiſiana viget.
Quò magnis & tu properâſti paſſibus, ardens
Linguarum nitida cognitione frui.
Confecta tandem cauſa feliciter omni,
Tu patriam repetis ciuis amicus humi.
Gardinerum etiam recolis de more patronum:
Vritiſlegi *& nomina chara tibi.*
Per quos cœpiſti commendatiſſimus eſſe
Henrico Regi, nobilibuſque viris.
Scriba Palatinas coluiſti hinc ſedulus ædes,
Exercens calamos dexteritate noua.

Quo tibi coniuncta est Presdunia *tempore virgo,*
Qualis in athereis Cynthia vecta rotis.
Felicem quæ te generosa prole parentem
Reddidit, & casto præmitet vsque thoro.
Principis arrisit tandem tibi gratia flagrans,
Legati ac Gallum munere functus adis.
Deinde & Cæsaream fortunatissimus aulam
Prudens orator conspicuúsque petis.
Affulsere tuis meritis hinc præmia digna:
Diteſcis, cumulos possidet arca suos.
Tantum est munifico domino seruire: beauit
Te Rex, excelso constituítq; loco.
Hic ego pro veteri vel consuetudine nostra,
Optarem studijs proximus esse tuis,
Ni tuus atque meus cultor Masonius *ille*
Iam persuasisset, me satis esse tuum.
Addidit hoc etiam, per me te velle videre,
Quæ Burgiduni *gloria, fama, decus.*
Talia siqua iuuant, possum deſcribere ad vnguem,
Oppidum & antiquis irradiare notis.

Insignia Regia.

Circulus imperij vastum qui circinat orbem,
Atque coronato collucet vertice celsus,
Excolit Henrici multis insignia votis;
Magnanimos illos noctuq; diúque leones,
Eximiè & vernos candentia lilia flores.
Quid sibi vult lauri, quid oliuæ festa corona?
Illa suum Phœbum, colit hæc facunda Mineruam.

Insignia Ianæ Reginæ.

Phœnix nuper eram venusta pennas,
Ortum non Arabes mihi dedere,
Sed gens clara quidem Seueriana:
Henricum colui serena solem,
Pullum cui facilis meum sacraui,
Fausto & sydere præmitente natum.

Rosarum vnio.

Rettulit illa dies Anglis spectata salutem,
Qua rosa purpureis candida iuncta rosis.

Cataracta, Ducum Somersetensium symbolum gentilitium.

Hæc cataracta, Ducis, fulvo qua prænitet auro,
Somurotrîgum tessera nota fuit.

Lilia.

Lilia quis nescit cælo demissa supremo,
Imperio Henrici succubuisse sui.

Pluma, Principis Eaduardi Insigne.

Candida gemmifera cultrix hæc Pluma corona,
Principis Eduardi tollit ad astra caput.

Ad Gualterum Heneddunum, Ciceronianum.

Heneddune tibi fauet caterua
(Grantæ fluminis accola) erudita,
In ripis puer ipse cuius olim,
Læto pectore lusitare sueui,
Et cannas resecare concinentes
Cum flaret Zephyri fauentis aura.
Tu Marco benè Tullio diserto,
Cura sollicita faues benignus,
Dicendi genus illius colisque
Facundum, teres, elegans, venustum,
Tersum, conspicuum, fluens, amœnum,
Elimatum etiam, & suis decorè
Pictum floribus vndecúmque vernis
Illis vsq adeò, vt nitente quadam
Maiestate styli Atticum lepôrem
Græcis fontibus exprimas petitum.
Fœlicem puto te beatulúmque,
Hæc qui sic meditaris, vt perornes
Tàm doctis studijs tibi fauentem

Grantam

Grantàm, cuius amor mihi profectò
Tantùm crescit, opaca pruinénsque
Quantum vere nouo illa alumna Phœbi
Laurus vimina subijcit tenella.
Incœptis igitur tuis secundis
Vela extende manu valentiori:
Ventus mox aderit Fauoniúsque:
Tu portum inuenies, tibi paratum
Optatumque, vbi commodè quiescas.

Ad Thomam Vritesleg um Tichofeldensem, Angliæ Archigrammateum.

PHœbus adest, Musisque nouem comitatus amœnis
Secum lætitiæ signa serena refert.
Ac me subtristem solatur carmine tali,
Quale vel Aonijs concinit ille iugis.
Te decet imperio nostro parere, sorores
Suauisonas ist as suspicere atque meas.
Vritesleg um titulis & nomine clarum,
Extolles dignis, me monitore, notis.
Ingenium, cuius mores, virtúsque modesta,
Iudicio semper sic placuere meo,
Vt terris dignum vel cælo rectius, illum
Optârim comitem perpetuum esse mihi.
Nolo tamen radium talem subducere terræ,
Fulgeat, obscuris restituátque diem.
Imperium hoc nostrum vates extende canorè,
Ne timeas: vires, eloquiúmque dabo.
Dixerat: applausum resonando dedere Camœnæ,
Et subitò sedes reppetiere suas.
Impulerit quò nos Vritesleg e beate
Imperium Clarij, certior ipse vides.
Tu, quoniam inuenis mihi vel percognitus olim,
Aspira, & cœptis inclyte plande meis.
Est Deus in nobis, agitante calescimus illo,
Ardor & inde mihi dicere facta tua.

Vrbs mea Londinum genuit te clara puellum,
Et tuus indubiè nobilis inde pater.
A teneris annis coluisti pectore toto
Musas, sic Genius iusserat ipse bonus.
Argutæ resonos neruos testudinis aptæ
Curâsti eximiè sollicitare manu.
Et Fortuna parens sic te promouit alumnum
Illa suum, vt medio lux tua nota foro.
Grantanásque *scholas petiisti sidere fausto,*
Gardinerus *erat fautor & ille tibi.*
Vróque vicanum *te docta caterna vocabat,*
Contulit hoc nomen functio clara patris.
Forma venusta quidem tua sic in fronte reluxit,
Auricomus vertex sic nituitque tuus,
Lumen & ingenij tibi sic affulsit acuti,
Tum virtus sic te condecorauit ouans,
Vnus multorum certè sis visus vt instar:
Tu mihi mel fragrans delicium que meum.
Quid nunc commemorem, quo te Comœdia Plauti
Accepit plausu, miles & ille tumens?
Si mihi iudicium solidum perstorsit vnquam,
Aures, si aut oculi præualuere mei,
Dispeream si non fueris tam lucidus actor,
Quàm qui maximè, & hic dicere vera libet:
Sic oculos, sic ille manus, sic ora gerebat,
Sic quoque personuit, quisquis & ille fuit:
Vt dici possit, Romani cura theatri,
Atque operis precium rettulit omne sui.
Gardinerus *homo fortunas natus ad amplas,*
Se Voluesægo *consecrat atque dicat.*
Maxima tu spirans, Grantana *sorte relicta,*
Principis Henrici *splendida tecta petis.*
Thesauróque manu nocturna, sæpe diurna
Versas, & curis prospicis vsque tuis.
Pecchamus *hæc cernens, sic ora resoluit amicus,*
Iudicio crescet candidus iste meo.

Hanc

Legati munus tum Gardinerus *obibat,*
Te comitem lateri iunxerat atque suo.
Hinc creuit magnis certa experientia rebus,
Et fama enituit latiùs inde tua.
Cromuellúsque *potens sic delectatus amœno est*
Flore tui ingenij & dexteritate rata,
Vt te credideris natura dona sagacis
Hausisse ex Sophia fontibus irriguis,
Senserat hac princeps, quo non cordatior alter,
Hinc te sublimi collocat inque gradu.
Orator celebris Batauos, Belgasque potenteis
Dum petis, eximiè munere functus, onas.
Cæsaris inde tibi soror ac Regina beata
Plausit, et officium comprobat omne tuum.
Floreat Henricus, regni tutela Britanni
Qui te pro meritis extulit vsq; tuis.
Imperio Phœbi monitus hac qualiacunque
Carmina personui: viue, valéque diu.

In Richardum Crokum, calumniatorem.

ME *fatuum* Crokus *fatuorum maximus ille,*
Imperio quodam prædicat esse suo.
Vt sim, me furia non torquent: illius vrgent
Clade Mathematicum nocte diéque caput.

In fronte libelli, cui titulus, Genethliacon.

TArdiùs *in lucem charissime prodeo lector,*
Causa fuit Domini languida Musa mei.
Da facilis veniam iusta ratione petenti,
Et tibi decedet conditione nihil.
Exeo nunc multò limatior, atq; Britannis
Primus ego antiquum reddere curo decus.

Insignia Eadueardi principis.

FEsta *coronatæ sunt hæc insignia* Plumæ
Principis Eduardi diuino numine cuius

Splendor, honos, tituli, nomen, laudesq; manebunt,
Dum niuei liquido gaudebunt flumine cygni,
Lactea dúmque hortis nascentur lilia cultis.

Pluma Eadueardum principem alloquitur.

ADsum, candidior (Princeps) niue, lacte, ligustro,
Imperijq; tui lata subibo iugum.
Paciferam dextra quoties gestabis oliuam,
Pileolo stabo conspicienda tuo.
Impleat optato Zephyrus mea carbasa vento,
Sole sub ardenti tedia nulla feres.
Inclyta si laurus te fortè ad bella vocârit,
In galeæ cono stabo superba tuæ.
Vnica nobilium puerorum gloria, Princeps,
Viuas: perpetuum tu mihi numen eris.

Allusio ad etymon nominis Eadueardi.

QVisquis Eaduerdum *Romano expresserit ore,*
Custodem fidei dixerit esse sacræ.
Hoc ego crediderim puero feliciter orto
A superis nomen calitus esse datum.
Est pater antiquæ fidei defensor amicus,
Degener & nullo tempore natus erit.

Applausus H. 8.

VIue pater patriæ, rex inuictissime: viuat
Ascaniúsque tuus, phœnicis filius albæ.

Ad D. Guilielmum Seisillium.

DIcéris meritò gallinæ filius albæ,
Sic te suspiciunt fata secunda suum.
Non modò suspiciunt, commendant rectiùs almo
Te Phœbo totum, Pierióque choro.
Prouenit inde quidem successus lætus, & ille,
Qui tibi promittit præmia digna cedro.
Candidus erudiit noster te Chæcus *amicus,*
Chæcus *Cecropij gloria prima gregis.*

Cogniti-

Cognitione nites lingua exuberante Pelasga,
Et misces Gracis verba latina sonis.
Innigilas studijs fœlix noctésque diesque,
Sic quoq; per Musas parta corona tibi:
Illa dies nineo est semper signanda lapillo,
Qua tibi Milaredem iunxit amore pari.
Fœmina nulla magis doctas amplectitur artes,
Gracula te Græcum diligit illa suum.
Illa tibi vitis, tuque vlmus candidus illi,
Coniugio fausto gaudet vterque suo.
Viuite felices, Musarum cura perennis
Vos seruet, summo constituatque loco.

Ad D. Harlegum.

VIrtutes animi sic te redimire videntur,
Vt redimit festum verna corona caput.
Deposcunt igitur dignas sua præmia laudes,
Præmia in æternis conspicienda libris.
Fonte caballino siquandò labella rigâssem,
Virtutes alacer tollerem ad astra sacras,
Et te virtutis cultorem Harlege *probatum*
Laudaret resonis hac mea Musa modis.
Repit humi tenuis, metuens & subsidet ime,
(Absint vt vires) officiosa tamen.
Nomine quo, stricti̇m laudes attinget amica
Qualiscunque tuas, fila canora mouens.
Omne genus sophiæ gustâsti pernigil, atque
Hausisti eloquij vina fluenta pij.
Tu quóque facundi Ciceronis magnus amator:
Et tibi maiestas Virgiliana placet.
Profluuiumque colis Nasonis, versibus vnde
Illius assurgis gratior eximijs.
Nulla poetarum, veterum monumenta supersunt,
Flerigero es quorum non spaciatus agro.
Hinc vates celeber, lepidus, multúmque venustus,
Concinis argutis carmina læta sonis.

Posteritati quæ te vel feliciter omni
Commendent, nomen percelebrentq; tuum.
Ecce suum officium meæ præstitit omne Camœnæ,
Applausúmque tuum vendicat illa sibi.

Ad Richardum Godericium.

MAgnificum retines Goderici *candide nomen,*
Quod vel Saxonicum rectè idioma probat.
Sic Bonus *ac* Diues *dicêris iure latino:*
Moribus hoc nomen conuenit omne tuis.
Nominis illa tui tam bella notatio, non te
Constituit ditem, constituitue bonum.
Splendida felicem te virtus reddidit vna:
Macte hac virtute, & dona beata feres:
Causidico sic fama foro tua, laúsque nitebit,
Et te patronum percolet ipse cliens.
Nec sic contentus virtuti imponere finem,
Suspice doctrinæ lumina clara piæ.
Illa tuas possunt ad cœlum tollere laudes,
Te quòquè per niueas condecorare notas.

Prosopopœia Boloniæ expugnatæ.

ME Gessoriacum veteres dixere coloni,
Raráque sors nostra nobilitatis erat:
Ast vbi Cæsareos subijssem victa triumphos,
Romanas acies, imperijque iugum:
Creuit ab Italica mihi voce Bononia *nomen,*
Littora quà Morinûm turba refracta colit.
O quoties cladem, & sum magnas passa ruinas,
Me Francus domuit, Danus & Anglus atrox.
Romani valeant, Franci, Danique valete,
Anglus erit vitæ spésque salúsque meæ.
Concussit (fateor) duro mea mœnia bello,
Pectoris & medio viscera rupta mihi?
Non secus ac terræ cum motu voluitur Ossa,
Horrisonis crepitans dissiliénsque minis.

Quid

Quid tum? restituet mihi culmina Martius heros
Henricus, Regum gloria, palma, decus.
Nunc ego vicino discam seruire Britanno,
Et Rutupina frequens littora nota petam.
Vos fugite interea Galli, nam fulminat Anglus,
Victor, & iratus fortia tela quatit.
Gallia quid speres? fidei defensor auitæ
Imperium repetit fortiter omne suum.

Henricum oct. victorem, Bononia alloquitur.

ROmani rerum domini Rutupina petentes
Littora, traiectus me coluere ducem.
Quid mihi cum victis Romanis? palma Britanne
Inclyta me totam vendicat illa tua.
Officiúmque meum (quod Gallo displicet) omne
In tua transfudit nomina celsa lubens.
Floreat æternùm felix victoria patris,
Filius Eduardus sustineátque parem.

In fronte libelli, cui titulus Bononia Gallomastix.

Bononia lectores alloquitur.

GAllica tota fui, nunc sorte, Britannica, Martis,
Perplacet eximium coniugiúmque mihi.
Audiat applausus vestros Octauius ille
Victor, iô viuat, dicite, viuat iô.

Ad Henricum Collinum.

Fœlicem genuit te Atrebatum patria felix,
Quò vel peruenit Cæsar & ipse potens.
Isidis indè Vadum *dulcem te souit alumnum,*
Vrbs antiqua, decens, docta, venusta, nitens.
Et te perdocuit linguam benè candida vtramque,
Vnde tibi solidè gloria parta fuit.
Senserat hæc seniorque tuus fraterculus ille
Ingenij & cernens lucida signa tui,

Ad ſtudia intentus ſe totum vertit amœna,
Eſſe tui ſimilis ſollicit éque cupit.
Frugiferi tandem laus floruit alta laboris,
Et meruit doctos inter habere locum.
Vos in amore pares ſtudijs contendite magnis
Fratres, doctrinæ vt luceat almus honor.

Ad Io. Ponetum, virum in vtraque lingua eruditiſs.

ABſentem toties tuum
Qui claris reſonans vndiq; laudibus
Lelandum, facilis mihi
Commonſtras animi ſigna nitentia,
Et mores niueos ſimul.
Quos verbis modò ſi pingere pluribus
Vellem, dicere non ego
Aut tu audire quidem hoc tempore commodè
Poſſes. Intereà ne videar tibi
Spectati officij mei
Erga te ſolidum forſitan immemor,
Grates en referam libens:
Sic Ponete *iubet noſtra Camœnula.*
Me quòd magnificè tuis .....
Verbis extuleris, immeritum tamen:
Iure nam liquido mihi
(Ni verum pigeat dicere cognitum)
Non certè potero probus
Qualem tu tribuis candide gloriam
Salua agnoſcere fronte nunc.
Noui quàm vehemens Rhetor amiculi
In cauſa eniteas tui.
Indulges nimium: ſed mea longiùs
Ne te verba trahant, loquar
Hic quid veridico pectore ſentiam.
Lator non mediocriter
Hoc candore tuæ mentis: & integras
Laudes quas tribuis mihi
Contentus refero nam tibi ſplendido.

Ad Georgium Henedrigum.

TAma tibi applaudit fluuius, facunde Georgi,
Natalémq; tuum percolit ille diem.
Quà patet oppidulum famaq; foroq; renidens,
Quod capit illimi nomen ab amne suum.
Lucidus vtque sies totus, contendit amicus
Isiden hinc fratrem conciliare tibi.
Tu nunc fluminibus me consultore secundis
Vtere: fortuna sors erit ampla tua.
Isidis inque vado doctas alacerrimus artes
Extende, & meritis præmia digna feres.
Scripsisti inuenis multa cum laude libellos,
Qui Regi eximiè perplacuere meo.
Æde igitur coctos annis maturior illos,
Assurget Musis docta caterua tuis.

Inscriptiones murorum Castri fani Mauditi.

Imperio Henrici naues submittite vela.

Ad inuictissimum regem Henricum octauum, vt classem in Gallos promoueat.

PErge precor Zephyris Princeps dare vela secundis,
Hoc pater Oceanus, Neptunus poscit & ipse
Nereidúmque chorus. Victoria lata triumphos
Promittit summos, precium immortale laboris.
Macte animo victor fœlix: hàc itur ad astra.

Ad Iacobum Botlerum.

TE Maridunenses, facunda caterua celebrant,
Quà Charis Isiacas vitreus intrat aquas.
Tu Maridunenses merito recolisque disertos,
Officij grata sedulitate pij.
Crescit amor, doctas virtus extendit & artes:
Eximiè hac totus tu quoque parte nites.
Incrementa videns lætus Camerarius *ampla,*
Vir probus & medicus regius, arte vigens:

Te sic munificus fuse exornauit amicus,
Vt tua principibus cognita fama viris,
Vndique luceret: tandem hoc, velut omine, tactus
Splendore, Italiam non sine laude petis.
Vnde tibi accrevit titulo virtutis honesto
Nomen victurum, conspicuumque decus.
Naturas vbi tu rerum fonteſque perennis
Irriguos sophiæ dexteritate ingi,
Excussisti alacer, iustum preciúmque tulisti,
Artibus ingenuis eloquioque valens.
Sidera te in patriam reuocabant fausta serenam:
Occurris lætus, deliciásque refers:
Quales exhibuit pleno cum copia cornu,
Ostentans flores, dona beata, suos.
Italiam repetis susceptο munere fœlix,
Tempore quo visa est regia Roma tibi.
Indè domum rediens Henrico gratior esse
Regi incepisti munificoque tuo.
Mox à secretis Reginæ doctior almæ
Es designatus: functio grata placet.
Nuncius hinc ad Germanos transmissus amicos,
Imperium complexi principis omne tui.
Hæc me cantantem sic Musa est candida adorta,
Consona versiculis talibus ora monens:
Te memorem officij collaudo terque quaterque,
Qui sic Botlerum concinis vsque tuum.
Iudicio nostro est hederis dignissimus ipsis,
Præmia quæ vatum conspicienda virent.

FINIS.

ILLVSTRIVM aliquot Anglorum *Encomia.*

A Thoma Newtono,

Cestreshyrio, succisiuis horulis exarata.

LONDINI

Apud Thomam Orwinum.

1589.

Ad longè honoratissimum Heroa, D. Henricum, Darbiæ Comitem, Baronem Strangicum, Monæ insula Regulum, inclytissimæ Perisce-lidis militem, Dominum suum omni observantia colendum.

Qui titulis claros proprijs, qui stemmate auito
Fulges, qui vera nobilitate nites:
Qui patriæ charus, Reginæ charus, amicis
Charus, & Aonio charus vbique gregi:
Ista tibi tenui contexta poemata plectro
Accipe quæso hilari Darbice fronte Comes.
Quàm tibi, non vllis debentur iustius, ipsis
Quòd Cestreshyrijs nata fuere plagis.
Illa tuæ fidei regio est commissa, tuóq;
Præside Regina, subiacet imperio.
Impulit hæc ratio, regionis me eius alumnum,
Qualiacunque mea hæc metra sacrare tibi.

Ad illustrissimum, summæque spei Dominum, Ferdinandum Stanlaum, Dominum Strangæum, inclytiss. Comitis Darbiensis F. haredem.

DEuincire tuos tibi Ferdinande Britannos
Si cupis, insicta glutine amicitiæ,
Heroa si mente velis ter magnus haberi,
Et cunctis gratus viuere, vbiq; loci:
Sint imitanda tibi celsi vestigia patris,
Quo nil nobilius terra Britanna tulit.

Ad maximè reuerendum in Christo patrem, *D. Ioannem Whitgiftum Archiepiscopum Dorouernicum*, totius Angliæ Primatem *& Metropolitanum.*

QVi populo instillas nectar cœleste, gubernans
Commissum rara dexteritate gregem:
Contortos Stygij griphos Cacodæmonis, arte
Qui solida retegis (maxime presul) aue.
Sic λευκοδῶρον *te præstas, nomine, réq;:*
Candorem gestans, ore, animo, ingenio.
O vtinam hæc plures tales produceret ætas,
Non ita ineptiret fæx malè sana virûm.

Ad reuerendiss. D. Ioannem Piersum, Archiepiscopum Isurouicanum.

VXellum *nuper te vidit* Perse *Decanum:*
Pontificem vidit Roffa *deindè suum.*
Posteà pontificem te læta Seueria *doctum*
Excipit, & vigilem fouit amica patrem.
Principis Elisabetæ Eleemosynarius inde,
Munia honorificè tradita fidus obis.
Ad summa euectus titulorum culmina sensim,
Præmia, virtutem quæ comitentur, habes.
Nunc autem ad rigidos te confers Perse *Brigantes,*
Isurouicani præsul amande gregis.
Det Deus, his præsis multos feliciter annos,
Tàm cohibendo malos, quàm refouendo bonos.

De reditu magnanimi Equitis D. Francisci Draki, post triennalem eius nauigationem.

Ad D. Ioannem AElmerum, Episcopum Londinensem.

QVi Gama, Vesputius, Cortesius, Haitho, Columbus,
Qui Venetus, Pinzon, Vertomanus, *atque* Theuetus,
Quiq; Magellanus, Nunnus, Tiphísque Britannûm,
Franciscus *redijt* Drakus, *Neptunia proles.*
Orbes ille alios, alio sub sole iacentes,
Ac terras alio positas sub sidere vidit.

Ille Nouam Albionem primus patefecit, vbi illum
Ceu regem, indigenæ communi voce salutant.
A Chili, australem regionem (quam Elizabetham
Dixit) adinuenit: gnauus virtute Moluccas
Herculea intrauit, prope America regna Giloli.
Atq; inibi à Rege & Satrapis splendentibus astro,
Hospitio excipitur, magno & decoratur honore.
Pòst, vbi Signiferum Solter peragrâsset amœnus,
(Hoc spacio terrarum circumnauigat orbem)
Post terræ pelagiq; minas, post mille pericla,
Tristia charorum post plurima funera amicûm,
Et varios casus, patrios repetisse Penates
Visus erat, proprioſque Lares: Anglisque decorem
Attulit: applaudunt omnes, reducemque salutant:
Magnanimúmque Ducem mirantur dona ferentem,
Vellera Phrixææ preciosa & fulua bidentis.
Inde mora impatiens longa, atque ignobilis oti,
Lintea (Nobilium valida accomitante caterua)
Æolys iterum commisit carbasa ventis.
Spagniolámque petens, Ophiræa metalla ferentem,
Inde reportabat bardi monumenta Domingi.
Inuia Virtuti nulla est via: terror Iberis
Drakus erat, Latiali & pestis acerba tyranno.
Frendeat horrendi truculentus ianitor Orci,
Grunniat Ausonius Caiphas, fera sibilet hydra,
Et coniurati, doleant, in fœdera reges.
Mumia Drakus obit, (rumpantur vt ilia Codro)
Anglo digna viro: nec cœptis officit hilum
Barbara sanguibiba rabies meretricis honestis.
Mira loquor: multi ante illum freta multa Britanni
Non sine laude, citis sulcârant salsa carinis,
Nec tamen hi votis potuere potirier, ipsas
Nec reserare vias pelagi, (sors omnia versat)
Quamuis mente alta imbuti atque ingentibus ausis.
Quid Cabotam recitem vix vllis illa arte secundum?
Hugonem quid commemorem Wilibeion? ipsum aut
Gilbertum, claris ortos natalibus? aut quid

Te Frobiſere canam, quo nec magè ſtrenuus alter,
Nec magè ſyncerus, nec doctior hydrographia?
Windhame *te taceo, te* Ienkinſone *ſilebo,*
Haukinum, Cancellerum, *quos vlla vetuſtas,*
Aut carioſa dies memori non eximet æuo.
Candicij *laudes & inexpugnabile pectus,*
Virtutéſque domique foriſque & Martia facta,
Noſtra nequit ſatis ex merito depingere charta.
Eſſe reor rebus fatalia cuncta: quod vni
Conceſſum eſt, alij eſt diuina ſorte negatum.
Fluctinagum multis gazas mare præſtat, idémque
Damnoſum multis, madidis ſpectamus ocellis.
Drakus *at è multis, gallina filius alba,*
Quem decorat Pitho, quem Suada medulla venuſtat.
Quem pia religio, quem Dia modeſtia adornat,
Omine felici cuncta incipit, omine fauſto
Perficit, & patriæ ſeruit, viuítque fidelis,
Colla petulca domans, & opima trophæa reportans.

Ad longe nobiliſs. virum, D. Guilielmum, Marchionem Vintonienſem.

Iéiunè plures operoſa NEGOTIA tractant,
OTIA veſtra decus (Marchio clare) ferunt,
Hunc oculis luſtrans ELISA BEATA venuſtis
Librum, quo tanta luxuriantur opes:
Laudat opus, laudátque ſuum Heroina Dynaſtam,
Approbat, exquirit, ſuſpicit, ornat, amat.
Quàm nitidè (dicens) ſuccinctè & Apolline dignè!
O tali fœlix Anglia Marchione.

Ad illuſtriſs. fortiſs. q, D. Georgium, Comitem Cumberlandiæ.

Sæpè rogor, qualis fuerit Priameius Hector,
Et multis cordi eſt facta referre Ducis.
Talis erat, qualis tu Cumberlandicus heros,
Marte, ſalo, validus: Marte, poténſque, ſolo.

Ad illustriss. & splendiss. Heroa, D. Robertum, Essexiæ ac Eviæ Comitem, Dominum ac herum meum summa observantia suspiciendum.

Quisquis annos, proauos, abauos, atauos, tritauósque
Ordine censebit (clare Roberte) tuos:
Ille quidem totidem Scipiones, totque Camillos
Conspiciet, celso stemmate progenitos.
Quorum cum titulos habeas & prædia, pergas,
Vt virtus tecum crescat auita simùl.

Ad inclytissimũ, raræq; indolis & Heroicæ nobilitatis adolescentulum, D. Gualterum d'Eureux, dicti prænobilis Roberti d'Eureux, Essexiæ Comitis germanum fratrem.

Fausstis auibus, sua te quò fata vocabunt:
Lætus eas, lætus redeas, lætúsque triumphes,
Hostibus indomito furiosis Marte refractis.
Concipiunt multi de te spem, facta parentis
Gualteri Gualterus vt ipse imitere probata.
Principi erit gratum hoc, fratríq;, atq; omnibus Anglis:
Cum videant talem primæuo in flore iuuenta,
Grandia moliri, magnísque insistere cœptis.

Ad inclytiss. D. Ioannem Perottum, militem torquatum, Proregem non ita dudùm Hibernicum, nunc verò Reg. Consiliarium acutiss.

Clara Iouem agnoscit te tota Loëgria, Solem
Cambria, fulmineum glacialis Iernia Martem,
Principis aula fouet iam te Elisabetica, fidum
Eubulum, rerum columen Perotte suarum.

Ad D. Ioannem Wollæum, virum doctiss. Consiliarium Reg.

Prospera tunc regnis cuncta euentura, Platonis
Asseruit quondàm pagina docta senis:
Cum vel philosophi regerent, vel philosophia
Addictos foueant, qui diadema tenent.

Ter fœlix ergò Respublica nostra, superbis
Principe quæ docta, nobiliúmque choro,
Qui disciplinas merito amplexantur honore,
Conspicuique nitent Palladis arte sacra.
Inter quos generose caput Wollæe *disertum*
Exeris, Aonij dux & alumne gregis.
Cuius inditio mea si stet Musula terso,
Curuato recinet pectine grata tibi.

Ad ornatiss. D. Ioannem Fortescutum, consiliarium Regineum.

Scutum forte, tuis cum sis fulcrúmque Britannis,
Conueniens certè nomen & omen habes.

Ad ornatiss. virum, Guilielmum Dauisonum, Regineum Secretarium.

Tempora lata diù vidisti, tempora dura
Sensisti & variis fata inimica modis.
Flante, restante tamen fortuna, semper eundem
Te præstas, fortem scilicet atque pium.
Marte animo Dauisone *tuo: sic itur ad astra.*
Præmiolum virtus assolet esse sui.

Ad D. Guilielmum Russellum, Equitem splendidiss. & fortiss.

Ingenium, formam, eloquium, gnauámque inuentam,
Intrepidum pectus, belligeráque manus,
In te qui non suspiciat, Russelle, Choræbo
Stultior est, media lippit inérsque die.
O pergas rutilam Bedfordis *addere lucem,*
Franciſci patris facta imitando tui.

Ad splendidiss. virũ, D. Horatium Palauicinum, Italum, Equestri dignitate donatum, Gratulatio.

Fortè vernanti spaciabar agro,
Lucida cœli fruiturus aura,

Cum

Cum meas tali Zephyrus susurro
Perculit aures.
Nuntium apporto tibi quod placebit,
Palauicinus, *decus ô sacrarum*
Dulce Musarum, modò dignitate
Fulget equestri.
Regia hunc Princeps amat Elsabeta,
Sceptra quæ regni tenet Anglicani,
Hunc amant omnes proceres, popellus,
Atque Toparcha.
Fac lyram sumas igitur canoram,
Numine & sacri Clarij vocato,
Audeas latus sociare neruis
Carmina festa.
Dixit: & dictis Erato lubenter
Annuens, frontis nitidæ serenos
Induit vultus, modulis resoluens
Talibus ora.
Hæc dies fœlix niueo lapillo
Digna, & est sertis roseis notanda:
Palauicinum *tituli quòd ornet*
Nomen equestris.
O precor pars sit minima hac Horatî
Gloria, multis titulisque crescas,
Vixeris donec Pylij virentes
Nesteris annos.

De bellicoso Equite, D. Rogero Williams: Ad Eduardum Stapletonum.

SI Vir sit quisquam Stapletone animosus & acer,
Hunc ipsum certè Viliamsum *credo Rogerum.*

Ad eximiæ spei pueros, Ioannem, Henricum, Ambrosium, Georgium, Gratis, splendidissimi Viri, D. Henrici Grauij Equitis aurati, Pyrgensis, Filios.

MAgnificis splendetis auis, generosa propago:
Nobilis hinc mater, nobilis inde pater.

Volusio

Voluite doctiloquûm myrothacia culta virorum,
Graia voce loqui discite, & Ausonia.
Nubant virtutes natalibus: indè decorem
Addetis vestra (credite) prosapiæ.

Ad D. Thomam Gentum, Fisci Reginei Baronem.

RElligio, virtus, pietas, pudor, ac alethea,
Exulat è terris, mobile vulgus ait.
Fallitur. Eximias nam qui considerat in te
Dotes, queis totus (Gente diserte) micas,
Nõ tantum has, verũ reliquas pulchro ordine Nymphas
Conspiciet, quæ ornant téque tuámque tribum.
Esse tui similes sed paucos Anglia deflet,
Hinc dolor, hinc mœstis mixta querela sonis.

Ad D. Guil. Fletuuodum, Rec. Londinensem.

IPse forem brevibus Gyaris, & carcere dignus,
Cilleolo insutus, si te mea Musa fileret
Thespiadum Fletuode *comes facunde sororum:*
Æqua iustitiam trutinas qui lance fevcram,
Et Londinigenis iura Anglica rite recludis,
Fulminea pollens velut alter voce Pericles.

De Annalibus siue Chronicis Anglicis, vernaculo sermone æditis & impressis, 1587.

GRamine, fluminibus, grege, principe, fruge, metallis,
Lacte, feris, armis, vrbibus, arte, foris,
Qua viget ac floret generosa Britannia, quaque
Obruta puluereo squalluit ante situ,
Exerit eccè caput, genuinum nacta nitorem,
Et rutilans fundit cum grauitate iubar.
Et quod blæsa hominum mutauerat tempore lingua,
Illud habet rectum, pumice tersa nouo.
Loydus in hac pridem gnauus prolusit arena,
Lelandus, Prisius, Stous, Holinshedius,

Lambardus, Morus, Camdenus, Thinnius, Hallus,
Vocalis, Grafton, Foxius, Harrisonus,
Lanquettus, Patinus, Cooperus Roussa, Pouelus,
Caxtonus, Sprottus, Saxto, Treuisa, Balus.
Hardingus, Gildas, Staniherstus, Beda, Neuillus,
Doctáque Flaminij lima poliuit opus.
Nec te cane senex, magne ô Parkere, silebo,
Cui decus attulerat pontificalis apex.
Omnibus his meritò est laus debita, & optima merces,
Quòd patriæ accendant lumina clara suæ.
Longa dies opus hoc peperit, longæua senectus
Et libri authores perbeet, atque librum.

Ad præstabiles & insignes viros, Guil. Dethicum, *Rob. Cokum, & Edmundum Knightum, primarios* Reg. Ma. Fæciales, quos vulgò Armorum *Reges appellitant: ac Garteri, Clarensij, & Norreij titulis insignitos.*

SI possem Aonias in carmina ducere Musas,
Nomina vestra lubens in celsa palatia cœli,
Empyreásque domos phalerata voce referrem.
Vestrum est condignis heroica facta trophæis
Insignire virûm, titulísque ornare decoris.
Sic exculta solet virtus assurgere: calcar
Egregiè factis hortatrix gloria subdit.

Ad Chr. Oclandum, de Elizabetheide sua.

FUlmine Salmoneus, claua Tyrinthius, armis
Dardanides, Pollux cæstibus, axe Pelops,
Hippomenes cursu, gladio Veianius, herbis
Phillirides, Linceus lumine, Castor equo,
Ismenias fidibus, pictura Zeuxis, Opheltes
Velis, nauigio Tiphis, aqua Herminius,
Sculptura Phidias, statua Polycletus, Arachne
Textura, pictis curribus Automedon,

Venatu

Venatu Hippolitus, lituo Miſenus, Ilordes
Miſſilibus telis, celtéque Praxiteles,
Non tàm præſtabant, hoc tu quàm carmine: per quod
Scimus Hianthaum te coluiſſe chorum.
Auſpicijs latis iniſti, perge poeta,
Auſpicio vt lato perficiatur opus.
Dignus es æternùm Diuam canere Eliſabetam,
Dignaq; Diua tuo eſt Eliſabeta ſtylo.

In Elizabetomaſtigas, Romanæ Thaidis amatorculos, & Cacolyca illius Synagogæ aſſeclas.

RAſa cohors, mitrata phalanx, Iebuſea caterua,
Carninoras pendens in cruce paſcat aues.
Omnia tabeſcant tricoronis membra tyranni,
Et pereant, Stygio victima digna Ioue.
Quotquot & in Domini ſegetem Zizania mittunt,
Ne pereant ſapiant: ni ſapiant, pereant.
Eliſabet, regni ſpes ô ſpes vna Britanni,
Mathuſalamaos vinat adúſque dies.
Protegat intrepidè ſacroſancta oracula legis,
Sanguibibique premat colla ſuperba Papæ.
Vincat Angliacos concordia læta dynaſtas
Cum populo, atque Italus lixa coaxet. Amen.

Ad Guiliel. Hunniſſum, amicum integerrimum. De Io. Stoeo Chronographo.

ANglica ſcire cupis ſolidè quis Chronica ſcribat?
Stous id egregia præſtat Huniſſe *fide.*
Quottidiè é tenebris is multa volumina furuis
Eruit, is mandat plurima ſcripta typis.
Ex nitida illius deprompſi ego Bibliotheca
Plurima, quæ nobis nocte diéque patet.

Ad Guil. Bromlæum, illuſtriſsimi D. Angliæ Archigrammatei, Oeconomum.

SI mea Muſa tibi placeat, placuiſſe videbor
Cunctis, nam cunctis mi Gulielme *places.*

Ad D. Guilielmum, cognomento Regem, iurisconsultum, amicum spectatiss.

Litterulis dum tu patriam regalitèr ornas,
Regule, *te dignum nomine Musa docet.*
Dúmque fanes doctis Musarum, doctus, alumnis,
Iudice me, Regis Regule *munus obis.*
Regis item cognomen habes: quàm conuenit istud!
Te regis, affectus ne dominentur atri.
Et fortunatam se Essexia *credit, adepta*
Te athletam iuris (Regule *docte*) *suum.*

Ad eruditiss. virum Robertum Wrightum, nobiliss. Essexiæ Comitis, famulum primarium.

Non calamo possum depingere Wrighte *loquaci,*
Quàm tua perplaceat mens generosa mihi.
Gratulor herclè meo multùm Dominóque tuóque,
Quòd tali foueat te probitate virum.
Vbera cui Charites dant, & fauet imnuba Pallas,
Quémque beat docta doctus Apollo chely.

Ad Abrahamum Hartuuellum, D. Archiepisc. Dorouernici, amanuensem.

Nuper Apollineæ florebat fama cohortis
Hartwellus, *notum nomen Abramus erat.*
Occidit is, nobis fatis ereptus iniquis:
Tu suffectus ei: Viue Abrahame *diù.*

In fronte Dictionarioli cuiusdam Anglicolatini.

Nonne vides quàm sint multis tua commoda cura,
Pusio Palladijs chare dicate scholis?
Nónne vides patriò quàm te amplexentur amore,
Vithalus, Euannus, Flaminiúsque *meus.*
Hos tres certatim contendere vidimus, vt te
Lucrentur Musis, Castalióque gregi.

Vtque

Vtq; Aganippæos posses gustare liquores,
Celsaq; Parnassi montis adire iuga:
Lexicon hoc magno tibi conscripsere labore,
Angliacis fundens mella Latina fauis.
Crede mihi, liber est talis, qualem vtraq; Pallas
Approbat, extollit, laudat, honorat, amat.
Ergò cane, tibi ne cum nulla inuamina desint,
Tu desis studijs (mi puer) ipse tuis.

In frontispicio libri Oclandici de Anglorum Prælijs.

OClandi hos quisquis trutina libraverit æqua
Centones, Britonum dum canit arma ducum:
Quodam iure potest illum vocitare Britannum
Phosphoron, historiæ deliciasque nouæ.
Aurea dulcisona qui callet plectra Thaliæ,
Inq; leues Clio cui venit alma modos.
Nec quisquam nisi stips, caprimulgus, tressis agasso,
Caudex, scurra, lapis, rabula carpet eum.
Enthea vis tanta est, bello vt metuenda Virago
Non se alibi nè decus tantum habuisse putet.
Tanta fides, tantúsque lepos, tàm grata venustas,
Tanta Charis, Pithò, Suadáque tanta nitet.
Suasilis Oclandi Taratantara talia pandit,
Dum sonat altisonâ bella cruenta tubâ.
Bella cruenta quidem, quibus vsque Britannica virtus
Emicuit victrix, atque brabeia tulit.
Pollice dúmque habili multa effert, multa Timantis
Obuoluit velo, multa recluſa notat.
Inuideat Latium, fileat nam Gallia pugnax,
Obmutescat Iber, murmuret atque Scotus.
Fœlices Angli Heroes, queis talis Homerus,
Tyrtæusque, bonis obtigit auspicijs.
Iam Phlegetontæis non vestra trophæa cauernis
Squallebunt, perent ilia vt ipsa Codro.

Ad Guil. Fiſherum, & Richardum Vignallum, Eccleſiaſtas fideliſs.

GRatulor hircle mihi, quòd noſtra Ilfordia *veſtra*
Contigua eſt, iunctos poſſideátq; lares.
Hac etenim ratione, tua Fiſhere, *tuaque,*
Mi Vignalle, *fruor latus amicitia.*

In effigiem honoratiſsimi & ſplendidiſs. viri D. Henrici, Comitis Darbienſis.

Ad Guil. Hanfordum.

STanlaum Henricum, Comitem quem Darbia *iactat,*
Quem ſolidè exornat Strangica *nobilitas,*
Quem ſibi depoſcit regem Mona *inſula fortem,*
Quem decorat conſtans ordo periſcelidis:
Quo Ceſtreſhyriæ, *ac* Lancaſtridos *ora ſuperbit,*
Hæc Hanforde *tibi denotat effigies.*

Ad Emanuelem Newtonum, filium, Macleſfeldæ tyrocinantem.

EMmanuel, *patrijs præbe his hortatibus aurem,*
Et memori noſtra hæc dicta reconde ſinu.
Sit tibi cura Deum precibus, vel prima, rogandi,
Vt tua propitio flamine cuncta regat.
Sis humilis, mitis, ſis clemens, dilige pacem,
Et præceptori morigerare tuo.
Detractor ne ſis, mendax, ſycophanta, cynædus,
Turpiloquus, iurax, torus, alaſtor, iners:
Non linguax, furax, rerum vendáxq; tuarum,
Nec caperata truces frons ferat iſta minas.
Obſequium cunctis præſtes pro viribus, omnes
Deuincire ſtude moribus ingenuis.
Sic acceptus eris cunctis & amabilis: ergo
Auſcultes monitis (vt decet) hiſce meis.

Ad Abelem Newtonum, filiolum.

MI fili, mi dulcis Abel, *mea magna voluptas,*
Vt Chriſto placeas, vt placeáſque mihi,

Paruuli

Pernigil insudes noctú q, diúque libellis,
Qui possint doctum reddere, quique pium.
Hinc tibi contigerit quando maturior ætas,
Ingens accrescet gloria, dulcis Abel.
En ego præstabo, quæ sunt præstanda parenti,
Tu sape, nec desis nunc tibi dulcis Abel.

Ad Tho. Scudamourum.

INditur haud temerè Paphij tibi nomen Amoris:
Namque infucato (scuto vt) amore nites.

Ad Francisc. Whitum.

NOmine candidus es, re candidus, ore, loquela,
Moribus, ingenio candidus atque fide.

In Lemnium de corporis crasi, à Thoma Newtono in linguam vernaculam traductum, Guil. Camdenus.

QVi Latius latuit, floret nunc Lemnius Anglus,
Partaq, ei, genio gloria magna tuo.
Nec fucos Newtone *time, Momine, cachinnos,*
Dexter Apollo tibi, carpere nemo potest.
Dij, quibus imperium, corpus, crasing, regendi,
Hæc tua scripta legunt, hæc tua scripta probant.
Atra placet bilis Saturno, flaua Gradiuo,
Luna phlegma, liquor sanguineúsque Ioui.
Cúmque placent diuis, & prosunt scripta legenti,
Pramia digna tibi numina grata volunt.
Quòd liber est nitidus, miscetur & vtile dulci,
Quòd corpus curat, pharmaca mentis habet.
Hæc vox est Superis: hæc stat sententia diuis:
Interpres noster, noster & Author erit.
Candidus interpres laudetur & optimus author,
Viuat vtérque diù, cedat vtrique decus.

Ad

Ad Ioannem Brunſuerdum, præceptorem.

RHetora, Grammaticum, polyhiſtora, téque poetam
Qui negat: is lippus, luſcus, obeſus, iners.

Ad Guil. Sadelerum.

INtentum dum me ſtudijs fera vexat Erynnis,
Et vario rerum turbine ſæua premit,
Tu, tu ſemper ades, morbóque mederis amici,
O Sadelere, animæ portio magna meæ.

In Terentij floſculos, Nicolai Vdalli & Io. Higgini opera decerptos.

PVlpita qui Latio tenuit quondam ardua ſocco,
Iam didicit phthongos (terra Britanna) tuas.
Cuius at ingenio? cuius lima, atque labore?
Quiſue adeò raras enucleauit opes?
Primus, & ante alios, ſcriptis bene notus Vdallus,
Antiſtes, Clarij ſignifer atque chori.
Indè ſuo Higginus venit exornandus honore,
Qui in meſſem hanc, falcem miſit & ipſe ſuam.
Succos éque tuis libris dum magne Terenti,
Sugit vtérque tuis, Angla ſuperbit humus.
Angla ſuperbit humus, tumet atque ſcholaſtica pubes,
Milléque pro meritis fundit vtrique preces.

In Stanbrigij libellum de Rerum vocabulis, pro conceſſo temporis modulo à ſe *meliuſcule* emendatis.

MVlta libro hoc (fateor) male cõdita carmina ſquallent,
Nec metrica obſeruant legis vbique ſonum.
Scabriciem truthies verborum, & hiulca glabreta,
Ipſaque inepta metro nomina multa notes.
Non dubito, lancè hæc benè qui libra uerit æqua,
Quin fuerit ſtudijs æquior inde meis.

Annuli

Annuli connubialis inscriptio, in gratiam Guil. VValdegrani Ilfordiensis, & Dorotheæ vxoris eius.

ANnule, sis fidei, sis nostri pignus amoris:
Vt sine labe thorus, sit sine lite domus.

Ad Richardum Ruckum.

THesea Pyrothous, Pyladen dilexit Orestes,
Gisippus Titum, Nisus & Eurialum:
Damonem Pythias, Patroclus amauit Achillem,
Sauliden Dauid, Lælium Scipio.
Me tamen haud patiar, vel ab his superari in amore,
Quo (bone Rucke) tuum prosequor ingenium.

Ad Ranulphum Barloum, Ceicastrensem.

ESt virtus oleo similis, cuicúnq; liquori
Miscueris, Barloe supernatitabit amande:
Degener est animus, quem sæuæ spicula sortis
Deiciunt, vincunt, aut malè discruciant.
Inuicta, est, quicquid tulerit sors, mente ferendum.
Mentior? Exemplo Coxus & Hillus erunt.

Ad Eduardum Grinæum, satellitem Regineum:

IMmemor anté mei fuero mellite Grinæe,
Quàm potero meriti non meminisse tui.
Patria nos eadem, schola nos eadémque fouebat,
Par studium, par mens semper vtrique fuit.

De ingrato, ad Hugonem VVinningtonum.

ETsi aconita ferat tellus, dirúmque venenum
Proferat, & Stygijs bene cognita toxica monstris:
Lernæam tamen haud vllam producit echidnam,
Peiorem ingrato. Hunc mi Vinningtone caueto.

Ad Robertum Linnum, amicum non vulgarem.

HIc quid agam, queris? Lelandus Apolline fausto
Quæ pridem scripsit carmina, mando typis.

Qua latuere diu, ſpeluncis abdita furuis,
Et iacuere putri ſqualida tota ſitu:
Donec ab innumeris mendis, quibus antè ſcatebant,
Noſtra ſub incudem, lima vocaret, ſua.

In reditum Comitis Leceſtrij, ex Belgia.

SOlonem ingenio, magnum qui Neſtora vincis
Conſilio, pietate Numam, grauitate Catonem,
Gratus ades, ter gratus ades (Comes inclyte) ab oris
Teutonicis, falſi emenſus vada cærula ponti.
Muta fuit Vanſteda *diù te abſente, nec ullas*
Lætitiæ emiſit voces, Ilfordia *eclipſin*
Paſſa fuit, modulis fleuit Stratforda *moleſtis,*
Hammáque *mœſtificis vlulauit percita curis.*
At, veluti auricomus diſpellit nubila Titan,
Exhilarat tua ſic noſtros præſentia vultus,
Magne Comes, terræ decus immortale Britannæ,
Magnanimos inter meritò numerande Dynaſtas.

Qualis, Eduardus Phyconus, Equ. clariſs.

QValis ab occaſu tepido cum flamine ſpirat
Eſt Zephyrus mollis, gemmea prata fouens:
Qualis, pulchricomus geniali lumine Phœbus,
Cum roſeam nitido pandit ab axe diem:
Talis adeſt nobis, titulo Phyconus *equeſtri,*
Qui Zephyrum & Phœbum candidus ore gerit.

Ad reuerendũ D. Alexandrum Nouellum, verè theologum, Phani Paulini Duc. digniſs.

VT longùm, longúmque, tuis ſis fructifer Anglis,
Et reſeres ſummi verba (Noelle) Dei,
Vt populum doceas cœleſtis pabula vitæ,
Æſtas multa tibi, multa recurrat hyems.

In Io. Setoni dialecticam, ſcholijs Pet. Carteri illuſtratam.

TE iuuenum philomuſa probat Seton, *æterna,*
Euehit & laudes ſidera ad iſque tuas:

Te nihiloq; minùs Carterę diserte fouebunt,
Qui Logica griphos enucleare doces.
Plaudite tyrones, lætare scholastica pubes,
Et gratum grata concine voce melos.
Setonum *sertis*, Carterum *ornate corollis,*
Messis vt in vestro luxurietur agro.

Ad Henricum Suttonum, Macleffeldensem.

ANtè μεθημερινὸς nocturnam lampada Phœbus,
Antè aget alipedes Cynthia fratris equos:
Antè pauens perimet Getulum cerua leonem,
Mortuus è tumulo surget & antè suo:
Quàm Macleffeldæ quæ triuimus otia quondàm
Sub Brunsuerdo, *animo sint abolenda meo.*
Dulcia combibimus quo præceptore fluenta
Musarum, & Clarij mystica sacra dei.
Ille, ille est phœnix, coriphæus & arbiter, ille
Alpha magistrorum inter vocandus erit.
Ille mihi cantandus erit, nec desinet vnquàm
Talem (Henrice) virum, nostra sonare chelys.

De libro Remberti Dodonæi Herbario, in Anglicum Idioma ab Henrico Leito *feliciſſimè traducto.*

PErpetuum tibi ver, liber hic philomuse ministrat,
Ac paradisiaci germina læta soli.
Herbarum huic thesaurus inest, florumque supellex,
Alcinoi hic hortos Hesperidumque vides.
Nec flos hic desit, nec floris grata venustas,
Nec vires, nec odor, nec medicina valens,
Hoc viuunt, viuentque libro, Podalyrius, Alcon,
Hippocrates, Paon, Musa, Galenus, Arabs,
Phillyrides Chiron, Epidaurius, atq; Melampus,
Gentius, Euphorbus, Iosina, Lysimachus,
Telephus, ac Mithridates, Artemisia, Achilles,
Alcibides, Hieron, Attalus, atque Iuba,
Rasis, & ipse Dioscorides, Auicenna, Machaon,
Serapio, Celsus, Varro, Ioannicius.

Attius, Aegineta, Ruellius ac Theophrastus,
Tragus, Auerrhoys, Plinius, Agricola,
Macer, Oribasius, Mesuo, & Brunfelsius Ottho,
Manardus, Zerbus, Fuchsius atque Sethi,
Clusius, ac Stephanus, Matthaeolus & Columella,
Fernelius, Pineus, Pena, Eliota, Lobel,
Lemnius & Cordus, Rondletius Aurelianus,
Cardanus, Vidius, Iunius, Hermoleos,
Turnerus, Caius, Bullenus, Linacrus, Askham,
Guintherius, Vasseus, Volphus, Aphrodiseus,
Complurésque alij: quos nec numerare necesse est,
Nec scio, si coner, qua ratione queam.
Id sed Apollineo Rembertus acumine præstat,
Quem suus ornat honos, gloria, fama, decus:
Herculeo exantlans molimina tanta labore,
Quæ non sunt vllo deperitura die.
Vtile alexicacon qui promit Pharmacopœis,
Vtile Chirurgis, vtile Philiatris:
Vtile opus docto, indocto, iuuenique, senique,
Diuitibus, simul ac vtile pauperibus.
Nec tu (Leite) tuo certè es fraudandus honore,
Qui tantos Anglis sponte recludis opes.
Mactè animi: sic fama polum tua scandet ad altum,
Sic te, sic patriam nobilitare stude.
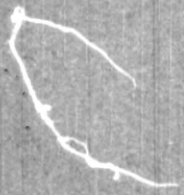
FINIS.